

VELIKI USPJEH MATE RIMCA

Hrvat na sajmu u Frankfurtu izložio svoj superauto

str. 24.-25.

U OVOM BROJU PIŠU I GOVORE:

Publicist Gojko Borić, zastupnik u njemačkom Bundestagu
Josip Juratović, kandidat za gradonačelnika Varaždina
Ladislav Ilčić, bivši iseljenik Ante Beljo...

ZA PAPINA POSJETA NJEMAČKOJ

Papa blagoslovio malu Rebeku Kljajić

str. 23.

PET SESTARA IZ DRUŽBE KĆERI BOŽJE LJUBAVI

Snimio: Zvonimir Čorić/KTA BiH

Drinske mučenice proglašene blaženima

str. 4.-9.

**Autohaus
MAX**
Autohaus MAX Hamburg GmbH
Bangshöveder Str. 14 - 22143 Hamburg
Tel: 040/25482840

www.autohaus-max-hamburg.de

- PRODAJA, OTKUP i PROCJENA VOZILA
- KREDITIRANJE/ LEASING i OSIGURANJE VOZILA

Dragi čitatelji,

U ovom 17. po redu broju CroExpress-a donosimo pregršt zanimljivih tekstova iz domovine i iseljeništa. Pročitajte što pišu i govore Gojko Borić, Josip Juratović, Ladislav Ilčić, Ante Beljo... Dragi čitatelji, CroExpress je počeo izlaziti u vrijeme teške gospodarske i političke krize, svijet se još uvijek bori s najvišom stopom nezaposlenosti, skupljenjem goriva i namirnica i mnogim drugim nedaćama, ipak čijenica ostaje da možemo biti zadovoljni učinjenim u protekle dvije godine. Uvijek je posebno zadovoljstvo raditi na novom izdanju i to činio sa velikim veseljem. Kako ništa nije jeftino, tako ni priprema i tisak CroExpress-a, koji sudeći po vašim pismima i telefonskim pozivima rado uzimate i čitate, i uvijek s nestrpljenjem iščekujete. Vi, dragi čitatelji, CroExpress u vašim misijama i konzulatima primite besplatno. Često nam se postavlja pitanje, na koji način uspijevamo pokriti troškove? Odgovor je jednostavan, preko oglasa i sponzora pokrивamo troškove novine. U izradi samog lista sudjeluje i dvadesetak vanjskih suradnika. CroExpress je zamišljen da povezuje iseljene Hrvate ne samo u Europi nego i u svijetu, a povezanost znači suradnju. Želite nam financijski pomoći, u tom slučaju možete nas kontaktirati na dolje navedene brojeve telefona. Dragi čitatelji, ostanimo povezani, jer ćemo tako postići da CroExpress bude još bolji i kvalitetniji. Uživajte u ovom broju!

Marina Stojak

IMPRESSUM
CroExpress
Isernhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland

Tel.: +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
Internet: www.cro-express.com

Herausgeber / Chefredakteurin:
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com

Reportagen:
Gojko Borić
Zlatko Duzbaba
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz

Mediadaten:
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren
Verteilung: Deutschland, Österreich,
Schweiz, Niederlande
GRATIS-AUSGABE

ivanaundante

1.800 HRVATA NA HERCEGOVAČKOJ VEČERI U STUTTGARTU

U Stuttgartu je održan trinaesti susret hercegovačkih Hrvata u organizaciji Hrvatske zajednice Hercegovina na čelu s predsjednikom Zoranom Primorcem, Željkom Artukovićem, potpredsjednikom i Matom Vukšićem, izvršnim dopredsjednikom. Prirredbi su prisustvovali i uzvanici iz diplomatskog, vjerskog i javnog života Stuttgarta.

POLIKLINIKA
IMED
STOMATOLOGIJA
ESTETSKA KIRURGIJA

Selska cesta 90A
Zagreb 10000, Hrvatska
Tel. +385 (0)1 366 8936
Fax. +385 (0)1 366 8934
e-mail: info@imed.hr

Stomatologija

Ambulanta za profilaksu i polivalentnu stomatologiju
Ambulanta za ortodonciju
Ambulanta za oralnu kirurgiju i dentalnu implantologiju
Ambulanta za stomatološku protetiku i bolesti čeljusnog zgloba
Ambulanta za estetsku stomatologiju
Ambulanta za dječju stomatologiju

Estetska kirurgija

Domovina u kuferu

Sredinom rujna izašla je iz tiska knjiga „Domovina u kuferu“, autorice Mirjane Grbac-Pismestrović.

Izdavač je Mohorjeva - Hermagoras Verlag iz Klagenfurta, a knjiga je tiskana na hrvatskom jeziku što je novost za austrijsko izdavaštvo. Knjiga je namijenjena svima koji razumiju hrvatski jezik i kojima iskustvo odlaska iz domovine i integracija u novu sredinu nisu strani.

Knjiga će biti izložena na sajmovima knjiga u Beču i Frankfurtu, već sada se može kupiti u knjižari „Mohorjeva“ u Klagenfurtu, naručiti preko web stranice izdavača i preko Amazona, a prva zvanična promocija očekuje se ovaj ili sljedeći mjesec. (ms)

Zahvala

Organizatori koncerta „Pianoforte Rhapsodien – Klavierduo Diana Grubić & Ratko Delorko“ koji je održan u petak, 30. rujna u Münchenu u Kleiner Konzertsaal-Gasteig, Diana Grubić i „Dvori e. V.“ srdačno zahvaljuju sponzorima ovog eventa na njihovoj velikodušnoj potpori: Priv.-Doz. Dr.med. Dr.med. dent. Josipu S. Billu, Dr. med. dent. Ivici Alviru, Tatjani Jertec Lemmermeyer, Ivi Sadriću, Gerhardu Lzicar, Selimiru Ognjenović i obitelji Kovačec.

Sadržaj CroExpressa je zaštićen autorskim pravima te se smije koristiti samo u individualne i nekomercijalne svrhe uz poštovanje autorskih i vlasničkih prava izdavača te dozvolu redakcije. Linkovi u sadržaju koji vode izvan novine nisu pod nadzorom redakcije te ona nije odgovorna za sadržaj tih stranica niti linkova na njima. Redakcija CroExpressa ulaže napor kako bi informacije u novinama bile točne i aktualne, no nije odgovorna ni za kakve direktne, slučajne, posljedične, indirektno ili kaznene štete koje su nastale iz pristupa, korištenja ili nemoogućnosti korištenja novine ili pak zbog bilo koje greške ili nepotpunosti u njezinu sadržaju. CroExpress poštuje privatnost čitatelja te adrese koje nam se dobrovoljno dostave će se koristiti samo u kontekstu u kojem smo primili kontakt te neće biti davane trećim licima.

KONAČNO UP! 75€¹ AUTOMOBIL!

Pouzajte se s povjerenjem.

UP! NARUČIV ODMAH!

- već za 9.850 €², u cijenu su uključeni ESP i servo upravljač
- ... ili putem kredita za samo 75 €¹ mjesečno
- FairPay osiguranje već od 9,90 € mjesečno³

Primjer financiranja kod preuzimanja modela¹

44 kW (60 PS), 5-brzina, crvena boja, potrošnja goriva (l/100 km): gradska vožnja 5,6; izvangradska 3,9; kombinirana 4,5; CO₂-kombinirano ispuštanje ugljičnog dioksida: 105 g/km.

Cijena vozila	9.985,00 €	= Ukupan zajam	10.514,37 €
+ KSB Plus ALV AD – doprinos	509,94 €	Trajanje ugovora:	48 mjeseci
+ preuzimanje i obilazak tvornice vozila u Wolfsburgu	399,00 €	Godišnja kilometraža:	10.000 km
- Predujam 15,00%	1.557,60 €	Godišnja fiksna kamatna stopa:	2,72 %
= Iznos neto zajma	9.336,34 €	Godišnja efektivna kamata (AP00):	3,90 %
+ Kamata	851,26 €	Konačna rata:	4.735,89 €
+ Naknada za obradu	326,77 €	24 mjesečne rate:	75,00 €
		24 mjesečne rate:	165,77 €

1) Ovo je ponuda Volkswagen Bank GmbH; 75 € fiksna stopa financiranja u prva 24 mjeseca. 2) Preuzimanje vozila i obilazak tvornice u Wolfsburgu. 3) Samo u kombinaciji s ugovorom o financiranju Volkswagen Bank GmbH, tj. ugovora o leasingu Volkswagen Leasing GmbH; Usluge osiguranja su vezane za vrijeme trajanja ugovora o kreditu/ leasingu sukladno uvjetima Allianz osiguranja-AG za vozače od 23 godine starosti i minimalnom stupnju premije razreda 1. Vozači ispod 23 godine starosti plaćaju 39,90 € mjesečno (vrijedi za ugovor sklopljen do 1.12.2011) tj. 49,90 € (za ugovor sklopljen poslije 1.12.2011).

Das Auto.

Volkswagen Automobile Frankfurt GmbH

Robert Markovic

Certificirani prodajni savjetnik

Telefon: 069 870016-2226

E-Mail: robert.markovic@volkswagen-frankfurt.de

Mainzer Landstraße 406, 60326 Frankfurt, www.volkswagen-frankfurt.de

PAPIN IZASLANIK ANGELO AMARO, PREFEKT KONGREGACIJE ZA PROGLAŠENJE SVETIH, PROGLASIO BLAŽENIMA PET SESTARA IZ DRUŽBE KĆERI BOŽJE LJUBAVI

Drinske mučenice proglašene blaženima

Tijekom Misnog slavlja koje je, 24. rujna u Olimpijskoj dvorani Zetra u Sarajevu Papin izaslanik kardinal Angelo (Anđelo) Amato, prefekt Kongregacije za proglašenje svetih, proglašio je blaženim Drinske mučenice, pet sestara iz Družbe Kćeri Božje ljubavi s. Mariju Julu Ivanišević, s. Mariju Berchmanu Leidenix (Berhmana Lajdeniks), s. Mariju Krizinu Bojanc, s. Mariju Antoniju Fabjan i s. Mariju Bernadetu Banja.

Pozdrav predslavitelju Euharistije kardinalu Amatu i svim nazočnima uputio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić. Pozdravio je nadbiskupa i metropolita zagrebačkog kardinala Josipa Bozanića, prisutne apostolske nuncije: domaćeg nuncija u BiH i u Crnoj Gori nadbiskupa Alessandra D'Errica, nadbiskupa Roberta Maria Cassarija iz Hrvat-

ske i nadbiskupa Petra Rajiča, iz Kuvajta kao i predsjednike Biskupskih konferencija Bosne i Hercegovine, Hrvatske biskupske konferencije i Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda: biskupa banjolučkog Franju Komaricu, nadbiskupa i metropolita đakovačko-osječkog Marina Srakića i nadbiskupa barskog Zefa Gashija te sve nadbiskupe i biskupe iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije, Crne Gore, Mađarske, Makedonije i Albanije kao i biskupske delegacije. Poseban pozdrav uputio je biskupima i svim članovima biskupijskih zajednica iz kojih dolaze Drinske mučenice: mons. Antreju Glavanu iz Novog Mesta; mons. Antunu Škvorčeviću iz Požege i mons. Vjekoslavu Huzjaku iz Bjelovara odnosno Križevaca te predstavnicima Bečke nadbiskupije. Pozdravio je i oko

450 svećenika suslavitelja kao i oko 700 časnih sestara među kojima najveći broj redovnica Kćeri Božje ljubavi. Uputio je pozdrav i svim političkim strukturama, državnim, kulturnim i znanstvenim predstavnicima te veleposlanicima i diplomatima među kojima i veleposlanici BiH pri Svetoj Stolici Jasni Krivošić-Prpić. Najiskreniji pozdrav i dobrodošlica uputio je hodočasnicima - njih oko 18 000: - iz mjesnih Crkava u Bosni i Hercegovini, i lijepo Hrvatske, Slovenije, Crne Gore, Mađarske i drugih zemalja. Zahvalio je svim koji su udomili hodočasnike i svima koji su pomogli u organizaciji: službenicima, čuvarima reda i sigurnosti, volonterima kao i domaćinima koji su otvorili vrata i srce da ova Olimpijska dvorana toga bude najveća crkva u Bosni i Hercegovini. Zahvalio je i medijima koji su

omogućili da mnogi saznaju za divan primjer ljubavi pet sestara mučenica.

Na početku Mise kardinal Puljić i postulator Tomić zamolili su kardinala Amata da, po odobrenju i nalogu Svetoga Oca Benedikta XVI., među blaženice ubroji pet službenica Božjih iz Družbe sestara Kćeri Božje ljubavi u narodu poznatih pod zajedničkim imenom Drinske mučenice: s. Mariju Julu Ivanišević, s. Mariju Berchmanu Leidenix, s. Mariju Krizinu Bojanc, s. Mariju Antoniju Fabjan i s. Mariju Bernadetu Banja. Potom je kardinal Puljić u kratkim crtama prikazao život ovih pet sestara, rodom iz današnje Hrvatske, Slovenije i Austrije, koje su se ratne 1941. godine našle zajedno u samostanu na Palama, nedaleko od Sarajeva ne-sebično i požrtvovno služeći ljudima raznih vjera i nacija. Podsjetio je da su 11. prosinca 1941. nasilno odvedene s Pala te su vodili do Goražda s tim da je 76-godišnja s. Berchmana ostavljena i kasnije ubijena u Sjetlini. Kazao je da su

ostale četiri sestre odvedene u Goražde i smještene u vojarnu uz rijeku Drinu odakle su, braneći svoje zavjete, iskočili kroz prozor nakon čega su izbodene i bačene u rijeku Drinu. Spomenuo je da je postupak za njihovo proglašenje blaženima otvoren je u središtu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu 4. prosinca 1999. te da je u siječnju 2011. godine papa Benedikt XVI. ovlastio Zbor za proglašenje svetih u Rimu da proglasi dekret o mučeništvu službenica Božjih Drinskih mučenica, čime je odobrio i odredio njihovo proglašenje blaženima 24. rujna 2011. u Sarajevu.

Potom je kardinal Amato izgovorio sljedeće riječi proglašenja: „Sveti Otac Benedikt XVI., udovoljavajući želji vrhbosanskog nadbiskupa Vinka kardinala Puljića te brojne druge braće u biskupstvu, sestara Kćeri Božje ljubavi i mnogih vjernika, pošto je razmotrio mišljenje Zbora za proglašenje svetih, Njegovom apostolskom vlašću dopustio je da se pet službenica Božjih iz Družbe sestara Kćer-

Kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za proglašenje svetih, proglašio je svetim Drinske mučenice, pet sestara iz Družbe Kćeri Božje ljubavi

ri Božje ljubavi u narodu poznatih pod zajedničkim imenom Drinske mučenice: s. Mariju Julu Ivanišević, s. Mariju Berchmanu Leidenix, s. Mariju Kri-zinu Bojanc, s. Mariju Antoniju Fabjan i s. Mariju Bernadetu Banja od sada naziva blaženicama i da se svake godine na dan njihovog rođenja za nebo, petnaestoga prosinca, može slaviti njihov spomendan na mjestima i na način kako je to određeno kanonskim propisima. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Nakon svečanoga proglašenja blaženima, s. M. Ozana Krajačić, vicepostulatorica postupka beatifikacije, otkrila je sliku blaženih Drinskih mučenica koju je naslikao akademski slikar Ante Mamuša. Pred sliku su u procesiji donijele s. Ivanka Mihaljević, predsjednica Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarića Bosne i Hercegovine, i s. Ana Marija Kustura, predsjednica Hrvatske unije viših redovničkih poglavara, dva svijetnjaka kao dar redovnica Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, s. M. Davora Šarić donijela je vodu iz rijeke Drine koja simbolizira grobove pet sestara; kopije dokumenata preostalih iza

Drinskih mučenica (od s. M. Jule Ivanišević: s. M. Slavica Buljan, FDC.; od s. M. Berchmane Leidenix: s. M. Elvira Tadić, FDC, provincijalna glavarica; od s. M. Krizine Bojanc: s. M. William iz Sjeverne Amerike; od s. M. Antonije Fabijan: S. M. Benwenta Kaczcha iz Poljske, i od s. M. Bernadete Banja: S. M. Nivalda Montenegro iz Brazila; sestre Kćeri Božje ljubavi iz Albanije donijele su pepeo sa zgarišta spaljenog Samostana na Palama, a vrhovna glavarica Družbe Kćeri Božje ljubavi Lucyna Mroczek ciborij naden na ruševinama spaljenog Samostana na Palama.

U prigodnoj propovijedi kardinal Amato je istaknuo da je „mučeništvo pet sestara družbe Kćeri Božje ljubavi tragična ali slavna stranica Crkve Katoličke u plemenitom narodu Bosne i Hercegovine“ te da „njihova pobjeda ima značenje mučenika prvih stoljeća, kada su poganski idoli zahtijevali nevine žrtve za nastavak njihovog prolaznog i nesigurnog postojanja“. Podsjetio je da samostan katoličkih redovnica Marijin Dom na Palama bio poznat po njihovim djelima ljubavi prema svima, djeci i potrebitima

svih jezika i vjera, katolicima, pravoslavcima, muslimanima te da je s. Jula bila Hrvatice, s. Berchmana Austrijanka, s. Krizina i s. Antonija Slovenke, a s. Bernardeta Mađarica. „I pored toga što su pripadale različitim narodnostima i tradicijama bile su udružene svojim redovničkim pozivom u ljubavi prema siromašnima i potrebitima, živeći kao žive slike Krista Otkupitelja, svog Gospodina i Učitelja“, kazao je kardinal Amato te naglasio herojsko ponašanje pet sestara Kćeri Božje ljubavi. „Pred sudom Povijesti pet slabših i nezaštićenih žena postadoše jaki heroji i pobjednice, u zaštiti nepovredljivosti njihovog redovničkog identiteta i dostojanstva žene... Danas Crkva veliča ove svoje kćeri, istinske Kćeri Božje ljubavi, koje su svojom mukom pokazale da su ljubav i praštanje puno jači od mržnje i okrutnosti. Kalvarija njihove patnje postala je Tabor njihove slavne preobrazbe“, kazao je kardinal Amato naglasivši da Crkva pozna i veliča ove svoje neustrašive sinove i kćeri te zaključio da je „svijet mučenika“ poziv „da se trgnemo iz letargije i reagiramo onim nepobjedivim duhovnim oružjem,

koje je vjera i ljubav“.

Molitvu vjernika molile su sestre na raznim jezicima: iz Hrvatske, Slovenije, Austrije, Mađarske; iz Engleske, iz Južnog Brazila i Poljske. Darove na oltar prinijela je jedna štovateljica Drinskih mučenica iz župe Granešina kod Zagreba, sestre klarise iz Brestovskog kod Kiseljaka, vjernici iz Godinjaka, rodnog mjesta s. M. Jule Ivanišević te sestra iz Slovačke i djevojka iz Češke. Prineseni su sljedeći darovi: hostije u čestitnjaku koje su za Misno slavlje pripremile i darovale sestre klarise iz Brestovskog u Središnjoj Bosni, prinijela je gđa Dinka Parlov, štovateljica Drinskih mučenica iz župe Granešina u Zagrebačkoj nadbiskupiji; kalež, koji je dar njezine rodne župe Staro Petrovo Selo u Požeškoj biskupiji, prinijeli su gosp. Tomislav Ivanšević, vjeroučitelj, i gđica Lucija Akmačić, studentica iz Godinjaka rodnog mjesta s. M. Jule Ivanišević prinosi kalež koji je dar njezine rodne župe Staro Petrovo Selo u Požeškoj biskupiji; vino i vodu prinijeli su jedna sestra iz Slovačke i jedna djevojka iz Češke; monstrancu, dar sestara Služavki Malog Isusa, prinijela je s. Hinka Ro-

galo.

Na kraju Mise vrhovna glavarica Družbe sestara Kćeri Božje ljubavi s. Lucyna Mroczek (Lucina Mroček) uputila je riječi zahvale: ponajprije Trojedinom Bogu, Svetom Ocu Benediktu XVI., kardinalu Angelu Amatu, svima koji su neumorno radili tijekom biskupijskoga i rimskog dijela postupka, posebno relatoru, postulatorima i vicepostulatorici, kao i svima koji su dali svoj doprinos u organizaciji beatifikacije i njezinoj slavlju, sestrama Provincije Božje providnosti, kojoj su pripadale naše Blaženice... „Beatifikacija naših sestara Mučenica milosni je dar ne samo našoj Družbi i ovoj mjesnoj Crkvi nego cijeloj Crkvi. Karizmu naše Družbe: ljubav nevidljivoga Boga činiti vidljivom svim ljudima, koju nam je u svetu baštinu ostavila naša Utemeljiteljica, službenica Božja Majka Franziska Lechner, svaka je od njih ostvarivala, daleko od doma i domovine, konkretnim djelima ljubavi prema svima potrebitima, bez obzira na njihovu nacionalnu i vjersku pripadnost. Zato su primjer vjernosti redovničkome posvećenju i karizmi, odanosti Crkvi, nesebičnoga i samoprijegornoga služenja dobrobiti bližnjega“, kazala je vrhovna glavarica.

Misa je završena pjesmom „Tebe Boga hvalimo“ na hrvatskom, slovenskom i njemačkom jeziku i svečanim blagoslovom.

Tijekom Mise pjevao je veliki mješoviti zbor sastavljen od oko 1200 pjevača iz više od 30 zborova iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske pod ravnanjem maestra vlč. Marka Stanušića dok je za orguljama bio prof. Danijel Žontar. (kta)

Životopis mučenica

Sestra Marija Jula Ivanišević, krsnog imena Kata, rođena je 25. studenoga 1893. godine u Godinjaku, u župi Staro Petrovo Selo kod Nove Gradiške u Republici Hrvatskoj. Već se od djetinjstva zamjećivala njezina izrazita pobožnost, dobrotu i poslušnost. Voljela je čitati životopise sveta, a 1916. polaže privremene zavjete, a 1923. godine doživotne. U više joj je navrata povjeren služba poglavarića, a od 1932. do 1941. godine mudro i s ljubavlju vodi zajednicu sestara na Palama. Bila je svima prava sestra i prava majka. Koliko je voljela svoje sestre, dokazala je na dan njihova zarobljenstva, 11. prosinca 1941. godine. Kada je na povratku kući shvatila što se događa i da su sestre u životnoj opasnosti, dragovoljno im se i bez oklijevanja pridružila te krenula s njima na križni put i u mučeništvo, iako se mogla spasiti. Podnijela je mučeništvo s 48 godina.

Sestra Marija Berchmana Leidenix, krsnog imena Karolina Anna, rođena je 28. studenoga 1865. godine u Enzersdorfu, nedaleko od Beča u Austriji. U dje-

tinjstvu je rano ostala bez oca te je daljnji odgoj i obrazovanje primila u zavodima Družbe Kćeri Božje ljubavi u Beču. Za vrijeme školovanja osjetila je duhovni poziv te je postala članicom te Družbe. Prve zavjete položila je 1883. godine, a doživotne 1892. godine. Nakon prvih zavjeta poslana je kao učiteljica i misionarka u Bosnu, gdje ostaje do svoje mučeničke smrti. Tom je narodu služila s ljubavlju pedeset osam godina: podučavala je i odgajala djecu, voljela siromahe. Kao učiteljica novakinja, pet je godina odgajala mlade generacije sestara koje ju pamte po njezinoj pravdnosti, plemenitosti i samodisciplini. Podnijela je mučeništvo sa 76 godina.

Sestra Marija Krizina Bojanc, krsnog imena Jožefa, rođena je 14. svibnja 1885. godine u mjestu Zbure kod Šmarjetskih Toplica u Republici Sloveniji. Kada je imala šest godina, njezin je otac otišao u Ameriku, nakon čega mu se izgubio svaki trag. Majka je uložila mnogo truda i ljubavi kako bi prehranila i odgojila svojih pet kćeri i jednoga sina, koji je rano umro. Jožefa je pomagala majci te je od djetinjstva naučila brinuti o drugima, a zaboravljati sebe i svoje potrebe. U tridesetostoj godini ušla je u Družbu Kćeri

Božje ljubavi u Sarajevu, prve zavjete položila je 1923. godine, a doživotne 1926. godine. Povjereni su joj poslovi u domaćinstvu, u praonici rublja, u vrtu te na poljoprivrednim dobrima pomoću kojih su se uzdržavale škole i zavodi Družbe. Kao osoba bila je tiha i šutljiva, no izrazito marljiva i požrtvovna. Umrla je mučeničkom smrću u 56. godini života.

Sestra Marija Antonija Fabjan, krsnog imena Jožefa, rođena je 23. siječnja 1907. godine u Malom Lipju kod Novoga Mesta u Republici Sloveniji. U ranom djetinjstvu ostaje bez oca, a u jedanaestoj godini umire joj i majka. Od tada brigu za djecu preuzima rodbina, Jožefu odgaja majčina sestra. Kao djevojka osjetila je duhovni poziv te je u dvadesetčetvorogodišnjoj dobi ušla u Družbu Kćeri Božje ljubavi u Sarajevu. U smisao redovničkoga života i predanja Bogu po zavjetima, u drugoj godini novicijata, uvodi je učiteljica novakinja s. Berchmana. Privremene zavjete polaže 1932. godine, a doživotne 1937. godine. Poziv na svetost ostvarivala je obavljajući jednostavne poslove u praonici rublja, u vrtu te na zemljišnim posjedima u zajednicama koje su brinule o uzdržavanju

odgojnih ustanova Družbe. Resile su je mnoge vrline, osobito poslušnost, plemenitost i dosljednost. Podnijela je mučeništvo kada je imala 34 godine.

Sestra Marija Bernadeta Banja, krsnog imena Terezija, rođena je 17. lipnja 1912. godine u Velikom Grđevcu kod Bjelovara u Republici Hrvatskoj, od roditelja koji su doselili iz Mađarske. Odgojena u uzornoj kršćanskoj obitelji, rano osjeća duhovni poziv te odlučuje odazvati se. Sa sedamnaest godina ulazi u Družbu Kćeri Božje ljubavi. Početni redovnički odgoj prima u Koprivnici i u Sarajevu. U drugoj godini novicijata učiteljica novakinja s. Berchmana uvodi je u ljepotu i veličinu predanja Bogu po svetim zavjetima. Privremene zavjete polaže 1932. godine, a doživotne šest godina kasnije. Nakon položenih zavjeta odlazi na Pale, gdje ostaje do svoje mučeničke smrti. Mjesto njezina rada i posvećenja bila je kuhinja. Uložila je svu sebe u službu kuharice hrabro se suočavajući s raznim teškoćama. Bila je niska rasta te se kod posla morala služiti stolčićem, no sve je podnosila strpljivo i s ljubavlju. Bog joj je u njezinoj 29. godini ponudio palmu mučeništva. Nije ju odbila, ostala je vjerna i u velikom.

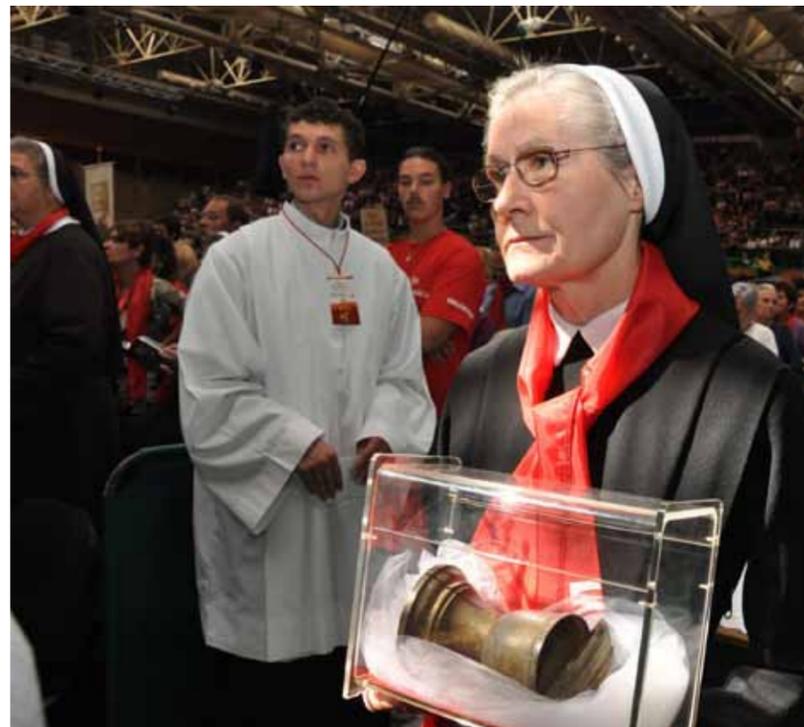

Nesebično i požrtvovno su služile ljudima raznih vjera i nacija

U rastu u savršenoj ljubavi nadahnjivale su se na duhovnosti i karizmi koju je Bog darovao njihovoj utemeljiteljici, službenici Božjoj Franziški Lechner. Svojim su duhom upijale i djelima ostvarivale njezine duhovne preporuke koje je ona osobito istaknula: „Nijednog patnika, a da ga ne utješiš“ te „Prihvatite svaku priliku da drugima činite dobro.“ Kada je Drugi svjetski rat bio na pomolu, kao i tijekom samoga rata, prilike za „činiti dobro“ postajale su sve brojnije i raznovrsnije. To je vrlo dobro uočilo i iskusilo pet sestara

kada su se ratne 1941. godine našle zajedno u samostanu na Palama, nedaleko od Sarajeva. Bile su svjesne tih novih izazova koji su njihovu Družbu, s odgojno-obrazovnom svrhom, potaknuli da se u ratnim nevoljama okrene prema čovjeku patniku, na svim razinama. Nesebično i požrtvovno služenje ljudima raznih vjera i nacija, najvećim dijelom mještanima pravoslavicima, bila je svojevrsna škola koja ih je pripremala za konačni dar života – za mučeničku smrt. Pod mudrim vodstvom s. Jule, poborice te male zajednice, nji-

hovo ekumensko i karitativno djelovanje te ostajanje na Palama, unatoč opasnostima, bilo je ljudima onoga kraja izvor ohrabrenja da zlo nema posljednju riječ te da dobro, iako moralo proći i kroz smrt, ipak u konačnici pobjeđuje. Sestre su podržavale tu nadu u narodu sve do dana svoga nasilnog odvođenja s Pala, 11. prosinca 1941. godine, nakon čega je samostan opljačkan i zapaljen. Skupina četnika zarobila je sestre, nekoliko djevojaka i prognanoga slovenskog svećenika Franca Meška te ih je po romanijskim brdima i šu-

mama vodila prema Sjetlini i Gorazdu. Najstarija 76-godišnja s. Berchmana ostavljena je na pola puta, u Sjetlini, a ostale su četiri sestre odvedene u Gorazde i smještene u vojarnu, na drugi kat, uz rijeku Drinu. Iste noći, 15. prosinca, četnici su ušli u prostoriju sestara i zahtijevali od njih da ostave svoj način života i svoje zavjete. Nakon što su one to odlučno odbile, počeli su ih, pojedinačno, nagovarati, tući i prijetiti smrću. Kada su im počeli trgati odijela, u nakani da ih siluju, sestre su u obranu svoga ljudskog dostoj-

anstva i svojih redovničkih zavjeta skočile kroz prozor, uz povike: „Isuse, spasi nas!“ Nekoliko trenutaka kasnije, izrajnjene sestre bivaju izbodene i usmrćene noževima te odgurnute do Drine. Sljedeći dan tiku sestara gurnuta su motkom u Drinu koja je postala njihov tekući grob. Sestru Berchmanu su 23. prosinca odveli u šumu kod Sjetline i ubili je pod pračanskim mostom, a od njezina redovničkog odijela šivali su svoje zastave. Glas o tim hrabrim sestrama i o njihovoj vjernosti do mučeništva proširio se nadaleko još za

vrijeme rata, sve do danas pod imenom Drinske mučenice. Postupak za njihovo proglašenje blaženima otvoren je u središtu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu 4. prosinca 1999. kako ne bi pale u zaborav one koje su na tako herojski način posvjedočile za Krista i za svoje zavjete. Njihovo mučeništvo najuvjerljivija potvrda da su svoj život gradile na Stijeni, koja je Krist, a od njezina redovničkog odijela šivali su svoje zastave. Glas o tim hrabrim sestrama i o njihovoj vjernosti do mučeništva proširio se nadaleko još za

vrijeme rata, sve do danas pod imenom Drinske mučenice. Postupak za njihovo proglašenje blaženima otvoren je u središtu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu 4. prosinca 1999. kako ne bi pale u zaborav one koje su na tako herojski način posvjedočile za Krista i za svoje zavjete. Njihovo mučeništvo najuvjerljivija potvrda da su svoj život gradile na Stijeni, koja je Krist, a od njezina redovničkog odijela šivali su svoje zastave. Glas o tim hrabrim sestrama i o njihovoj vjernosti do mučeništva proširio se nadaleko još za

hovo proglašenje blaženima 24. rujna 2011. godine u Sarajevu. Tim su činom ispunjeni svi uvjeti za proglašenje blaženima Drinskih mučenica, koje su prve blaženice Družbe sestara Kćeri Božje ljubavi: s. Jule Ivanišević, s. Berchmane Leidenix, s. Krizine Bojanc, s. Antonije Fabjan i s. Bernadete istražnog postupka za beatifikaciju. U siječnju 2011. godine papa Benedikt XVI. ovlastio je Zbor za proglašenje svetih u Rimu da proglasi dekret o mučeništvu službenika Božjih Drinskih mučenica, čime je odobrio i odredio njihovo

RAZGOVOR LADISLAV ILČIĆ - KANDIDAT ZA NOVOG VARAŽDINSKOG GRADONAČELNIKA

Od Koblenza, grada prijatelja Varaždina, možemo dosta toga naučiti!

Dražen Bušić

U Varaždinu su raspisani izvanredni izbori za gradonačelnika. Među ozbiljnijim kandidatima je nezavisni kandidat Ladislav Ilčić, otac četrvero djece, akademski glazbenik, javnosti poznatiji kao predsjednik udruge GROZD – Glas roditelja za djecu, koja broji gotovo 40.000 podupiratelja.

Za početak, od kuda je došao poticaj da se počnete baviti politikom i koji je osnovni razlog da se kandidirate za varaždinskog gradonačelnika?

Kao i većina hrvatskih građana, nisam imao za koga glasovati na izborima. Uvijek mi je bila muka na dan izbora. Našoj smo djeci govorili kako je važno da idemo na izbore sad kad imamo svoju državu i kad možemo odlučivati o tome tko upravlja državom. No, realno, među sadašnjim

parlamentarnim strankama ne postoji ona koji bi autentično zastupala vrijednosti koje bitno određuju mene i moju obitelj. Sve se svodilo na to da biramo „manje zlo“, no takav sustav je doveo do toga da su sva ta zla postajala sve veća.

Osim toga, mi smo u udruzi GROZD napravili nekoliko izvrsnih projekata koji su promovirali obitelj, prava roditelja i kvalitetan odgoj djece. Te su projekte podržale i akademska zajednica i sve veće vjerske zajednice u RH i velik broj građana.

Grad Varaždin je krasan grad u kojem je jako lijepo živjeti. No, i ovdje je hrvatski politički mentalitet, koji podrazumijeva mutne poslove, stranačku podobnost i negativnu selekciju, uzео maha. Postalo je očito da su nam u politici potrebni novi ljudi koji su u svom dosadašnjem javnom djelovanju pokazali

da su sposobni pošteno, pametno i uspješno voditi različite organizacije.

Inače, tijekom studija nisam ni pomišljao da ću se u životu baviti politikom. Povodu baviti ičim drugim osim glazbom. No, mislim da se u životu nije dobro uvijek tvrdo držati svojeg ugodno isplaniranog životnog puta već treba gledati što je dobro i potrebno za društvo i tome prilagođavati svoj životni put. Tako je i mene život odveo u vode koje nisu vezane uz glazbu.

Neki će reći da ste bez političkog iskustva. No, vi ste jedan od utemeljitelja političkog pokreta Hrast koji je aktivan već godinu dana i spreman za parlamentarne izbore. Kako ocjenjujete razvoj događaja oko Hrasta i koja je vaša uloga u pokretu?

Hrast je politički pokret koji okuplja udruge, stranke i osobe koje su u svom privatnom i javnom životu pokazale

čvrst sustav vrijednosti i uspješnost u dosadašnjem djelovanju. Radi se mahom o mlađim osobama koje se dosad nisu bavile politikom. Povezali smo se kako bi zajednički te ljude gurnuli u Sabor i druga ključna upravljačka mjesta u Hrvatskoj. U trenucima kad je Hrvatska opterećena raznim interesnim lobijskim i korupcijom potrebni su u politici novi ljudi koji su nezavisni o bilo kakvom lobiju. Sadašnje hrvatske probleme ne mogu riješiti one političke snage koje su ih i stvorile.

Hrast je osnovao vijeća u svim izbornim jedinicama, u svim većim gradovima i brojnim općinama. Samo mi u udruzi GROZD imamo sam 40.000 članova, a tu su i brojne druge udruge kršćanskog svjetonazora. Osjeća se entuzijazam, veliki broj ljudi je uvidio da je potrebno da se angažira, poveže i organizira.

Dosta im je gundanja ili ljutnje pred televizorom. Svi su govorili: „Nešto se treba promijeniti! Netko se treba angažirati i pokrenuti stvari.“ Tada su uvidjeli da je taj „netko“ u stvari svatko od nas. Za vrijeme Jugoslavije vjernici se nisu smjeli pojaviti u javnom životu, a i sada je nastavljena ta medijska kampanja koja politiku želi prikazati kao prljav posao od kojeg bi poštene ljudi trebali bježati. No, nisu svi poštene maknu od politike onda će ona ostati onim nepoštenima. A to nije dobro za društvo, to nije dobro za nas.

Ja sam član središnjeg tijela Hrasta – Velikog vijeća. U proteklih 6 mjeseci održao sam 40-ak tribina po cijeloj Hrvatskoj i osobno sam organizirao velik broj vijeća po gradovima i općinama. Zaista mi je bilo zadovoljstvo to raditi. Upoznao sam brojne sjaj-

ne ljude, zrele ljude s čvrstim svjetonazorom koji malo po malo kroz Hrast donose promjene u našem društvu.

Vratimo se na posao koji vas očekuje u Varaždinu ukoliko pobijedite na izborima. Plaši li vas odgovornost koju preuzimate i svi problemi koji muče vaše sugrađane s kojima ćete se morati i vi suočiti kao nositelj izvršne vlasti?

S vremenom postajem sve veći optimist. Novca u gradu ima, samo treba zakrpati sve rupe kroz koje taj novac curi. Kad bolje uđete u situaciju u gradu, a vjerujem da je tako i u cijeloj Hrvatskoj, vidite da ogromne količine novca odlaze na različite lobije. Sklapaju se ugovori štetni za grad, koji naravno nekom drugom donose korist, zatim u gradskim službama „uhljebuju“ stranački članovi, doniraju se tvrtke koje su na „stranačkoj lini-

ji“ itd. Vjerojatno neće biti lako riješiti sve te probleme jer su oni nekim ugovorima „zabetonirani“, ali vjerujem da se puno toga dobrog može učiniti.

Također, ovi izbori u Varaždinu mogu biti pokazatelj cijeloj Hrvatskoj da je došlo vrijeme za novi, drugačiji pristup politici.

Varaždin je grad prijatelj s gradom Koblenzom. Naše čitatelje će zasigurno zanimati kako će se u budućnosti razvijati ti odnosi? Što planirate osobno učiniti?

Prijateljski odnosi s drugim državama, a pogotovo s našim ljudima u stranim državama su jako važni. Naši su se ljudi u inozemstvu, koliko čujem, dosta razočarali u hrvatsku politiku i to opravdano, jer su nekoliko puta bili prevareni. Ipak, vjerujem da se niti oni neće dati utopiti u pesimizmu. Naravno, sad će puno

www.hkv.hr

Imamo priliku pitati vas, kao akademskog glazbenika, kako gledate na iznimnu čast da je KUD Varteks iz Varaždina ove godine nastupio na najvećoj europskoj izložbi cvijeća BUGA 2011?

Osobno sam, kao glazbenik sudjelovao na brojnim takvim manifestacijama. Još sam tijekom srednje škole, kao član Varaždinskog gradskog orkestra, upravo uz mjesto nastupio u nekoliko zemalja. Sve mi je to ostalo u jako lijepom sjećanju. Dobro je da mladi ljudi imaju priliku putovati, družiti se i korisno provesti vrijeme. Zbog toga mi je drago da je došlo do gostovanja Varteksa na BUGA-i.

Osobno nisam imao prilike posjetiti BUGA-u, no čuo sam da je tamo prekrasno. Volim cvijeće – kod kuće su pruga i ja imamo podijeljeno

tko se brine o kojem svijetu. I rad u vrtu mi pričinja zadovoljstvo jer me odmara. Mislim da je boravak u prirodi dobar za svakog čovjeka.

Hoćemo li u dogledno vrijeme imati priliku u iseljeništvu susresti se s vama na nekoj tribini ili glazbenom nastupu?

Početkom studenog Simfonijski orkestar HRT-a u kojem ja sviram ima koncert u Potsdamu s tamošnjim filmskim orkestrom. O svim događajima vezanim uz tribine ili politički angažman, čitatelji mogu pročitati na www.ilcic.com i na www.h-rast.hr. O tom će političkom angažmanu sada dosta toga ovisiti. Kako je krenulo, ove jeseni neću imati kad niti spavati. No, vjerujem da će se sav taj rad isplatiti, da ćemo Hrvatima ponovno uliti nadu da su promjene u našem društvu moguće.

bolje provjeravati koga će u hrvatskoj politici podržati, no to je dobro.

Takvi su odnosi vrlo važni i za Varaždin. Na kulturnu suradnju često se nadoveže i gospodarska. Koblenz je poznat po proizvodnji vina, kao i okolica Varaždina. To je samo jedna dodirna točka koja omogućuje sadržajnu suradnju. Mislim da od Koblenza možemo dosta toga naučiti, pogotovo zbog činjenice da su oni u Europskoj uniji. Jednako tako, ovo je prijateljstvo i prigoda da se razvije turizam i s jedne i s druge strane.

MARASKA

Maraska Jadran

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

WEIN-IMPORT DALMACIJA

Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel

Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivo-import.de

GRAĐEVINARSTVO I GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA d.d.

KRALJA TOMISLAVA 45
48260 KRIŽEVCI - KROATIEN

**ZWEIGSTELLE DEUTSCHLAND
LANGEMARKSTRASSE 15
46045 OBERHAUSEN**

Tel.: 0208/30-23-006
Fax.: 0208/30-23-299
e-mail.: radnik@online.de
Internet: www.radnik.hr

Vorstandsvorsitzender: Dipl. - Ing. Mirko Habijanec
Zweigstellenleiter: Željko Barišić
Steuernummer: 026 219 73 023 FA Kassel
Deutsche Bank AG Oberhausen:
Kto.-Nr.: 463 6791 / BLZ: 365 700 49

4 x dnevno Frankfurt - Zagreb
4 x dnevno München - Zagreb
svaki dan Frankfurt - Split
3 x tjedno Frankfurt - Dubrovnik
4 x tjedno München - Split

povratni letovi već od 99,62 €*

*Konačna cijena za kupnju na web stranici Croatia Airlinesa za let na liniji München - Split - München.
Broj mjesta po navedenoj cijeni na svakom letu je ograničen.

Croatia Airlines
Frankfurt (069) 92 00 520
München (089) 975 92 730

www.croatiaairlines.com

CROATIA AIRLINES
A STAR ALLIANCE MEMBER

Josip Juratović jedini je zastupnik hrvatskog porijekla u njemačkom Bundestagu. U Berlinu odrađuje svoj drugi mandat za socijaldemokratsku partiju Njemačke, a s Hrvatskom i tematikom zapadnog Balkana povezan je u svakodnevnom poslu kroz članstvo u nekoliko radnih odbora njemačkog parlamenta. Iza 52-godišnjeg Koprivničanina zanimljiv je put od bivšeg automehaničara, zaposlenika tvrtke Audi do sindikalnog povjerenika i SPD-ova zastupnika u njemačkom parlamentu. Juratović je zapravo personifikacija društvene integracije par excellence...

Edi Zelić

izvor: www.hrvati-frankfurt.net

Društvena integracija stranaca je sveprisutna tema u njemačkoj javnosti. Da li ste za taj fenomen uopće čuli kada ste 1974. godine kao 15-godišnjak došli u Njemačku?

Integracija se tada nije previše tematizirala. Za mene je bilo sasvim normalno da se u sredini u koju sam došao ne družim samo sa ostalim Hrvatima nego da se uključujem u društvene procese. Treba se pitati što to uopće znači integracija? Od kojeg momenta je netko integriran? Osobno taj izraz baš ne volim, jer je za mene puno važnije pitanje identifikacije. Od kada se počinjem identificirati s društvom u kojem se nalazim i pod kojim uvjetom? To je ključno pitanje za strance, ali i za Nijemce, jer se i oni moraju identificirati s društvom koje je raznoliko kao što jeste.

Kada je ostvarena identifikacija o kojoj govorite?

Radi se o jednom procesu. Mislim da je prošlo vrijeme kada se identifikacija vršila po nacionalnom porijeklu. Potpuno je normalno da Nijemac može biti hrvatskog ili nekog drugog porijekla. Da bi se došlo do identifikacije, čovjek se treba kretati u društvu i stvarati kontakte. Zapravo se radi o svojevrsnoj inkluziji. Angela Merkel je rekla da je multikulturalno društvo u Njemačkoj propalo. Međutim, upalite radio i čut ćete 90 posto glazbe na engleskom jeziku, prođite ulicom i vidjet ćete pizzerije i prodavaonice kebaba na svakom koraku. Multikulti je, dakle, prisutan i to nije uopće tragično.

Kako kao „gastarbajter“ stojite naspram sudjelovanju dijaspora u političkom životu u Hrvatskoj?

Premda sam porijeklom Hrvat, mislim da nemam nikakvo pravo odlučivati o politici jedne zemlje u kojoj niti radim, niti plaćam porez. Međutim, isto tako mislim da bi stranci koji godinama žive u Njemačkoj i ovdje se normal-

no ponašaju, trebali imati pravo glasa bez obzira na nacionalnost ili na činjenicu je li njihova zemlja članica EU ili nije. Dakle, tamo gdje provodim većinu svoga života, gdje živim, radim i plaćam porez, tamo moram imati i pravo suodlučivanja što se s mojim novcem događa i u koju svrhu ga se upotrebljava. Ukratko, protiv sam bilo kakvih glasova dijaspora, a moram imati i sve više i protiv bilo kakvih zamjenjenih glasova manjina.

Kako to mislite?

Meni su znali doći političari iz Hrvatske i pametovati kako je Hrvatska demokracija od Njemačke jer manjine imaju zagarantirana mjesta u Saboru, dok u Bundestagu to nije slučaj. Mislim da je to znak za nedemokraciju, jer se demokracija ne mjeri po pitanju većine i zagarantiranih mjesta nego po tome koliko je to društvo sposobno zagarantirati pravo svakog pojedinca. Bilo bi bolje da se društvo u Hrvatskoj toliko osposobi da bude normalno da Srbin, Talijan, Mađar ili Rom bude izabran za člana Sabora. U Hrvatskoj treba postati normalno da imamo zastupnike srpskog porijekla. Naravno, oni trebaju zastupati interese Hrvatske, jer je to njihova zemlja.

Nacionalni interesi, dakle, ne smiju imati veze s nacionalnim porijeklom?

Na prvom mjestu mora stajati izborna jedinica. Ja uvijek kažem da sam bio član radničkog vijeća u tvrtki Audi za odjel lakirnice. Sada sam član radničkog vijeća u Bundestagu za odjel Heilbronn, dakle svoju izbornu jedinicu. Sve što činim u političkom radu mora biti u interesu mog biračkog tijela i moje lokalne zajednice. To je prioritet bez obzira na to kojeg ja porijekla bio.

Nacionalan interes Hrvatske je svakako ulazak u EU. Smatrate li da bi se mogle pojaviti još neke prepreke pristupu? Kakvo raspoloženje vlada u Njemačkoj?

Ne vjerujem da će se pojaviti još neke prepreke. Mislim

da za nikoga u Njemačkoj nije upitan ulazak Hrvatske u EU. Ali se postavlja pitanje što ćemo dalje. Pod pritiskom financijske krize, sve više je pokazatelja da će se Europskoj uniji najprije ostaviti vremena da se stabilizira. To je naravno problematično za ostatak zapadnog Balkana. Međutim, bitno je da Hrvatska uđe u EU, jer na taj način se daje jasan signal da je ulazak ostvariv. Hrvatska je zadnjih godina, neovisno o vladajućim strukturama, jako puno učinila i taj trud će se nagraditi.

Da li će Bosna i Hercegovina postati sljedeći vanjskopolički fokus Europske unije?

Pitanje Bosne i Hercegovine je jako bitno ne samo za Hrvatsku nego i za Europu. U buduću će Hrvatska čuvati vanjsku granicu EU prema Bosni i Hercegovini i pod hitno treba razmišljati što dalje s BiH. Za mene je ključno dati do znanja da je vanjska granica BiH nepromjenjiva. Bosna i Hercegovina kao država mora opstati i mislim da su Njemačka, Europa, Amerika, Rusija pa i Turska jedinstveni oko tog stajališta. Kako će se ta država iznutra urediti vrlo je složeno pitanje. Postoje dvije struje, jedna građanska koja je još slaba i druga struja, uglavnom Srbi i Hrvati, koja zagovara entitetsku politiku koja je u Europi već davno prošlost.

Koja strana će na kraju biti jača?

Mislim da moramo ukidati, a ne stvarati nove entitete. Plemenska politika entiteta koristi samo lokalnim šerifima i suprotnost je demokraciji koja se nigdje u svijetu ne temelji na volji većine nego na pravu svakog pojedinca. Građani BiH moraju shvatiti da je to njihova zajednička država i treba učiniti sve da ta država i profunkcionira. Treba hitno napraviti reforme na komunalnom planu i jačati lokalnu samoupravu, decentralizirati državu. Po principu subsidiarnosti mora se nižim strukturama dati više mogućnosti, naravno i nov-

ca, da samostalno rješavaju svoje probleme. Često se sastajem sa mladim ljudima iz regije i samo je pitanje vremena kada će se i u BiH dogoditi svojevrsna facebook revolucija. Ta je država tragedija za mlade ljude jer nemaju nikakvu perspektivu, velika je nezaposlenost, nema socijalnog osiguranja, radi se na crno. 80 posto mladih bi najradije odmah napustilo zemlju, razumijete li što to znači? Kadvi su to hrvatski, bošnjački i sprski patrioti kada im djeca jedva čekaju napustiti svoju zemlju?

Član ste parlamentarnog odbora Bundestaga za suradnju s BiH. Koje moguće scenarije za razvoj te zemlje vidite?

Treba krenuti putem racionalnog, a ne nacionalnog razmišljanja. Treba graditi infrastrukturu i stvoriti preduvjete za razvoj privrede. Uvjeran sam da će aktualne političke strukture u BiH za 5-6 godina biti stvar prošlosti, uključujući i strukture koje je stvorila i nametnula međunarodna zajednica. Bio sam nedavno u Neumu na seminaru sa sindikalnim predstavnicima i u Mostaru na skupu poduzetnika. Na jednom i drugom skupu postavljeni su identični ciljevi. To je dobar znak. Najviše su me iznervirale političke strukture. Čelnici lokalnih jedinica su izjasnili svoje probleme, ali političari su pričali nebulozno, govorili o trećem entitetu i o tome što međunarodna zajednica mora i li ne mora. Postalo mi je tada jasno: oni se održavaju na vlasti samo kroz međunarodnu zajednicu. Narod ih više ne može smisliti, legitimitet crpe od međunarodne zajednice i to mora prestati.

Kako?

Uvjeran sam da će promjene početi s komunalne razine, gdje nema sredstava i gdje je najveća potreba za reformama. Ne može nitko više čekati milostinju od centralne vlasti. Interesantno je da su strukture na terenu spremne, samo se još ne zna na koji način i kako izvesti promjene.

Ali naci će se put... Sama činjenica da je parlament slab i da je zapravo samo satelit nacionalnih struktura poražavajuća je za svaku demokraciju. Sve što političarima u BiH pada na pamet je treći entitet. Logično je da to ljudi poput Milorada Dodika podržavaju, jer time štite svoju poziciju, jer time štite svoju poziciju. Slično kao što je bilo nakon Drugog svjetskog rata u zapadnoj Europi i Njemačkoj, dakle nekih 20 godina nakon ratnih događanja, i u BiH će izbiti na vidjelo jedna nova generacija „68-aša“ koja će temeljno mijenjati stvari.

Vi ste političar koji zapravo personificira radnika, bili ste zaposleni u Audiju i član sindikalnih udruženja. Kako vidite poziciju radnika u današnjoj Hrvatskoj, gdje smo svjedoci da ljudi mjesecima ne primaju plaću?

Moram jasno reći da se ne smije dogoditi da netko radi godinu dana i ne primi plaću. Sve se strukture moraju ustati i uhvatiti u koštac s takvim problemom kroz fondove ili neke druge solucije. Ljude se ne smije ostaviti na cjedilu. S druge strane, bitno je obrazovanje i stručna kvalifikacija. Malo tko je primjetio da se u Njemačkoj devedesetih godina dogodila svojevrsna druga industrijska revolucija u smislu organizacije rada, prekvalifikacija i uvođenja novih tehnologija. Po tom planu će i Hrvatska morati razmišljati. Treba napraviti strateški ekonomski program, naći svoje sposobnosti i prepoznatljivosti. Neki dobri potezi su već učinjeni, prvenstveno u infrastrukturi. Politika dobrosusjedskih odnosa sa svim zemljama u regiji koju provodi Ivo Josipović je neophodna za daljnji razvoj hrvatske privrede.

Njemački SPD klasično zastupa interese radnika. Prepoznaju li radnici u Hrvatskoj SDP uopće kao stranku koja zastupa njihove interese? Ili se kod nas crveni još uvijek poistovjećuju s komunistima?

Ako negdje postoje struk-

ture koje razumiju radnika, onda se nalaze unutar socijaldemokratskih stranaka. Tim strukturama treba dati više prostora. Ali isto tako je bitno da i sindikati ujedine snage. Socijaldemokratska partija će tek onda moći zastupati radničke interese kada oni budu jasno artikulirani. Ako svaka sindikalna organizacija ima neki svoj zasebni stav, onda je jako teško praviti politiku za radnike. Možda kod rijetkih pojedinaaca još postoji identifikacija crvenih sa komunistima, no što se političke prakse komunizma tiče, ona je unutar HDZ-a mnogo prisutnija. To nam pokazuje svakodnevni skandal povezan sa korupcijom koja proizlazi iz vladajućih struktura.

Postoje li šanse da se SPD u Njemačkoj vrati na vlast? Hoće li Peer Steinbrück biti Vaš kancelarski kandidat?

Prerano je govoriti o tome tko će biti kancelarski kandidat, jer još ne znamo što će biti glavna tema sljedeće izborne kampanje. Peer Steinbrück je po mom mišljenju najbolji kojeg imamo u SPD-u, ali i u Njemačkoj, pogotovo po pitanju financijske krize. Njegova je popularnost trenutno nadmašila i kancelarku Merkel. Potencijalni partner su u svaku slučajnu Zeleni. Mislim da će SPD nakon kongresa stranke krajem godine dodatno ojačati svoju poziciju te da će stoga biti potpuno dovoljna crveno-zelena koalicija za formiranje vlasti. Liberali neće igrati nikakvu značajnu ulogu. Ako bi Angela Merkel preпустиła neke popularnije poteze FDP-u, CDU bi mogao pasti ispod 30 posto što bi bilo fatalno za njih. Kancelarka je dobar koordinator unutar struktura kojima raspolaze.

U velikoj koaliciji joj je bilo lakše, jer je imala sposobne ministre i iz SPD-a oko sebe. Sada je to puno teže koordinirati. Njemačka i Europa više ne trebaju pasivno koordiniranje, potrebne su nam strategije i vizije.

Hrvatska uskoro u EU, BiH čekaju promjene

Europska unija nije četvrta Jugoslavija

Hrvatska se nalazi pred vratima Europske Unije. Nakon što je hrvatska Vlada objavila preko svoga internetskog portala Tekst ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji, (u jezično nepročišćenju verziji) svi znaju što nas čeka u Uniji. I dvije novine s najvećom nakladom u našoj Republici, Večernji i Jutarnji list, objavile su taj tekst kao i nešto jednostavnije popratne komentare. Možemo ga naći i na internetskim stranicama Vladina glasila Vjesnika. Preporučili bismo svima da sve to pomnijivo pročitaju. Prvi dojmovi su pozitivni, Hrvatska nije „diskriminirana“ (ovu oznaku upotrebljavamo uvjetno) više nego što su bili ostali kandidati za članstvo u EU. Ipak mislimo da su naši pregovarači u Bruxellesu bili „premekani“. Oni će tvrditi da se nije moglo više postignuti, no budućnost će pokazati je li to baš tako. Najgori udarac hrvatskoj pregovaračkoj poziciji dao je tadašnji predsjednik

Gojko Borić

Vlade Ivo Sanader koji je svečano izjavio kako nema te cijene koji mi (Hrvatska) ne će platiti da bi ušla u Europsku Uniju. To je mogao biti signal pregovaračima s druge strane stola u Bruxellesu, onima Europske komisije, da cijenu podignu na najveću moguću visinu. Primjerice, Hrvatska se obvezala da novim kandidatima ne će postavljati uvjete kakve je Slovenija postavljala njoj. To znači da će službeni Zagreb ostati bez potpore Unije u graničnim i inim pregovorima sa Srbijom, Bosnom i Hercegovinom i Crnom Gorom.

Hrvatska se nalazi pred vratima Europske Unije. Nakon što je hrvatska Vlada objavila preko svoga internetskog portala Tekst ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji, svi znaju što nas čeka u Uniji.

projekt u slijepoj ulici“, (Hrvatsko slovo, 23. rujna) u kojoj iznosi strašne dileme glede budućnosti Eurozone, (poderučja s eurom kao platežnim sredstvom) kao i cijele Europske Unije s obzirom na globalnu gospodarsku i financijsku krizu, golemu zaduženost nekih članica Unije kao i prijedloga da se EU pretvori u Sjedinjene Europske Države, (vidi članak Waltera Wüllenwebera „Die Vereinigten Staaten von Europa“ u tjedniku Stern

uvjetne. Šulek piše: „Europska unija nalazi se u slijepoj ulici. Gotovo ni jedan model ne vodi ozdravljenju, ako se napokon ne obuzda vladavina globalne financijske oligarhije. Ona je stvorila sustav, koji spekulativno omogućava velike prilhode i koji tako šteti realnom gospodarstvu.“ Iz ovoga možemo zaključiti da kriza Europske Unije nije samo njezina kriza nego sveopća kriza zapadnog modela gospodarstva. Primjerice, ta kriza nije zahvatila zemlje u razvoju kao što su Kina, Indija i Brazil. Unutar EU-a Njemačka je bolje svladava nego Italija, a da o Španjolskoj i Portugalu i ne govorimo. Kad Hrvatska uđe u Europsku Uniju može se nadati da će kriza biti svladana ili bojati da će se EU naći na rubu propasti, što ovoga časa ne izgleda vjerojatno.

Žestoki argumenti protiv učlanjenja Hrvatske u EU

Gotovo sve hrvatske političke stranke, osim patuljaste Hrvatske čiste stranke prava, zagovaraju učlanjenje naše Republike u Europsku Uniju. Zagovornici učlanjenja upozoravaju na staro hrvatsko europsko, na našu veliku želju da izademo iz „balkanskoga sužanjstva“ u koje smo nasilno dospjeli 1918. ulaskom u zajednicu sa Srbima i Slovencima, (ostali južnoslavenski narodi tada nisu bili priznati), da ćemo se prihvaćanjem europskih norma uljudbenoga, političkog, i gospodarskog ponašanja osloboditi utega „socijalističke“ (čitaj: komunističke) prošlosti, da će naše gospodarstvo moći izvoziti na tržište od oko pola milijarde potencijalnih potrošača itd. Sve je to istina, ali naši euroskeptici, koje ne treba podcijenivati jer skepsa je i znak inteligencije, imaju sasvim

drukčiju sliku Europske Unije. Tko ih želi upoznati neka kupi knjigu Miljenka Jerneića: „Jahači apokalipse“, Zabok, listopad 2010. i Marjana Bošnjaka „EU? – Ne hvala“ „Zagreb, kolovoz 2010. Nemamo prostora za prepričavanje sadržaja tih dviju knjiga nego samo upozoravamo da se veći dio njihova sadržaja oslanja isključivo na negativne strane Europske Unije, (koje postoje i ne treba ih zaboraviti), posvemašnje zanemarivanje pozitivnih strana, (koje su znatno brojnije od negativnih) kao i na povijesnim predrasudama spram naroda i država koje su članice Unije. Od posebne je težine Bošnjakova knjiga čije ću naslove poglavljima djelomično citirati da se vidi iz kojih on „topova“ puca na Uniju: Hrvatske željeznice postat će austrijske?, Hrvatski poljoprivrednici bit će diskriminirani, Demografska slika Hrvatske promijenit će se za uvijek, Što znači depopulacija u praksi? – dva primjera, Invazija stranaca u Španjolsku – upozorenje za Hrvatsku. Tko će živjeti u Hrvatskoj za 50, 100 ili 200 godina? Opasnost od nove talijanske okupacije Hrvatske, hrvatski otoci svi bi pali u ruke stranaca. Koliko je nekretnina u vlasništvu stranaca? – zna li itko? Kako je 500 milijuna stranaca došlo do prava kupovati nekretnine u Hrvatskoj?, Hrvatski jezik ugrožen u Uniji, Prodor stranih jezika u hrvatski prostor, Euroregije: instrument za slabljenje nacionalnih država i osvajanje susjednih prostora, Projekti Zapadnog Balkana, Švicarska je za Hrvatsku bolji model nego Europska Unija, Koncept ujedinjenja Europe podrobno sa razradili Hitlerov geostratezi, Gershon Perrez: Ulazak u EU bio bi katastrofalan za Hrvatsku ...

Svaka od ovih tvrdnji je u biti poluistina, odnosno samo jedna, ali ne i druga strana medalje predmeta o kojima je riječ. Jedna usporedba: u mnogim lijekovima postoje otrovi, ali kad se upotrebljavaju u određenim količinama liječe bolesti. Bošnjak,

naime, sustavno izbjegava navesti pozitivna iskustva drugih, a ona su brojnija, osobito manjih i srednjih država u Europskoj Uniji, kao primjerice, baltičkih zemalja, Slovačke, Češke, Slovenije i Poljske. Zašto ni jedna od navedenih država nije postavila zahtjev za izlazak iz Unije? Odgovor je jasan: unatoč stanovitom euroskepticizmu, one su nakon prvih poteškoća vidjele da im se itekako isplaćuje, u doslovnom i prenesenom smislu riječi, članstvo u Europskoj Uniji. Mi smo često puta u našim člancima u Hrvatskom listu upozoravali da bi trebalo izbjegavati sve iluzije o članstvu u Uniji, da EU nije zemlja dembelija, da nas tamo ne čeka med i mlijeko, da u mnogo čemu i od nas, od države Hrvatske, od hrvatskog gospodarstva i od svakog Hrvata posebno, zavisiti kako ćemo se kao Nacija i Država pozicionirati u zajednici država nazvanoj Europska Unija. Nije pitanje da ili ne učlaniti se u Uniju, nego kako!

Naši euroskeptici šire strah od učlanjenja u EU koji se uglavnom temelji na zastarjelim pojmovima o suverenosti država iz 19. i do sredine 20. stoljeća ili na starim hrvatskim traumama iz doba Mletačke Republike, Austro-Ugarske, kraljevske i komunističke Jugoslavije, država u kojima su Hrvati bili podčinjeni. Europska Unija nije „nadržava“ kako je prikazuju neki naši euroskeptici, nije slična bilo kojoj Jugoslaviji, nije totalitarna tvorevina kojom upravljaju anonimne sile iz kulisa Bruxellesa, nije diktatura država s većim brojem pučanstva. Samo nekoliko primjera koji obezvrjeđuju takve tvrdnje naših eurofoba. U Europskoj Uniji nalaze se članice NATO-a ali vojnički neutralne države, kao Austrija i Irsko. Europska Unija ne podiže vlastite poreze nego živi od financijskih davanja država članica prema njihovom materijalnom potencijalu. EU ne posjeduje vlastitu vojsku, osim jednog više-manje simboličnog bataljuna. Isto tako

ne posjeduje vlastitu policiju, vlastite zatvore i sve ono što je u mjerodavnosti ministarstva unutarnjih poslova zemalja članica. Ona nema ni vlastitu tajnu službu. Unija nema spomena vrijednu zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku. Neke su njezine članice odbile čak i sudjelovanju u tzv. financijskom kišobranu u korist Grčke, Irske i Portugala, kao Slovačka. Sve to ukazuje na činjenicu da EU nije konfederacija, nije federacija, te ni u kojemu slučaju nije centralistička „nadržava“ kakvom je prikazuju naši eurofobi od kojih jedan tvrdi da će Hrvatska kad uđe u Uniju postati „zločinačkom županijom Europske Unije“. (Benjamin Tolić u Hrvatskom slovu, 26. kolovoza). Zaista strašna kleveta. Europska Unija je posebna i svojim oblicima i djelovanjem dosad originalna zajednica država koje su dijelove svoga suvereniteta delegirale na središnjicu u Bruxellesu i na Europski parlament u Strasbourgu. Ali nacionalne države i dalje postoje i da-

lje će postojati, premda neki političari u pojedinim državama Unije, uspaničeni radi financijske krize, traže stvaranje Sjedinjenih Država Europe koje bi bile slične Sjedinjenim Američkim Državama. To zasada izgleda više nego znanstvena fantastika, to ne će proći jer se tome protivi većina država članica EU-a, ali i kad bi došlo do referenduma o tome, i većina državljana iz zemalja onih političara koji to sada zahtjevaju, od kojih je jedan bivši njemački kancelar Gerhard Schröder, poznat po tome što je neslavno završio svoju političku karijeru i ruskog vlastodršca Vladimira Putina nazvao „čistim demokratom“.

Hrvatska nije Norveška, a još manje Švicarska

Naši eurofobi uzimaju za primjer Norvešku i Švicarsku kao uspješne države nečlanice Europske Unije. Ponajprije valja reći da Norveška nije neutralna nego članica NATO-a, što znači jednog voj-

nog pakta koji itekako ratuje po svijetu, primjerice sad u Libiji. No ipak sve države članice NATO-a, a među njima Njemačka, ne sudjeluju u napadima na Gadafijev režim, pa nikome ništa. Norveška nije ušla u EU jer ne želi dječiji svoje golemo bogatstvo u nafti i zemnom plinu s ostalim državama. Norveška ima nešto više stanovnika nego Hrvatska, 4,7 milijuna, ali po životnom standardu spada u samu vrhu najbogatijih zemalja u svijetu. Kvota nezaposlenosti iznosila je prije tri godine 2,5 posto, danas je minimalno veća. Državni fond iz nafte i plinske industrije iznosi 275 milijardi eura koje se uglavnom koristi za poravnane državnog proračuna i porast gospodarskih aktivnosti. U norveškoj poljoprivredi radi samo 2,8 posto stanovništva, u industriji 21 posto, a u uslužnim djelatnostima čak 76,2 posto. Sve je to neusporedivo s hrvatskim gospodarskim stanjem. Norveška ima uzorno školstvo, radišno stanovništvo, vrsne pomorce,

miran demokratski život itd. Kako se to u bilo čemu može mjeriti s Hrvatskom koja živi u nekoj vrsti kasnog socijalizma i ranog kapitalizma? Usporedbe sa Švicarskom još su poraznije za Hrvatsku. Švicarska ima 7,7 milijuna stanovnika od kojih je više od 20 posto stranaca, što je najveći postotak u Europi. Nezaposlenost je prije tri godine iznosila 2,7 posto. U poljoprivredi rasti 1,2 posto, u industriji 28,3 posto, a u uslužnim djelatnostima 70,5 posto. Švicarska je neutralnost stoljećima učvršćivana pa je ova država vrlo kasno postala članicom Ujedinjenih Naroda. Ona je kao i Norveška preuzela gotovo sve propise i zakone Europske Unije, ali formalno nije članica zbog svojih gospodarskih i političkih razloga. Švicarska je svjetsko bankarsko središte i u njoj djeluju brojne internacionalne organizacije, od Ujedinjenih Naroda do Crvenoga križa. Upozoravamo da u obje države prevladava sektor uslužnih djelatnosti,

dok se u Hrvatskoj priča o re-industrializaciji zemlje kao da smo u 19. stoljeću. Ni u čemu se Hrvatska ne može staviti uz bok sa Švicarskom i Norveškom. Odakle našim eurofobima tolika megalomanija? Očito je po srijedi mješavina nacionalističkoga egocentrizma i isto hrvatskog kompleksa manje vrijednosti. Oni tvrde da će nakon što Hrvatska postane članicom EU-a, Lijepu našu preplaviti Srbijanci i Talijani koji će nakon stanovitog vremena od nje otrgnuti njezine najljepše i najbogatije dijelove, Istru, Dalmaciju i Slavoniju. Od Hrvatske će možda ostati samo ime, zastava i površina koju će se moći vidjeti sa zvonika zagrebačke katedrale i to – po magli. Stvarno, kako narod kaže: „Što je preslano nije ni mački drago“. Iskustva Poljaka, Čeha, Slovačka i Slovenaca potpuno su drukčija. Nakon prestanka moratorija od sedam godina Nijemci nisu navali u Poljsku i Češku, a niti su Česi i Poljaci počeli masovno naseljavati

ti Austriju i Njemačku. Talijani nisu okupirali Sloveniju. Unutar EU postoji sloboda kretanja, naseljavanja i zapošljavanja, ali svi koji se upute u te pustolovine moraju pronaći radna mjesta, steći krov nad glavom i dobro koristiti jezik, odnosno jezike dotičnih zemalja. Državljanstvo ne mogu dobiti, primjerice u Njemačkoj, ako ne ispunite velike upitnike s pitanjima na koja je teško odgovoriti i Nijemcima. Također moraju poznavati i jezik ako žele neko nešto zahtjevnije zaposlenje. Bez državljanstva ne mogu naći zaposlenje u državnim institucijama.

Hrvatska stvarno treba preispitati svoj odnos prema bliskom susjedstvu, posebno u politici, no to će joj biti lakše ako se bude oslanjala na propise velike zajednice država, Europske Unije. Osim toga neka Hrvati izaberu u Hrvatski Sabor one stranke i političare koji će braniti interese države i naroda, a ne kukati zbog manjka njihova rodoljublja, a da prije toga nisu izvršili svoju građansku dužnost glasovanja. Mogućnost za to imaju 4. prosinca. No posve je druga

stvar ako neke stranke i neki mediji toliko ozloglašavaju političke protivnike, čak prijeteci uhićenjem predsjednici vlade Jadranki Kosor, i zabranom HDZ-a, (vidi intervju s Rankom Ostojićem (SDP) u Globusu od 23.09.) da se ljudima politika mora ogaditi. Unatoč tome na izbore treba izaći kako bi se spriječila prevlast jedne od dviju najvećih stranaka, odnosno koalicija kako bi one morale odustati od svojih pogromaških namjera i tražiti kompromise u svrhu što boljeg koračanja na putu u Europsku Uniju.

Dobro je što se u dijaspori diskutira o budućnosti Hrvatske

Hrvatska se nalazi u predizbornoj groznici pa mnoge izjave njezinih političara ne treba stavljati na ljekarničku vagu. Iz iseljenštva koje stvarno ne će igrati veliku ulogu na izborima, a još manju poslije njih, očekujemo trezvenije sudjelovanje u neoprednoj diskusiji o sadašnjem i budućem stanju naše Republike. Jedan od takvih priloga je „Proglas hrvatskom narodu

Predlaže se izbacivanje Grčke iz Eurozone, stvaranje „dvobrzinske Unije“ u kojoj bi bile njezine gospodarski najjače države, dok bi ostale bile gurnute u „ekonomsko čistište“, čak se proročuje nestanak eura za oko pet godina.

u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i diljem svijeta“ što ga je uputila Zaklada „Hrvatska Hrvatima“ iz SAD-a, (zakladaHH@gmail.com). Mislim da su autori ovoga Proglasa ipak neki domaći intelektualci kojima nije uspio prodor u hrvatsku politiku, pa više frustrirano nego razumno govore o nizu krucijalnih pitanja hrvatske današnjice i budućnosti. Svakako preporučujemo čitanje ovog teksta što su ga prosljedili tjednici Hrvatski list i Hrvatsko slovo. Začuduje da o njemu nema mnogo govora u drugim medijima.

Imamo neke primjedbe na ovaj dokument. Autori su skočili pred rudom tvrdom kako nije demokratski a niti razumno odrediti ulazak u EU kao glavni politički cilj, a da se prije toga ne predoči cijeli pregovarački proces i dokumenti. Sad je to učinila Vlada podastrijevši završni dokument, dok bi zapisnici o cijelom procesu pregovaranja mogli ispuniti malu biblioteku. Kad govore da treba stvoriti program gospodarske obnove i obaviti kadrovske promjene za ozdravljenje Hrvatske ne spominju da je za to prije svega neophodno promijeniti Izborni zakon kako bi u Sabor ušli istinski zastupnici naroda, što dosad uglavnom nije bilo tako. Opisujući hrvatsku povijest u 20. stoljeću zaboravljaju da su Hrvati mogli proći i lošije nego što su prošli da su se ostvarili planovi o stvaranju Velike Srbije, te da je propast NDH bio neizbježiv. U stva-

ranju obje Jugoslavije naveliko su sudjelovali i hrvatski političari. Da je tzv. svjetska zajednica bila protiv raspada Jugoslavije samo je djelomično istinito, neke su nas države EU-a itekako pomogle u borbi za neovisnost.

U zahtjevima ima neki potraživanja koja su neostvariva. Teško je, gotovo nemoguće mijenjati međudržave sporazume, primjerice između Hrvatske i Slovenije o pitanju granice u Savudrijskoj vali, jer bi to jednim potezom zaustavilo hod Hrvatske u EU. Hrvatski jezik je zaštićen ustavnim odredbom da je službeni jezik u našoj Republici. Druga je stvar što se neke institucije i stručnjaci ne mogu sporazumjeti o jednom Pravopisu već imamo tri, a jezik se u uporabi naveliko prlja utjecajima stranih idioma. Trebalo bi ukinuti ne samo odrednicu o ZAVNOH-u u preambuli Ustava RH, nego i cijelu preambulu budući da sadrži brojne legende o kontinuitetu hrvatskog suvereniteta tijekom stoljeća. Od propasti hrvatske nacionalne dinastije do Ante Starčevića hrvatska se politička klasa uglavnom borila za što više autonomije u višenacionalnim državama, a ne za postupno državno osamostaljenje. I nakon Starčevića više se radilo na ostvarenju južnoslavenske zajednice nego na uspostavljanju hrvatske države. U preambuli bi bilo dovoljno navesti da hrvatski narod temeljem prava na samoodređenje i plebiscitom 1990. odlučio za stvaranje svoje suverene, samostalne i demokratske države. I to je sve. Da li će se Hrvatski sabor zvati državni ili ne, to nije presudno važno. Pa jasno da je državni. Trebalo bi uvesti više plebiscitarne demokracije u hrvatski politički život, smanjiti broj županija za oko 50 posto i još više broj općina. Kako rekossimo, donijeti novi Izborni zakon tako da svi birači imaju ista prava, a ne kao što je sad, da nacionalne manjine i dijaspora, (koja to nije jer se odnosi isključivo na birače u Bosni i Hercegovini koja je druga hrvatska dr-

žava) imaju zajamčen broj zastupnika kao što su nekad bili virilisti, velikaši koji su bez biranja ulazili u Sabor. Trebalo bi smanjiti i broj saborskih zastupnika. A što je najvažnije trebalo bi ukinuti dvovalašće u izvršnoj vlasti koje dovodi do stalnih prepucavanja između predsjednika Republike i predsjednice Vlade.

O ekonomskim zahtjevnijima moglo bi se raspravljati, ali neka su izvan prostora i vremena jer vode državnom dirigizmu koji nije primjeran modernom gospodarstvu. Teško je prihvatiti zahtjev da hrvatske državne institucije javno priznaju da su osude hrvatskih generala u Haagu osude i hrvatske države, kad one još nisu pravomoćne, a i u Hrvatskoj postoji razdioba vlasti između izvršne, zakonodavne i sudske, što važi i u vanjskoj politici. Uostalom „Tuđmanova Hrvatska“ je pristala na Sud u Haagu. Zahtjev za dekomunizacijom cjelokupnog političkog života je posve u redu, pitanje je samo kako to učiniti u praksi kad u većini stranaka, u javnom životu i medijima djeluju bivši komunisti ili njihovi potomci. Trebalo je provesti lustraciju, ali možda je sad za to prekasno. Svakako bi o tome trebalo diskutirati. Nije pametno postavljati zahtjeve Katoličkoj Crkvi s obzirom na to da je Hrvatska laicistička država i da postoji odijeljenost Crkve od Države. Stvar je crkvenih struktura da rade u interesu vjere i naroda. Političari se u to ne bi smjeli miješati.

Dobro je što je ovaj Proglas došao u javnost, samo začinje da takvo nešto nije učinio Hrvatski svjetski kongres koji stalno ističe da je krovna organizacija svih hrvatski udruga i društava, pa čak i pojedina, u dijaspori. Nama izgleda da je Proglas napisan u Zagrebu, a da je nama nepoznata Zaklada „Hrvatska Hrvatima“ poslužila samo kao adresa. Uostalom, autori traže diskusiju o svemu rečenome, ali u dijaspori o njihovom tekstu nije bilo javne i sveopće diskusije.

Zahvala čitateljima i redakciji CroExpress-a

O teško stradalom dvadesetdvogodišnjem Nikoli Vidaku već smo pisali u brojevima 11. i 13. kada smo putem CroExpress-a pokrenuli akciju prikupljanja financijskih sredstava za njegov nastavak liječenja u Njemačkoj u ustanovi koja liječi bolesnike kao što je Nikola.

Ustanova se nalazi u Bergneustadtu, 60 km udaljenom od Kölna i zove se PiW (Patienten im Wachkoma) gdje je Nikola zahvaljujući vašim donacijama već početkom rujna primljen na rehabilitaciju i liječenje.

Podjećamo, Nikola je teško stradao 14. studenoga 2007. godine kao neizravni sudionik prometne nesreće te se usljed teških ozljeda mozga i brojnih operacija nalazi u stanju vigile (budne, wach) kome. Ovih dana u redakciji je pristiglo pismo zahvale Nikolinih roditelja Katice i Joze koje u cjelosti objavlujemo: „Ovo je četvrta godina kako naš Nikola s nama nije progovorio ni riječi, naše

su ga ruke grile svakog dana, a on samo zahvalno svaki put trepne očima. Njegovi su mladenački snovi zastali u prostoriama Vinogradske bolnice. U to vrijeme smo pomislili da nećemo izdržati niti mjesec dana ali smo upoznali mnogo divne ljude, ljude suočene s boli koju život zadaje kad

ugrozi zdravlje naših najmilijih. Nikola ima sreću da ga redovito posjećuju njegovi prijatelji hrabre ga, daruju svoje vrijeme i osmijeh. Snagu nam daje spoznaja da Nikola živi u sjećanju svih učenika 4b razreda, da živi u dušama onih koji ga nikada nisu upoznali. Upravo ta spoznaja pruža

nadu da će se Nikola probuditi i barem pričati s nama. Dok postoje plemenite duše kao vaše, dok u srcima živi ljubav koja ne ostavlja mjesta zaboravu, Nikola će živjeti za pruženom dobrotu i sjećanje.

Mi nemamo riječi, malo je reći HVALA. Hvala ti Isuse za Nikolinu hrabrost, za

svjetlost koju naziremo na kraju puta gdje će tvoj zagrljaj biti znak da je patnja bila put prema tebi, Isuse. Još jednom, HVALA svima vama koji u sebi nosite onu pravu istinsku ljubav, kad se drugima čini dobro, šutke i u tišini. Srdačan pozdrav, obitelj Vidak.“(ms)

Otvoren socijalno-edukativni centar u BiH

Njemački novinar i predstavnik Njemačko-hrvatskog društva iz Hannovera, Winfried Gburek posjetio je novootvoreni Socijalno-edukativni centar u Banjoj Luci (SEC) i o pojedinostima izvjestio njemačke medije. Ukratko ćemo predstaviti novoosnovanu ustanovu koja je specijalizirana za stručno obrazovanje odraslih na

Winfried Gburek na otvorenju

području socijalnih zanimanja: SEC je obrazovna ustanova u kojoj se obrazovni proces provodi po andragoškim standardima (standardi obrazovanja odraslih) i jedina ustanova ove vrste u Bosni i Hercegovini. Nastavni sadržaji i metode rada su u potpunosti prilagođeni potrebama i predznanju polaznika. U svom djelovanju SEC primjenjuje načela jednakosti i ravnopravnosti, poštovanja dostojanstva i svetosti osobe, zabrane diskriminacije, te načelo profesionalnosti. Provodi javno važne programe osposobljavanja za obavljanje poslova iz oblasti socijalnih zanimanja, a ujedno nudi i veliki broj neformalnih treninga iz iste oblasti. Ustanova za obrazovanje odraslih „Socijalno-edukativni centar“ (SEC) osnovana je u sklopu istoimenog projekta kojeg zajednički provode Caritas Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Caritas Austrije uz financijsku potporu Austrijske razvojne agencije i Vlade Gornje Austrije. Cilj projekta je razviti sustav obrazovanja koji će biti usmjeren na potrebe socijalno ugroženih kategorija stanovništva, odnosno stvoriti socijalna zanimanja kao potpuno novi vid „poslovnog“ profila u društvu. Direktor SEC-a, mr.sc. Igor Lukenda zadužen je za profesionalno i učinkovito djelovanje SEC-a kao i koordinaciju osoblja. (sec.ba)

MARASKA

Maraska Zadar

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

WEIN-IMPORT DALMACIJA

Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVO - IMPORT

Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivo-import.de

ROKARO NUMEN
PREDSTAVLJA

SUBOTA ULAZ od 18.00 sati
22.10.2011.

HRVATSKA NOĆ

FRANKFURT
@ALLSPORTHALLE | POČETAK U 19.00 SATI

ZABAVLJAJU VAS TOP ZVJEZDE

OLIVER DRAGOJEVIĆ
MIROSLAV ŠKORO
ROBERT ČOLINA
TONY CETINSKI
GIBONNI

GENERALNI SPONZOR

blauworld
the all time hit

ONLINE PRETPRODAJA ULAZHICA www.crocafe.de

INFORMACIJE NA TEL. 0174 242 1184, TEL. 0162 635 42 66 ili na TEL. 0162 633 46 41

Zbor mladih HKM Berlin pjevao za Papu u Berlinu

Zbor mladih Hrvatske katoličke misije Berlin 22. rujna pjevao je u predprogramu mise s papom Benediktom XVI. na berlinskom Olimpijskom stadionu.

Mladi su bili odjeveni u majice s natpisom Benedikt XVI. kakav su imali mladi u Zagrebu, te s oznakom HKM Berlin. Voditeljica je bila Suzana Smolković, a s mladima je bio i fra Ivan Ante Rozić, dok je župnik fra Petar Ćirko sudjelovao u liturgiji dijeleći pričest. Mladi su pjevali pjesmu "Jesus Christ you are my life" pred sam dolazak Pape, a sve glazbene skupine pratio je sastav "Patchwork". Nakon nastupa moderator njemačke televizijske postaje ZDF vodio je intervju s pjevačicama Mateom Marić, Anom Smolković i Marijom Krstanović o životu u Hrvatskoj katoličkoj misiji, o majicama i veličanstvenom susretu Pape i mladih u Zagrebu, o životu mladog katolika u velegradu Berlinu...

Nakon toga na poziv moderatora zbor je otpjevao "Aleluja" iz Zagreba, koju je također već i kao kod prve pjesme pratila publika.

Na misi s Papom ministrirale su članice zbora Ana Draganović i Marija Širić te također Hrvati Marko i Luka Nakić, te Antonia Zeljko. Rebeka Kljajić, jednomjesečna kćerka Hrvata Slavice i Josipa Kljajica, primila blagoslov Svetog Oca u papamobilu a Anica Krstanović, koja je organizatorica zbora mladih, imala je čast biti na oltaru s Papom čitajući prvi zaziv molitve vjernika. (kta/ika)

Sonja Brejlik, croatia-presse.de

U četvrtak 22.9. došao je dugo iščekivan, za nas VELIKI DAN, kad je naš zbor mladih pjevao u predprogramu sv. Mise s Papom Benediktom XVI. u berlinskom Olimpijskom stadionu. Da bismo što duže zajedno dijelili te dragocjene trenutke, našli smo se u 14.30 sati, te se zajedno uputili prema stadionu. Obučeni smo bili u naše majice koje su na pozadini nosile natpis "Benedikt 16?", kao što su ih imali mladi u Zagrebu na susretu sa Svetim Ocem. Aplikacija na prednjem dijelu pokazivala je znamenje Hrvatske Katoličke Misije Berlin. Privukli smo veliku pažnju s tim majicama. U očima prolaznika vjernika koji su također išli prema stadionu vidjela se radost i mnogi su nas upitali gdje bi se ta majica mogla kupiti. Na primljene komplimente i pitanja rado smo sa velikim osmjehom i ponosom odgovarali, da tu majicu ima samo naš

zbor, te: "Mi smo danas Benediktov tim".

Ispred stadiona ugrijali smo glasnice održajući kratku probu. Vjernici koji su prolazili bili su oduševljeni. Izrazili su svoju sreću gledajući nas mlade koji sa žarom pjevamo i s veseljem očekujemo susret sa svetim Ocem. Cijelo vrijeme pratila nas je kamera jedne njemačke televizijske postaje. Snimala se kratka reportaža o mladim ponosnim katolicima Berlina. Pokazali smo im našu radost, da možemo biti dio toga, da imamo veliku čast pjevati Bogu i slavit ga.

Kad smo došli na svoja mjesta na stadion uočili smo da imamo odlična mjesta, da ćemo moći Papu vidjeti iz blizine, naprijed, odmah kraj svih "važnih" gostiju.

Čekajući kod pozornice na nastup, pomolili smo se još jednom. Nije naša voditeljica Suzana Smolković trebala podsjetiti na molitvu. Osijevali smo sami potrebu za

molitvom. Za vrijeme molitve nekoliko cura prošlo je suze radosnice od velike ganutosti. Postali smo svjesni koja je milost pjevati pjesmu "Jesus Christ you are my life", ovdje pred sami dolazak Pape. Pridružio nam se naš dušobrižnik fra Ivan Ante Rozić, koji nam je dao stiskom ruke ohrabrenje za nastup. Župnik fra Petar Ćirko na žalost nije mogao prići k nama, pošto je kao jedan od 600 svećenika bio zadužen dijeliti kasnije svetlu Pričest, porukom je uputio svoju potporu.

Odmah iza naše molitve kroz oblake pojavile su se zrake sunca. Imali smo osjećaj da dopiru točno do nas, da nam Bog šalje svoju "podršku". Stadion se punio, više od polovice vjernika su već zauzeli svoja mjesta. Veliki "hrvatski blok" na Olimpijskom stadionu bio je popunjen do zadnjeg mjesta.

Svi naši vjernici hrvatske misije došli su na vrijeme s

namjerom dati nam najveću moguću podršku.

Veliki trenutak je stigao, nije bilo više uzbuđenja, nego smo sa velikom radošću iz sve duše i srca pjevali Kristu, da je naš život. Pratio nas je sastav "Patchwork", koji je pratio sve muzičke točke toga dana.

Iza te pjesme gospodin Klinner, poznati moderator njemačke televizijske postaje ZDF, vodio je intervju

sa pjevačicama Mateom Marić, Anom Smolković i Marijom Krstanović o životu u Hrvatskoj Katoličkoj misiji, o majicama i veličanstvenom susretu Pape i mladih u Zagrebu, o životu mladog katolika u velegradu Berlinu... Nakon toga na poziv moderatora zbor je otpjevao "Aleluja" iz Zagreba, koje je također već i kao kod prve pjesme pratila publika.

Presretni i ponosni smo se vraćali svojim mjestima isčekujući Svetog Oca u Papamobilu. Naše pjevačice Ana Draganović i Marija Širić presvukle su se u ministranska odijela jer su imale čast ministrirati na sv. Misi sa Papom.

Ulazak 1500 ministranta niz stepenice stadiona, među kojima su bili također Hrvati Marko i Luka Nakić, te Antonia Zeljko, bio je veličanstven.

Rijeka ministranta nikako nije prestajala. Kad su ministranti stali oko cijelog stadiona u unutrašnjem krugu, napokon je došao VELIKI TRENUTAK: stigao je Papa Benedikt.

Kako smo sjedili u prvim redovima, izbliza smo čak mogli pratiti kako je Papa Benedikt sjedao u Papamobil i kraj nas prolazio, na svega dva metra udaljenosti. Pozdravljali smo ga sa riječima "Papa mi te volimo", mahali mu, slikali ga.. Nemamo riječi opisati taj jedinstveni

Anica Krstanović i Suzana Smolković "krivci" su za popularnost Zbora mladih HKM Berlin

Organizatorici ili kako to mladi kažu „menadžerici Zbora“ Anici Krstanović to nije bio prvi i jedini susret s Papom. Jedan, još bliže vrste, imala je s papom Ivanom Pavlom II. sad već daleke 1984. godine.

Bilo je to, prisjeća se Anica 31. listopada 1984. godine u bazilici svetog Petra u Vatikanu. Nas deset polaznika vjeronauka, pobjednika na Biblijskoj olimpijadi održanoj te godine u Frankfurtu, bili smo pod vodstvom fra Duška Džimbeka, na nagradnom putovanju u Rimu. Bili smo odjeveni u narodne nošnje. Sudjelovali smo na općoj audijenciji u bazilici svetog Petra. Papa je na hrvatskom jeziku rekao: - Hvaljen Isus i Marija! S radošću pozdravljam mlade i njihovog župnika oca Duška iz Hrvatske katoličke misije u Berlinu. Nastavite s pohađanjem vjeronauka, to jest produbljanjem vašega znanja vjere i nakon ove Vjeronaučne olimpijade, jer kako ćete moći biti pravi vjernici, ako ne budete dobro poznavali našu katoličku vjeru. Vama koji živite izvan drage Hrvatske, vašim roditeljima i braći od srca dodjeljujem apostolski blagoslov. Potom smo se i osobno susreli s Papom. Darovali smo mu monografiju Zagreba. Naš fra Duško mu je tom prigodom rekao: - Hrvati vole Papu, na što je Papa odgovorio, po-

navljajući više puta: - Papa voli Hrvate - ispričevala je Anica Krstanović svoj vatikanski doživljaj.

Zasluzna za popularnost zbora na Olimpia stadionu je i ravnateljica Suzana Smolković. - Polako se smirujem nakon velikog doživljaja. Svi su na stadionu bili oduševljeni. Puno je ljudi slikalo majicu, snimale su razne televizije, naši mladi su bili stvarno u centru pažnje. Drago mi je zbog mladih jer vidim koliko im to znači i koliko to njima daje snage za život. Bilo je puno pohvala sa svih strana. Od svega je najljepše gledati mlade i njihov žar i entuzijizam. Suzana je ispričala i par riječi o sebi. - Ja sam rođena u Berlinu 1968. godine. Mama i tata su iz Zagreba, iz Donje Lomnice. Oni su u Berlin stigli 1966. godine. Stigli su kao ekonomski migranti. Mama mojega oca je pjevala, bila u folkloru. To smo naslijedili, tata i ja, a i moja kćerka.

Ja sam rasla uz glazbu. Učila sam deset godina svirati klavir, imala sam dobre učitelje glazbe i u školi. I eva sad krajem ove godine je punih trideset godina kako sviram u vrijeme mise. Inače sam diplomirani inženjer elektrotehnike i ekonomije i radim u BMW-u. Imam troje djece od 18, 16 i 15 godina. So-nja Brejlik

Izvor: www.croatia-presse.de

Mlada misa fra Ivana Ante Rozića u Stuttgartu

Ove godine u Stuttgartu je bilo dvostruko slavlje na svetkovinu Gospe Velikog hrvatskog krsnog zavjeta: Gospina svetkovina i Mlada misa fra Ivana Ante Rozića.

Fra Rozić je rođen u Stuttgartu 1985. godine. Svoju je Mladu misu proslavio u župi svoga podrijetla, Kongori kod Tomislavgrada 7. kolovoza ove godine. Budući da je većina njegove rodbine i prijatelja u Stuttgartu, proslava njegova svećeništva i Mlade mise ponovno se održala u Stuttgartu. Svečanu svetu misu u crkvi sv. Eberharda predvodio je mladomisnik, a propovijedao provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja dr. fra Željko Točić. Djeca, mladi i stariji u narodnim nošnjama iz svih hrvatskih krajeva su s Gospinim pralikom zapjevali uz pratnju

mješovitog zbora i zbora mladih. Uz mladomisnika i o. provincijala u koncelebraciji je bilo 6 svećenika, uz dvojicu đakona. Otac provincijal je u svojoj propovijedi naglasio ulogu nebeske Majke od prvih vremena kršćanstva u Hrvata, njezinu ulogu u trnovitoj hrvatskoj povijesti i njezin moćni majčinski zagovor koji nas prati sve do naših dana. U Njezine je ruke preporučio i našeg mladomisnika, sa željom da bude na ponos Bogu i narodu, da predano služi u svojoj prvoj povjerenosti mu službi dušobrižnika Hrvata u Berlinu.

Na kraju misnog slavlja mladomisnika je pozdravio fra Nediljko Brečić, dosadašnji voditelj Zajednice, a Mario Perić, predsjednik Pastoralnog vijeća mladomisniku je uručio prigodan dar.

Gospa velikog hrvatskog krsnog zavjeta najstariji je Marijin lik u hrvatskoj umjetnosti, pronađen je u ruševinama Zvonimirove bazilike u Biskupiji kod Knina. Izrađen je u 11. stoljeću u doba obnove hrvatske državnosti. Papa bl. Ivan Pavao II. blagoslovio je lik kao hrvatsku Gospu hodočasnica. Stuttgartska zajednica vjerno čuva taj Gospin lik, a Gospa je i najvjernija odvjetnica i pratiteljica hrvatskog naroda dugih 13. stoljeća. (www.kkgs.de)

SUPERGLASS nova

n

o

v

a

- n** = Nachhaltigkeit
- o** = Optimale SUPERGLASS Qualität
- v** = Verarbeiterfreundlich
- a** = Außergewöhnlich gute Öko- & Energiebilanz

SUPERGLASS DÄMMSTOFFE
Industriestraße 12 • D - 64297 Darmstadt
Tel. 0 61 51 - 15 36 8-0 • Fax 0 61 51 - 15 36 8-99
service@superglass.de • www.superglass.de

SUPERGLASS
SUPERGLASS DÄMMSTOFFE

Bessere Wege gehen!

SVETA MISA PAPE BENEDIKTA XVI. U FREIBURGU

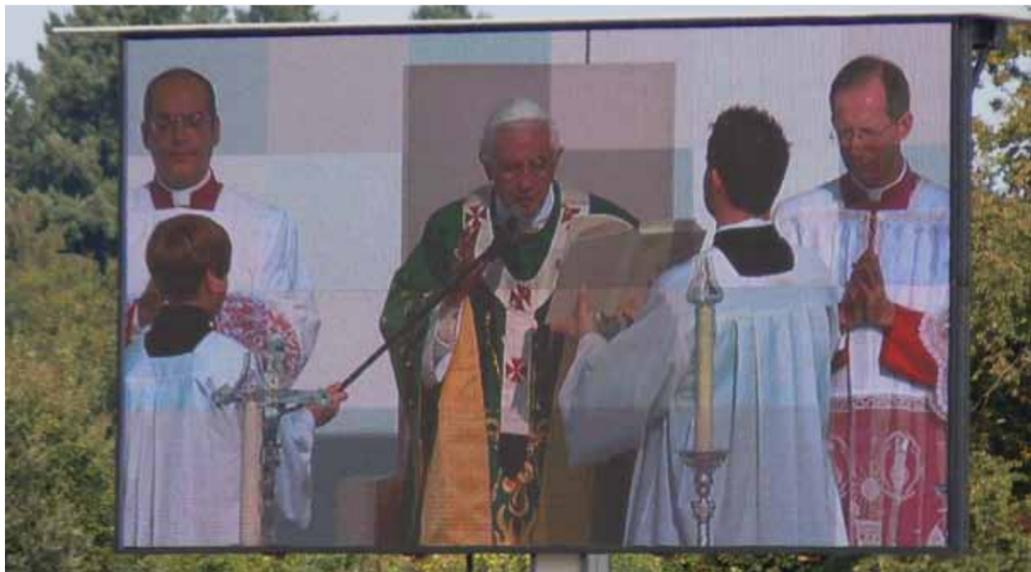
Snimila: Anamarija Pooschen

Jakov Vranković

Posjet Pape Benedikta XVI. svojoj domovini Njemačkoj bio je pravi doživljaj za sve vjernike. Osvrnemo li se na kritike njegovih protivnika ovakav doček i veličanstven nastup unaprijed se nije mogao predvidjeti, no na sreću sve je bilo i završilo dostojanstveno.

Pun stadion u Berlinu, veliko mnoštvo vjernika na susretu u Erfurtu pokazalo je, da u Njemačkoj gdje živi i velik broj Hrvata još uvijek ima puno vjernika. Mnogi Hrvati prisjetili su se njegovog nedavnog posjeta Hrvatskoj, susret u molitvi sa mladim vjernicima na zagrebačkom Trgu bana Jelačića pamtit će generacije, a da ne govorimo o posjeti blagopokojnog blaženog Ivana Pavla II. koji je našu zemlju posjetio u više navrata, zaista se teško zaboravlja.

Među mladima iz hrvatskih katoličkih misija na susretu sa sv.Ocem u Freiburgu susreli smo i razgovarali sa Anamarijom Pooschen i Gordanom Serdarušić koja je na misu došla u pratnji sina Bože - Ponosna sam i sretna da sam bila jedna od 100.000 vjernika na sv. misi, bilo je nezaboravno. U molitvi sam se sjetila svojih naj-

dražih, a posebice svoja tri sina, priča Anamarija još uvijek pod dojmom susreta. Misu u Freiburgu nije željela propustiti Gordana, majka petorice sinova koja je već bila na susretu sa Papom Ivanom Pavlom II. i Benediktom XIV. u Rimu. - Prezadovoljna

sam onim što sam vidjela. Posebno me dirnulo mnoštvo koje je u tišini pažljivo slušalo svaku njegovu riječ, i na kraju vrhunac kada smo svi skupa sa sv.Ocem molili. - Bože, devetnaestogodišnji mladić, čitač i član misijskih Tamburaša, nije krio svoje oduševlje-

nje. - Nisam znao da ima toliko mladih vjernika, ovo mnoštvo ljudi, to treba doživjeti.

Posebno me se dojmila Papina propovijed jer je dosta govorio o teologiji, to me područje jako zanima, jer se spremam na studij teologije.

VELIKA ČAST HRVATSKOJ OBITELJ

Papa blagoslovio malu Rebeku Kljajić

Tomislavcity.com/lj.d.

Primio ju je, držao na rukama i udijelio joj osobni blagoslov, na radost majke Slavice, Duvanjke i oca Josipa, podrijetlom iz Bosanske Posavine.

Fotografiju Benedikta XVI., koji na Olympia stadionu u Berlinu zaustavlja papamobil i u naručje uzima malenu djevojčicu, najmlađu među oko 70.000 vjernika koji su došli dočekati Svetog

Oca, objavili su mnogi nje-mački i svjetski mediji.

Većina televizijskih gledatelja se, vjerojatno, upitala tko je ta djevojčica i tko su njezini roditelji?

Josip Kljajić je rođen i odrastao u Hannoveru, sa obitelji živi i radi u Berlinu. Supruga Slavica je šestu godinu u Berlinu, prije je radila na BH radio 1, OBN televiziji.

- Mi smo vjernici i članovi Neokatekumenske zajednice

u Berlinu, pa smo dobili posebna mjesta uz stazu kojom se, u papamobilu, vozio Sveti Otac. Cijela obitelj je bila tu: stariji sin Samuel (3,5), kćerka Eva (2) i najmlađa Rebeka, kojoj je šest tjedana. S nama je bila i moja majka Marija, koja je noć prije stigla iz Tomislavgrada, ali unatoč dugom putovanju, nije osjećala umor. Kada se papamobil približio nama, Josip je čovjeku koji je išao uz vozilo pokazao na Re-

beku, ovaj je nešto kazao Papi-njoj pratnji i papamobil je stao. Josip je dodao Rebeku pratnji, a potom ju je u naručje uzeo Sveti Otac. Dao joj je blagoslov i vratio nam je. Josip je zatim uzeo i malenu Suzanu, čiji je otac Talijan, majka Njemica. Ja sam uzbuđeno gledala što se događa, nisam mogla vjerovati! Bila sam presretna, Josip oduševljen, majka Marija također, a i kako ne bismo

-u dahu nam je, telefonom, ispričala Slavica Kljajić.

Kaže kako su kasnije svi koji su na stadionu bili u njihovoj blizini htjeli dotaknuti Rebeku i Suzanu, a zanimljivo je da je i Suzanin otac, kao mali, dobio osobni Papin blagoslov.

Dok smo razgovarali sa Slavicom, u kući obitelji Kljajić bili su i novinari Bilda, koji su također objavili slike i vijest o Rebeci i Suzani na Papinim rukama.

SONJA BREL JAK

RIMČEVA JURILICA VEĆ RASPRODANA

Austrijanci i Kanadani žele nam uzeti Concept One

Zoran Paškov

Hrvatski Ferrari ili Lamborghini kako mediji nazivaju električni super automobil "Concept One" dvedesettrogodišnjeg hrvatskog inovatora Mate Rimca iz Livna postiže brzinu od 305 km/h i osvojio je Japance.

Na uglednom 64. po redu međunarodnom sajmu automobila IAA u Frankfurtu, u paviljonu 4. je električnu jurilicu "Made in Croatia" posjetilo na desetine tisuća gostiju i znatiželjnika iz cijelog svijeta, a japanska televizija posljednjeg dana sajma nije gasila svoje kamere na našem štandu. Znati-

željni novinari i kamermani sa Dalekog istoka zanimali su se i za najsitnije detalje hrvatskog ekskluzivnog automobilske čuda koje je dostiglo cijenu od 700.000 eura. Zbog toga ga je i njemački višemilijunski dnevnik ovaj proizvod uvrstio na svoje stranice prezentirajući "Rimac automobile", tvrtku koja stiže iz hrvatske metropole, i time odaslao signale kako i Hrvatska može postati prepoznatljiva u automobilskom svijetu. Rimčeva super jurilica budućnosti to zaista i zaslužuje.

-Jako smo ponosni da su naš automobil prepoznali ne samo Japanci nego i stručnjaci iz ve-

likih svjetskih industrija, a uz koje se vežu i naši potencijalni kupci. Zanimalo ih je sve, od naše karoserije, baterija pa do pogonskih agregata. Mnogi, kad čuju za ime "Rimac automobile" iz starta pitaju odakle dolazimo i jesmo li iz Italije, jer ih prezime Rimac podsjeća na naše susjede. No, kada im otkrijem da dolazimo iz Hrvatske ne mogu se načuditi, i da je tako nešto moguće proizvesti u našoj zemlji - priča mladi poduzetnik Mate Rimac.

Novinari pišu, da ih vaš automobil podsjeća na Ferrari i Lamborghini?

Naš Concept One je prvi supersportski električni auto-

mobil na svijetu. Tu činjenicu će vam potvrditi i najpoznatiji automobilski stručnjaci. Dizajn automobila je moderan, a ujedno i inovativan. Svako vidi nešto posebno u njemu i mislim da smo zaista napravili dobar posao po tom pitanju, usudio bih se reći, učinili smo odvažan iskorak u svjetsku automobilsku industriju. Postoji i razlog zbog kojega prvi u svijetu proizvodimo ovakav automobil: velike proizvođače naprosto ne zanimaju ovakvi projekti limitirane proizvodnje jer se proizvodi manja količina automobila, što velikim industrijama ne budi apetit. Presretni smo jer smo prezen-

tacijom na sajmu u Frankfurtu uspjeli dobiti kupce sa sjevera Europe, Bliskog istoka i Rusije. Svjesni smo da možemo osvojiti i visokorazvijeno japansko automobilsko tržište koje pazi na ekologiju i visoku tehnologiju, a naš Concept One je savršena kombinacija te dvije opcije. Proizvodnja za prvu godinu već je zaključena i rasprodana, a slično je i sa drugom godinom. Do sada smo se privatno financirali, dalje idemo sa novim investitorima koje smo uspjeli pronaći i na ovom sajmu, a oni dolaze iz Austrije, Kanade i Abu Dabi - otkriva nam Rimac i povjereva svoj veliki uspjeh u Fran-

kfurtu.

Vaš superautomobil nema hrvatski predznak, a niti bilo kakvo hrvatsko obilježje na što su vam pozornost skrenuli i neki od posjetitelja iz Hrvatske. Zašto je to tako?

Ono prvo što posjetiteljima na štandu kažemo je da dolazimo iz Hrvatske. A što se tiče postavljanja nekog prepoznatljivog hrvatskog obilježja, ne znam zašto bih to radio, vjerujte nitko iz svijeta gospodarstva i hrvatske politike nije potaknuo ovaj moj projekt, a svijet ga je odmah prepoznao. Nažalost, ne i oni odgovorni u Lijepoj našoj.

Naši političari dolaze, gle-

Ono prvo što posjetiteljima na štandu kažemo je da dolazimo iz Hrvatske. A što se tiče postavljanja nekog prepoznatljivog hrvatskog obilježja, ne znam zašto bih to radio, vjerujte nitko iz svijeta gospodarstva i hrvatske politike nije potaknuo ovaj moj projekt, a svijet ga je odmah prepoznao. Nažalost, ne i oni odgovorni u Lijepoj našoj.

daju, neprestano me tapšu po ramenima, upućuju mi čestitke i slikaju se pokraj automobila, ali ništa više od toga se ne događa. Činjenica je da novi investitori žele proizvodnju našeg automobila preseliti u Austriju i Kanadu. No, ostao sam usamljen, odupirem se, pokušavam ih na sve načine uvjeriti da proizvodnju za-

držimo u Hrvatskoj. Ne znam da li ću u tome uspjeti. Prodanost su automobili za prve dvije godine proizvodnje, to nam je dobra garancija. Concept One je ekskluzivan proizvod, proizvedeno će biti samo 88 kolima. Kupci ovakvih kalibara zahtijevaju da automobil bude jedinstven, znači da sudjeluje nema isti.

Naravno, nakon ove serije, nastaviti ćemo proizvoditi slične sportske električne automobile. Već sada proizvodimo prototipove Concept One, a prvi primjerci kupcima će biti isporučeni 2013. godine. Znam da ćete sada pitati za cijenu. Hm, hm... teško mi je to kazati u ovo doba globalne krize, a naposljetku nju ot-

krivamo samo kupcima. No, ipak mogu reći da početna cijena našeg automobila iznosi 700.000 eura, a sve ovisi o željama kupaca i kakvu ekskluzivnu vlasnik želi imati - kaže Rimac.

Mnogi strani novinari već su zaključili da bi se hrvatski Concept One mogao vinuti i do rekordnih milijun eura.

Hrvatski Ferrari ili Lamborghini kako mediji nazivaju električni super automobil "Concept One" dvedesettrogodišnjeg hrvatskog inovatora Mate Rimca iz Livna postiže brzinu od 305 km/h i osvojio je Japance.

Crveni kartoni Haškom sudu za nepravdu hrvatskim generalima

Tisuću crvenih kartona i hrvatskih zastavica podignutih visoko u zrak na trgu Plein u samom središtu Den Haaga uputilo je jaku simboličnu poruku Međunarodnom kaznenom tribunalu: da velika većina Hrvata smatra nepravdom prvostupajnu presudu Haškog suda generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču, podupire sve

hrvatske haaške uznike te se ne slaže kvalifikacijom legitimne vojne oslobodilačke akcije „Oluja“, združenim zločinačkim pothvatom. Ova je poruka dodatno prisnažena simboličnom, globalnom akcijom Hrvatskog svjetskog kongresa, u kojoj je uoči haaškog prosvjeda diljem svjetskih metropola istaknut natpis „ICTYINJUSTICE“ i na taj

način ujedinjena domovinska i raseljena Hrvatska.

U mirnoj i dostojanstvenoj atmosferi na trgu Plein, nedaleko od sjedišta nizozemne Vlade okupili su se prosvjednici iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Njemačke, Austrije, Švicarske, Francuske i mnogih drugih zemalja. Organiziranim dolaskom inicijativi Hrvatskog svjetskog kongresa priključila se i braniteljska udruga „Zavjet“. Ukupno pet govornika iz različitih društvenih grana svojim je prilozima argumentirano potkrijepila nepravdu prvostupajne presude Haškog suda i istaknulo nezadovoljstvo zbog kriminaliziranja hrvatskih branitelja i obrambenog Domovinskog rata kroz rabljenje pojma „zločinačkog pothvata“. Skup na trgu Plein počeo je hrvatskom himnom i molitvom koju je predvodio mons. dr. Mile Bogović, biskup gospić-

ko-senjski.

Prvi govornik na prosvjednom skupu u Haagu, Mijo Marić, dopredsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa za Europu i predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke, kazao je da su Hrvati dosta toga pretrpjeli i da nakon 20 godina opet osjećaju potrebu izaći na ulicu i izraziti svoje nezadovoljstvo. „Potrebno nam je zajedništvo. Samo zajedno smo jaki i proptesti itekako imaju svoj učinek. Naše saveznike i sve ljude dobre volje trebamo potaknuti da se angažiraju za pravdu. Ujedno je naglasio da će se nastaviti organizirane akcije Hrvatskog svjetskog kongresa te je kritizirao političke vlasti u Hrvatskoj koje „nisu odradile svoj posao kako treba“.

Snježana Maljak iz Hrvatskog društva logoraša pred prosvjednim skupom govorila je o svojim izuzetno potre-

snim iskustvima i teškoj sudbini tijekom ratnih godina u Vukovaru. „Mi, žene nad kojima je izvršen ratni zločin silovanja, mučenja, tortura, zatvaranje i odvajanje od obitelji očekivale smo od demokratskog svijeta da se kazne počinitelji i začetnici agresije. Izražavamo zgražanje nad pravnom provedbom i presudom koja je iskazana preko hrvatskih generala i cijeloj Hrvatskoj. Izrečene presude za nas ne predstavljaju pravdu, a to potvrđuje i činjenica da međunarodno pravo prešućuje zločin koji je počinjen nad nama. Godine prolaze, pokušavam živjeti normalno, imati obitelj. Liječim se. Nitko me ne pita kako sam, trebam li što. Svima sam predmet ismijavanja, suborci okreću leđa. A ja trebam podršku, pravdu. Zar ja moram dokazivati da sam silovana, a zločinci slobodno šecu mojim Vukovarem, mojom Hr-

vatskom. Dobijaju obnovu, posao, nitko njih ne pita gdje su bili i šta su radili 1991.“, rekla je Snježana Maljak.

Redatelj, ratni snimatelj i dragovoljac Domovinskog rata, Petar Malbaša, u svom je govoru podsjetio na novinare koji su s prve crte bojišnice izvještavali i pratili svaki korak hrvatskih branitelja u veličanstvenoj vojno-redarstvenoj akciji „Oluja“. „Njihovo oružje bili su kamera i pero, njihov interes je bio samo istina“, rekao je Malbaša koji je kazao

da je ponosan na hrvatske branitelje, ali istodobno tužan što 20 godina nakon međunarodnog priznanja Republike Hrvatske traje medijski rat za dokazivanje nevinosti hrvatskog vojnika i hrvatskog naroda. „Oluja je naš ponos i zato sam ogorčen sramotnim presudama hrvatskim generalima. Uime svih 15 snimatelja i novinara branitelja koji su poginuli u Domovinskom ratu braneci svoju domovinu, borit ćemo se do kraja da srušimo ovu sramotnu presu-

du izrečenu 15. travnja 2011. u Den Haagu“.

„Ako skupimo iseljenu i domovinsku Hrvatsku i svu inteligenciju koju imamo, onda čak ni žrtva koju podnose generali Gotovina i Markač nije uzaludna. Ako to ne uspijemo, sami ćemo gaziti po krvi svojih suboraca prolivenu za našu slobodu. Branitelji su u Hrvatskoj potpuno zapostavljeni. Svemu tome moramo stati na kraj u Hrvatskoj. Složimo glave bez obzira gdje se nalazimo u svijetu. Stoga

pozivam i dijasporu da spojimo pamet, znanje i kapital te da konačno stvorimo Hrvatsku za koju smo se borili“, kazao je Marko Lukić, dopredsjednik braniteljske udruge ZAVJET i prvi zapovjednik ATJ Lučko.

Biskup gospićko-senjski mons. dr. Mile Bogović predvodio je zajedničku molitvu na trgu Plein u Den Haagu. Biskup Bogović rekao je da prosvjednici s trga Plein žele upozoriti svjetsku javnost da se sudište u Haagu krivo po-

stavilo prema Hrvatima i Hrvatskoj kao državi i da je konstrukcija o udruženom zločinačkom pothvatu „neispravna, nepravdna, kriva i zloćudna“.

„Upozoravamo također da je hrvatska država utemeljena na povijesnom pravu i volji goleme većine njezinih građana. Ona je bila napadnuta i ona se obranila. Želimo upozoriti hrvatsku vlast i javnost da se drukčije postave prema onima koji su državu stvarali i obranili“, kazao je biskup Bogović. Kroz program na pozornici u Haagu vodio je pjesnik Ante Nadomir Tadić-Šutre. Osim njega svoju je poeziju predstavila i Katarina Pavičić, dijete hrvatskog branitelja iz Škabrnje, dok su se za glazbeni okvir pobrinuli folklorški zbor HKM-e iz Mülheim-Duisburga pod vodstvom fra Vidana Miškovića te klapa „Berlin“.

Prosvjedni skup zaključen

Nizozemska policija pohvalila HSK za organizaciju prosvjeda u Haagu

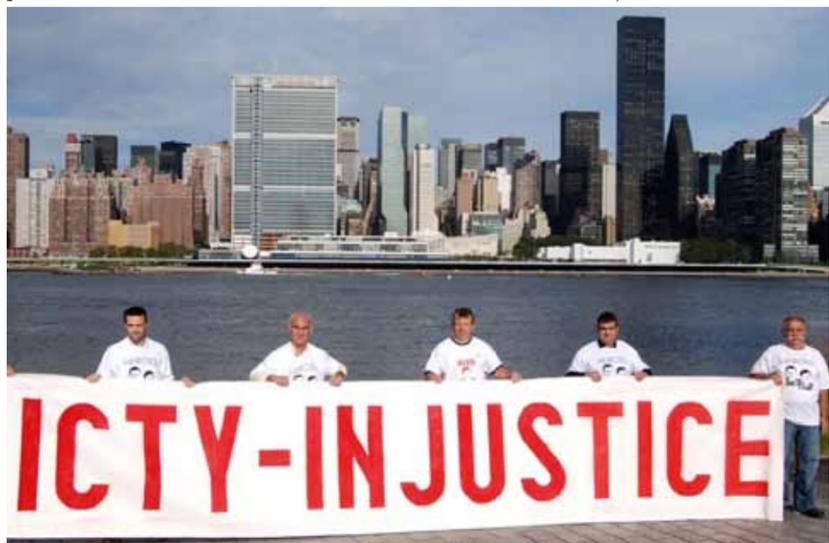
HSK je ovih dana primio pohvalni dopis Dennisa den Osa, odgovornog službenika mjesne policije. „Imam samo komplimente za način na koji je organizirana redarska služba uoči i za vrijeme prosvjednog skupa... Pod svaku cijenu smo željeli spriječiti da televizijski prijenos eventualno prenese krivu sliku prosvjeda u Hrvatsku. Stoga upućujem komplimente organizatoru“, rekao je Dennis den Os koji se od predstavnika HSK oprostio riječima „do sljedećeg puta“ nemajući očito ništa protiv toga da se organizira još jedan prosvjedni skup Hrvata u Den Haagu.

je zajedničkim pjevanjem domoljubnih pjesama uz more crvenih kartona Haaškom sudu i hrvatskih zastavica koje su doslovce preplavile trg Plein u centru Haaga i odasla le svijetu poruku da Hrvati ne mogu i neće prešutjeti nepravdu. „Izuzetno smo zado-

voljni skupom koji je ispunio zacrtane ciljeve da se bez politiziranja iskaže nezadovoljstvo i neslaganje odlukom Haaškog suda, sve je prošlo disciplinirano, mirno i dostojanstveno. Nadamo se da će žalbeni procesi u slučajevima Gotovina i Markač biti

uspješni, da će njihove prvostupanijske presude biti revidirane i da će time pravda biti vraćena u ravnotežu“, kazali su voditelji prosvjednog skupa u Den Haagu, Danijel Lučić i Petar Čosić u ime Hrvatskog svjetskog kongresa. (hsknj)

Jedan narod, jedno srce

Piše: Edi Zelić

Globalnom akcijom „Jedan narod, jedno srce“ Hrvatski svjetski kongres (HSK) uspio je mobilizirati Hrvate diljem svijeta da podrže prosvjedni skup pod naslovom „Pravda je izgubila ravnotežu“ koji se održao u Den Haagu. Pripadnici uglavnom druge i treće iseljeničke generacije u više od 30 gradova i dvadesetak zemalja na istaknutim mjestima i trgovima postavili su plakate i transparente s natpisom „ICTY injustice“ (nepravda haaškog suda, op.a.) i hrvatskim grbom. U tome su ih podržali njihovi prijatelji i kolege najrazličitijih narodnosti, a zanimanje za nesvakidašnju akciju pokazali su i mnogi lokalni i regionalni mediji.

- Planetarna Hrvatska simbolično se ujedinila u obrani pravde i legitimiteta Domovinskog rata i vojne operacije Oluja kojom je oslobođena trećina teritorija Republike Hrvatske i zaustavljen rat u Bosni i Hercegovini te spašen Bihać od sudbine Srebrenice. Pokazali smo da Hrvati još uvijek dišu kao jedan i da nas ne zanimaju podjele na ove i one. Zajedno smo jaki i to ćemo pokazati u nizu novih događanja, istaknuo je inicijator akcije Danijel Lučić, član izvršnog odbora i odgovorna osoba za rad s mladima i sport unutar predsjedništva Hrvatskog svjetskog kongresa. Ova nevladina udruga naglašava svoju nadstranačku ulogu

gu i možda upravo u tome leži ključ uspjeha akcije „Jedan narod, jedno srce“ koja je izuzetno dobro prihvaćena i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pokazali su to skupovi potpore u Kninu, Vukovaru, Zagrebu, Splitu, Zadru, Dubrovniku, Pakoštanim, Mostaru i Širokom brijegu. - Vrlo jasno smo dali do znanja da nas politiziranje ne zanima, nego da tražimo samo istinu. Uvjereni smo da jedinstvo hrvatskog iseljeničtva i domovinske Hrvatske može uvelike pridonijeti napretku „Lijepa naše“ koja nam je svima u srcu i koju želimo vidjeti onakvu kakvu su je zamislili naši roditelji. Spojimo dakle znanje, neoporečenost i nezavisnost mladih Hrvata u inozemstvu s kapacitetima koje imaju naši vršnjaci u Hrvatskoj i rezultati će biti vrhunski, uvjeren je Lučić.

Posebno impresionira elan i velika želja mladih Hrvata u inozemstvu koji su, koristeći sasvim uobičajena i legitimna sredstva demokratske participacije i kanale novih medija, stavili na noge projekt koji je obišao svijet. Glavni posao je odraden u Njemačkoj, ali su se bitne radnje odvijale i u Švicarskoj, gdje je skupina navijača Hajduka bila zadužena za izradu najvećeg dijela transparentata s natpisom „ICTY injustice“.

- Ukupno smo pripremili šesnaest takvih transparentata, odnosno obradili smo oko stotinu metara platna. Pošto se radilo o tajnoj akciji, samo je nekoliko

osoba u Švicarskoj bilo informirano. Istina, pomalo smo podcijenili obujam posla, tako da smo nekoliko noći proveli radeci, ali ne žalimo ni malo pogotovo kada vidimo da su nam se priključili ljudi širom svijeta i da je akcija uspjela, kazala nam je ekipa navijača iz Švicarske.

Gotovi transparenti poslani su iz Frankfurta u tridesetak različitih gradova, pri čemu je bitnu ulogu odigrala mreža kontakata Hrvatskog svjetskog kongresa. Vladimir Sesar, član HSK u Brazilu, još krajem kolovoza, čim je čuo za ideju akcije „Jedan narod, jedno srce“, bez razmišljanja je kupio zrakoplovnu kartu iz Sao Paula, gdje živi, do Rio de Janeira kako bi nazočio slikanju ispred Isusova kipa. - Ova akcija je bila potpuno čista i nepolitikantska. Pokazali smo ljubav prema svojoj domovini, povijesti i korijenima. Fokus je bio na pravdi za generale koji su osigurali našu slobodu. Takve akcije se trebaju ponavljati, rekao nam je Sesar.

I na drugom kraju svijeta, u Švedskoj, Hrvati su s oduševljenjem prihvatili ideju zajedničkog poziva na pravdu pred ICTY-em. Tomislavu Mikuliću, predsjedniku HKD Velebit iz Göteborga, natpis „ICTY injustice“ stigao je tek dan uoči prosvjeda u Den Haagu. - Premda smo bili u vremenskoj stisci uspjeli smo se organizirati i za zajedničku stvar okupiti stotinjak ljudi. Domoljublje je osjećaj koji je u iseljeničtvu vrlo prisutan i jako nam je drago bilo priključiti se inicijativi Hrvatskog svjetskog kongresa, rekao nam je Mikulić. Mirko Šikić i Mira Dujela, predsjednik i dopredsjednica Hrvatsko-talijanske udruge u Rimu odigrali su ključnu ulogu u postavljanju transparentata o haaškoj neprav-

di ispred Colosseuma i na trgu sv. Petra u Vatikanu. Ana Mikaičić i Paško Dizdar organizirali su grupno slikanje s transparentom ispred Eiffelova tornja, Jackie Prkić zaslužna je za aktivnost u Chicagu, Zlatko Jelinić za Vancouver, a Xuan Lučić uspjela je istaknuti natpis „ICTY injustice“ u Šangaju, i to pod budnim okom kineske policije. - Svi smo mi Oluja i osudom Domovinskog rata svi smo osuđeni. Globalna akcija „Jedan narod, jedno srce“ bila je prilika da na kulturni i demokratski način iskažemo naše nezadovoljstvo Haaškom presudom, rekla nam je hrvatska nevjesta Xuan Lučić. Posebno angažiran bio je i Jure Gadže, predsjednik HSK za Južnu Ameriku koji je u hrvatskom katoličkom centru sv. Nikole Tavelića u Buenos Airesu organizirao okupljanje argentinskih Hrvata. Osim sjajnog odaziva u iseljeničtvu od Vancouvera do Caracas i Berlina do Sydneya, val euforije globalne akcije „Jedan narod, jedno srce“ zahvatio je i Hrvatsku gdje je u mnogim gradovima istaknuta potpora, a

naročito u Kninu gdje se nalazi redakcija i sjedište Braniteljskog portala. - Drago nam je da je realizirana kvalitetna suradnja s Hrvatskim svjetskim kongresom koji je ideju sjajno proveo u djelo. Zajedništvo je jako potrebno Hrvatskoj i usudio bih se reći da jedino zajedništvo iseljene i domovinske Hrvatske našu zemlju može izvući iz katastrofalnog ekonomskog i moralnog stanja, ocijenio je Mladen Milošević, glavni urednik Braniteljskog portala iz Knina koji je u sinkroniziranoj akciji okupio BBB i Torcidu na kninskoj tvrđavi, gdje je upaljeno pet baklji, po jedna za svaku godinu pritvora generala Gotovine.

Zajedništvo stajat će i dalje u fokusu pažnje mladih članova predsjedništva Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj. Globalna akcija „Jedan narod, jedno srce“, naime, kako se najavljuje, nikako nije kraj aktivnosti za pravdu, istinu i još bolju Hrvatsku. „Dapače, ovo je tek početak cijele priče. Druga i treća iseljenička generacija imaju veliki potencijal. Radi se mahom o vrlo obrazovanim ljudima, zaposlenima na utjecajnim i atraktivnim radnim mjestima. Hrvatska mora iskoristiti njihovu nemjerljivu ljubav prema domovini, ali istodobno treba znati da se oni neće dati ispolitizirati. Zanimaju nas suradnja, umrežavanje, konkretni projekti i akcije. Gladni smo za pravdnijom, poštenijom i uspješnijom Hrvatskom“, zaključio je Danijel Lučić.

INTERVJU: ANTE BELJO, POVRATNIK IZ ISELJENIŠTVA, BIVŠI SABORSKI ZASTUPNIK I DUGOGODIŠNJI RAVNATELJ HRVATSKE MATICE ISELJENIKA

Bit će ustavna tužba protiv diskriminirajućih odredaba!

Tomislav Vuković
Izvor: Glas Koncila

Prijedlog Zakona o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Hrvatske nedavno je u prvome čitanju prihvaćen na saborskome zasjedanju gotovo jednoglasno, sa samo tri suzdržana glasa. Predlagatelj zakona, vladajuća koalicija, najavljuje donošenje zakona kao prijelomni trenutak u odnosu matične domovine Hrvatske prema Hrvatima izvan Hrvatske, s novim, kvalitetnijim, konkretnijim, sadržajnijim, operativnijim i pogodnijim elementima, što bi svaki iskreni hrvatski rodoljub i domoljub trebao pozdraviti.

Međutim, ključna su pitanja: Koliko će donošenje spomenutog zakona doista na „vlastitoj koži“, i to kao željenu blagodat, osjetiti Hrvati diljem svijeta? Što će konkretno to značiti u njihovoj svagdašnjici u dijaspori? Hoće li imati osjećaj da ih je napokon u svoj naručaj s ovakvom vlasti „prigrlila“ majčinska Hrvatska, koja će potisnuti osjećaj mačehinske Hrvatske? Koje su to nove odredbe koje će pomoći da se Hrvati izvan Hrvatske prestanu osjećati suvišnim teretom, političkim utegom, nepodnošljivom zaprekom gospodarskog oporavka i slično Republici Hrvatskoj? Jesu li hrvatski političari, i vladajući i oporbni, doista iskreni u svojim namjerama ili je ponovno riječ o još

jednom jeftinom predizbornom triku?

Na ta i slična pitanja potražili smo odgovore kod uglednoga hrvatskog povratnika i bivšeg zastupnika u Hrvatskome saboru Ante Belje. Rođen je 1946. u Velikom Gornjem Ograđeniku u općini Čitluk kod Mostara u rimokatoličkoj župi sv. Stjepana Prvomučnika u Čerinu. Osnovnu je školu završio u Čerinu, gimnaziju na Širokom Brijegu, a studirao je fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, nakon čega g. 1967. odlazi u Austriju gdje boravi sve do konačnog povraka u Hrvatsku g. 1990. Istaknuo se u radu i osnivanju brojnih udruuga iseljenih Hrvata, ne samo u Kanadi nego i diljem svijeta, a u Hrvatskoj je obnašao niz odgovornih dužnosti, od 1991. do 1992. bio je pomoćnik ministra u Ministarstvu informiranja, od 1993. do 2003. ravnatelj Matice iseljenika, a od 1995. do 2003. u dva mandata i saborski zastupnik na listi HDZ-a za dijasporu. Po isteku zastupničkog mandata aktivno sudjeluje u svim važnijim aktivnostima u Hrvatskoj, koje su vezane uz širenje istine o novijoj hrvatskoj povijesti i veza iseljene i domovinske Hrvatske i Hrvatima u BiH te autohtonih hrvatskih manjina u susjednim zemljama.

G. Beljo, možete li nam na samome početku ukratko, iako to često i nije baš zahvalno, prokomentirati,

onako općenito, Prijedlog Zakona o odnosima Republike Hrvatske prema Hrvatima prema Hrvatima izvan Hrvatske?

BELJO: Nažalost, mislim da je taj prijedlog obično, pučki rečeno, „bacanje prašine u oči“ hrvatskoj javnosti u inozemstvu, bez nekakvog konkretnog i, posebice ne, kvalitetnijeg poma- bit svakoga zakona, ne mijenja se protuustavna odredba o samo tri zastupnika u Hrvatskome saboru, vezano uz hrvatske državljane koji žive izvan RH, a koji su određeni fiksnom kvotom i sl. On, dakle, u biti nikoga ne obvezuje jer njegove odredbe nemaju uopće zakonsku normu. On je pregršt lijepih želja, nedostiznih i maglovitih ideala, emotivnih poruka upućenih Hrvatima diljem svijeta, bez stvarnih temelja da on zaživi i da se ostvari. Skup je to, dakle, lijepih želja iz Hrvatske za Hrvate najrazličitijih skupina koji žive izvan Hrvatske, po onoj - ostanite tamo gdje jeste, vi ste naši, mi vas volimo...

Nije li, možda, prestroga takva ocjena jer se u prijedlogu zakona ipak predviđa nešto novo, npr. osnivanje Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan RH, Savjeta Vlade RH za Hrvate izvan Hrvatske i „Ureda dobro-

došlice“, uvođenje „statusa Hrvata bez hrvatskog državljanstva“, „pogodnosti za Hrvate bez hrvatskog državljanstva i bez spomenutog statusa“, „hrvatske kartice ili CROcard“ za povoljniji pristup Hrvatima izvan Hrvatske određenim uslugama, čega dosada nije bilo?

BELJO: Moram vas nadopuniti jer niste spomenuli i inicijativu za proglašenje Dana Hrvata izvan Hrvatske, ali pitam cijelu javnost: Što će „status“, „pogodnosti“, „CROkartica“, „hrvatski dan“, „dobrodošlica“ i slično promijeniti u potrebnom i primjerenom vrednovanju hrvatskih vlasti svih dijelova hrvatskog naroda izvan Hrvatske koji su, podsjetit ću na samo jedan primjer, „reducirani“ od nekadašnjih dvanaest na tri „fikusna“ zastupnika u Hrvatskome saboru, u kojem se donose ključne odluke važne i za sve Hrvate u svijetu? To je tek osnovno polazište po kojemu bi hrvatski političari trebali posvjedočiti da stvarno drže do njihova dostojanstva i prava, inače sve je spomenuto običan kozmetički zahvat.

Treba razjasniti o kojim se skupinama Hrvata, koji žive izvan RH, govori. Kada je riječ o zastupljenosti u Hrvatskome saboru, onda je to samo oko 400.000 hrvatskih državljanina koji žive izvan Republike Hrvatske, a nikako ne o svim pripadnicima hrvatskog naroda koji žive u BiH,

susjednim zemljama kao tamošnja hrvatska nacionalna manjina, klasičnim iseljenicima iz europskih i prekooceanskim zemljama, kao i onih koji su još uvijek na „privremenom radu“, te, svakako, i njihovih potomaka. Prema sada važećim zakonima RH, svi oni iz prve skupine su hrvatski državljani koji imaju svoja prava i dužnosti, jer ne postoje dvije kategorije hrvatskih državljanina, što nam najavljeni strategija i zakon sugeriraju, a svi ostali spadaju pod Zakon o strancima, koji ne definira strance prvoga, drugog ili dodatnih redova.

Hoće li stranci odlučivati o hrvatskim problemima? Bilo bi dobro u kontekstu skorajšnjeg ulaska Hrvatske u Europsku Uniju da hrvatskoj javnosti pojasniti upozorenje koje ste izrekli na jednoj tribini o pravu državljanina EU-a u izborima za predstavnička tijela jedinica lokalne i područne ili regionalne uprave u Hrvatskoj, jer o tome, čini se, dosada nitko nije javno progovorio.

BELJO: Samo ću kratko ponoviti ono što sam rekao. Danom stjecanja punopravnog članstva Republike Hrvatske u Europskoj Uniji stupaju na snagu pojedine odredbe promjene Ustava, koje su u Hrvatskom saboru usvojene 16. lipnja 2010, temeljem kojih su državljani Republike Hrvatske građani Europske Unije i jamči im se aktivno i pasivno biračko

pravo na izborima u Europski parlament i na lokalnim izborima u drugoj državi članici, sukladno propisima te države članice. No, jednako tako i pripadnici drugih država EU-a, koji imaju prebivalište ili privremeni boravak ili neku nekretninu u RH, imaju pravo birati i biti birani u lokalne jedinice vlasti. To bi moglo biti problematično, posebice s motrišta hrvatskih nacionalnih interesa, u malim seoskim i otočkim mjestima i sredinama u kojima će stranci zbog materijalnih mogućnosti ili posjedovanja nekretnina činiti većinu ili će ponuditi raznovrsne pogodnosti domaćim mještanima za njima dan glas, što i nije neka velika novost u nekim dijelovima svijeta. No, pučki rečeno, tada će stranci odlučivati o hrvatskim životnim problemima jer će imati pravo biranja na lokalnim izborima, što Hrvatima iz tih mjesta iseljeni i bez hrvatskoga državljanstva nemaju. Ovdje bih želio napomenuti da Hrvati po svijetu trebaju čim prije srediti zemljišne i katastarske papire kako se ne bi dogodilo

da pri ulasku Hrvatske u EU i primjeni europskih zakona ne završe na akcijskoj rasprodaji prema zakonu o porezu na nekretnine.

Ne zamjerite, ali kao da ste posebno ogorčeni na sve dosadašnje izmjene ustavnog zakona po kojemu je broj zastupnika iz dijaspore spao na tri. Možete nam u kratkim crtama prikazati taj proces i zašto je, po Vašem mišljenju, upravo to „lakmus-papir“ u odnosima prema Hrvatima izvan Hrvatske?

BELJO: Hvala na pitanju, i rado ću odgovoriti. Najprije treba spomenuti da je hrvatskih državljanina izvan Republike Hrvatske s pravom glasa za izbore 1999. i 2003. bilo oko 386.000 ili 10% ukupnog hrvatskog biračkog tijela. Na tim izborima, a i kasnije, bilo je potrebno za jedno zastupničko mjesto u Saboru RH oko 23.000 glasova, što je u odnosu na 144 zastupnička mjesta u 10 izbornih jedinica iznosilo 12 potencijalnih saborskih mjesta. Treba reći, ako se govori o fiksnom kvotu, onda se uvijek mora računati s najve-

ćim mogućim brojem birača s pravom glasa, a ne onih koji iziđu na izbore.

Dakle, na izborima tih godina primjenjivan je mješoviti izborni sustav, što konkretno znači da je, kako sam već spomenuo, bilo deset izbornih jedinica u kojima je birano po 14 zastupnika, i dvije posebne izborne jedinice: 11. izborna jedinica u kojoj je birano 12 zastupnika, fiksnom kvotom 6 iz BiH-a i 6 iz ostalih zemalja, te 12. izborna jedinica u kojoj su manjine birale ukupno 8 zastupnika fiksnom kvotom.

Od izbora g. 1999. preko onih iz g. 2003. i g. 2007. glasovanje hrvatskih državljanina s prebivalištem izvan RH nastojalo se na sve uopće načine onemogućiti, i to: nemogućnošću većeg broja potencijalnih birača da sudjeluju u izborima, jer se uopće više ništa ne čini da se hrvatskim biračima udaljenim stotinama kilometara od službeno određenih biračkih mjesta, npr. Hrvatima u Australiji od veleposlanstva RH u Canberra, generalnim konzula-

tima u Melbourneu, Sydneyu i Perthu, iziđe ususret. Umjesto toga, kao da ih se želi spriječiti da ostvare svoje temeljno ustavno pravo - da iziđu na izbore. Kada je riječ o Hrvatima u BiH-u, njih se nastojalo odvratiti od izlaska na izbore ograničenom prostorom u pojedinim konzulatima i veleposlanstvima, te nedovoljnim brojem osoblja koje treba obavljati činovnički dio posla na biračkim mjestima. Nije zanemariva ni činjenica da se onemogućavalo brojnim Hrvatima izvan Hrvatske da dobiju hrvatsko državljanstvo i tako ostvare biračko pravo, pa se tek sada nakon dvadeset godina samostalnosti hrvatske države u predloženom Prijedlogu zakona o odnosu RH prema Hrvatima izvan Hrvatske u čl. 36. predlaže: „Sukladno Zakonu o hrvatskom državljanstvu, ubrzo će se i olakšati primitak u hrvatsko državljanstvo Hrvatima izvan Republike Hrvatske...“

Pa, to je, svatko će se razumom složiti, više nego žalosno!

Slijede potom izbori g. 2003. u kojima je ostalo sve

isto kao u prethodnom slučaju u 10 izbornih jedinica kao i u 12-oj, ali je u 11. izbornoj jedinici nefiksnom kvotom birano 5 zastupnika, i to 4 iz BiH-a i 1 iz ostalih zemalja. Na kraju dolaze zadnji izbori koji su održani 2007. kada je u 11. izbornoj jedinici nefiksnom kvotom birano 5 zastupnika, koji su svi iz BiH-a.

No, toj postupnoj redukciji saborskih zastupnika biranih od Hrvata izvan Hrvatske još nije kraj jer je Hrvatska vlada sa sjednice 9. prosinca 2010. Saboru uputila prijedlog izmjene Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor, u kojima je između ostaloga riječ i o izboru zastupnika koje biraju hrvatski državljani bez prebivališta u Hrvatskoj. Vladine predložene izmjene doslovce su glasile: „Hrvatski će državljani bez prebivališta u Hrvatskoj birati tri zastupnika na temelju kandidacijskih lista u posebnoj izbornoj jedinici, a birat će u sjedištima diplomatsko-konzularnih predstavništava u stranoj državi.“

Osobno mislim da je takvo „vježbanje strogoće“ hr-

vatskih vlasti nad Hrvatima izvan Hrvatske ne samo protiv hrvatskih nacionalnih interesa nego je i protuustavno, pa će biti pokrenuta ustavna tužba protiv takve odluke jer je ona, po mnogočemu, protuustavna.

Malo sam, možda, otišao u širinu, ali taj povijesni presjek treba imati u vidu kada se procjenjuje sadašnja najavljena nova Strategije Republike Hrvatske prema Hrvatima izvan Hrvatske, te uspostava novoga zakonodavnog institucionalnog okvira za njezinu provedbu, tj. donošenje zakona.

Možete li javnosti otkriti na kojim će se pravnim i zakonskim uporištima temeljiti tužba?

BELJO: Ključno je pitanje: Kako će se moći održati one točke Ustava koje kažu da je RH demokratske država, da vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu kao zajednici slobodnih i ravnopravnih državljanima, da narod ostvaruje

vlast izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem, a ne nedemokratskim i nemoralnim stranačkim dogovorima, kao što je to bio HDZ-SDP-ovski sporazum o promjeni Ustava RH koji je usvojenim u Hrvatskome saboru 16. lipnja 2010? Umjesto dotad primjenjivane "nefiksne kvote", po kojoj je broj zastupnika u 11. izbornoj jedinici, koje su birali Hrvati izvan Hrvatske, ovisio o broju birača koji su izišli na izbore, sada su im zajamčena tri zastupnička mjesta u Saboru, bez obzira na odziv birača! Dakle, poruka hrvatskim državljanima u svijetu je jasna i, najblaže rečeno, diskriminirajuća i ponižavajuća: svejedno je koliko će vas izići na izbore, 200.000, 20.000, 2.000, 200 ili samo 20, i tako ćete imati tri zastupnika u Hrvatskome saboru. Ne znam da postoji i u jednoj iseljeničkoj zemlji na svijetu takav neprimjeren odnos matične države prema vlastitim pripadnicima svoga na-

roda koji živi izvan granica. Tko u tome može iščitati barem mrvicu želje da se oni potaknu i stimuliraju na izlazak na izbore i tako ostvare svoje ustavno pravo?

Potrebno je također istaknuti da hrvatske vlasti od 2000. do danas baš ništa, očito svjesno i namjerno, nisu poduzele da se omogući i organizira biranje izvan Hrvatske i "na koji drugi način usklađen zakonom", kako to doslovce sadrži članak ustavnog zakona: "U izborima za Hrvatski sabor i predsjednika Republike ostvarivanje biračkog prava Republika Hrvatska osigurava i svojim državljanima koji se u doba izbora zateknu izvan njezinih granica tako da mogu glasovati i u državama u kojima se nalaze" ili, ovaj je dio posebice važan, "na koji drugi način usklađen zakonom". Konkretno, zašto je dokinuto glasovanje u hrvatskim udrugama, katoličkim župama i misijama i slično udaljenima od di-

plomatsko-konzularnih predstavnštava? Ili smo još uvijek zarobljenici jugoslavensko-komunističkog mentaliteta s "neprijateljskom hrvatskom emigracijom"? Osim toga, hrvatska javnost već je dugo uskraćena za odgovor na pitanje: Što se dogodilo s toliko obećanim dopisnim glasovanjem?

Temeljem brojnih spomenutih činjenica "na terenu" pod ozbiljnim je upitnikom provedba čl. 10. Ustava: "Republika Hrvatska štiti prava i interese svojih državljanima koji žive i borave u inozemstvu i promiče njihove veze s domovinom. Djelovima hrvatskoga naroda u drugim državama jamči se osobita skrb i zaštita Republike Hrvatske."

Na kraju, tužba je utemeljena i na samome Hrvatskom ustavu koji u čl. 141. donosi: „Međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, čine dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske, a po pravnoj su snazi iznad zakona." Time je RH kao suverena država prihvatila načelo da ostvarivanje ljudskih prava, a tako posebno i nacionalnih prava i zaštita manjina nije više samo unutarnja stvar Republike Hrvatske, nego i zajednička stvar međunarodne zajednice. To nije ograničenje suvereniteta, kako bi netko u prvi tren mogao pomisliti, nego je to prihvaćanje onih pravila koji vrijede u demokratskome svijetu čijim je ravnopravni član i Republika Hrvatska.

Svjesni ste toga da mediji u Hrvatskoj nimalo neće biti skloni protivljenju hr-

vatskim vlastima oko smatranja prava Hrvatima izvan Hrvatske?

BELJO: Ma, potpuno sam svjestan toga i, hvala Bogu, imam već nekog iskustva s njima. Naveo bih samo u tom smislu primjer „Većernjeg lista“ od 26. svibnja 2010, str. 7, pod naslovom: „Tri fiksna zastupnika mogu biti puno bolji od 12 fiksnih“, u kojima se na nedoličan i uvredljiv način pisalo o radu zastupnika iz 11. izborne jedinice u Hrvatskome saboru. Morao sam reagirati i istaknuti nekoliko temeljnih činjenica, kao npr. da su oni zastupali Hrvate iz čitavog svijeta koji imaju hrvatsko državljanstvo, a ne samo Hrvate u BiH-u, što se u hrvatskoj javnosti predstavljalo kao najveći problem, dakle, njih ukupno više od 380.000 ili oko 10% cjelokupnog biračkog tijela. Pojasnio sam kako nije riječ o izboru zastupnika od strane oko 4 milijuna Hrvata i njihovih potomaka koji danas žive u više od 50 država, nego isključivo o hrvatskim državljanima koji imaju prebivalište izvan RH i imaju ustavno pravo kako i svaka država prihvatila načelo da dogovor Kosor (HDZ) i Milanovića (SDP) o tri zastupnika fiksnom kvotom za hrvatske državljane izvan Hrvatske, koji su mediji u službi inozemnih gospodara i senzacija, bez ikakvog osjećaja za hrvatske nacionalne interese, pohvalili kao „uspješan civilizacijski iskorak prema preporuci Vesne Pusić“, pravi je apsurd. Njime se vrijeđaju ne samo svi oni koji su dosada bili izabrani zastupnici u Saboru iz 11. izborne jedinice, nego i oni koji su svoje glasove davali tim zastupnicima.

Predstavljen Duje Balavac, prvi humorističko-satirički list iz Splita

U prostorijama Hrvatskog kulturnog društva u Oberwartu/Borti u Austriji otvorena je izložba pod nazivom: "Duje Balavac, prvi humorističko-satirički list iz Splita", list je izlazio početkom 20. stoljeća. (rl)

Proslava 40. godina župe u Rotterdamu

U studenom hrvatska župa u Nizozemskoj slavi 40. tu obljetnicu. U subotu, 12. studenoga održat će se kulturno-zabavni program u Laurenskerku, a

u nedjelju, 13. studenoga svečana sveta misa u katedrali u Rotterdamu koju će predvoditi mons. dr. Pero Sudar, pomoćni sarajevski biskup i predsjednik vijeća za hrvatsku inozemnu pastvu. Sve daljne informacije mogu se dobiti na internet stranici HKM-e www.tavelic.nl.

Izabrano novo čelništvo HSK-a u Njemačkoj

Na redovnoj izbornoj skupštini Hrvatski svjetski kongres Njemačke u Rüsselsheimu je izabran novo predsjedništvo koje će u dvogodišnjem man-

datu nastaviti raditi na promoviranju hrvatskih interesa i jačanju hrvatskog lobija u Njemačkoj. Na mjestu predsjednika HSK Njemačke potvrđen je Mijo Marić, dok su novi dopredsjednici Dvanjela Lučić i Petar Čosić. Posao prve tajnice ubuduće preuzima Monika Jurović, dok je drugi tajnik Tomislav Čunović. Zapisničarka u novom mandatu HSK Njemačke je Anita Stieber, dok će poslove rizničara obavljati Denis Burčul uz nadzor Ivane Đerek i Krunoslava Šimovića. Novo izabrani prisjednici su Mario Juričević, dr. Siniša Ku-

šić, Tina Merčep, Franjo Akmadža, Edi Zelić i Niko Ereš. Časni sud činit će dr. Ivan Galešić, Petar Hinić i Franjo Pavić, dok su mjesto u Kongresnom odboru pripala Anti Mori, Ivi Zebi i Iliji Peranu. (hsknj)

Duhovna obnova s vič. Zlatkom Sudcem od 14. do 16.10. u Nürnbergu

Veliki duhovni seminar vel. Zlatko Sudac održat će u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Nürnbergu od 14. - 16. listopada, u crkvi st. Ludwig, Strasburer str. 12. Seminar će započeti u petak, 14. listopada u 17 sati, u subotu,

15. listopada od 10 sati, a u nedjelju, 16. listopada u 12 sati. (ms)

Susret crkvenih pjevačkih zborova u Ludwigshafenu

U organizaciji hrvatskog dušobrižničkog ureda iz Frankfurta i ove godine će se održati tradicionalni susret crkvenih pjevačkih zborova djece i mladih. Sudionici su trebali za prijavu poslati naslove dviju skladbi. Susretu će se održati u nedjelju 23. listopada u Ludwigshafenu, St. Hedwig crkva. Započet će svetom misom u 11 sati. (www.kkgs.de)

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Rechtsanwalt Tomislav Čosić

Eschersheimer Landstraße 1-3
60322 Frankfurt am Main
Tel.: +49(0)69-27293292
Fax: +49(0)69-27293290

kanzlei@rechtsanwalt-cosic.de
www.rechtsanwalt-cosic.de

HEBERLING
UND KELLER
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

MLADI ODVJETNIČKI TIM
Zajednički odvjetnički ured

Tihomir Volić & Nataša Ružička

Uredi se nalaze u sljedećim gradovima;

VIROVITICA-Trg bana J. Jelačića 17, tel. 00385-33725030
GAREŠNICA-V. Nazora 15a, tel. 00385-43445005

e-mail: tihomir.volic@bj.t-com.hr

mob. 00385-98785192, fax. 00385-33727030

Pružamo svu potrebnu pravnu pomoć različitih pravnih područja na teritoriju čitave Republike Hrvatske
Obratite nam se s povjerenjem!

Wein-Import DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

VATROSLAV ZRNO

RECHTSANWALT

kanzlei@rechtsanwalt-zrno.de
www.rechtsanwalt-zrno.de

Beethovenplatz 1-3
60325 Frankfurt
tel: 069/ 36 60 30 26
fax: 069/36 60 30 27

MONTMONTAŽA d.d.
Rheinstr. 7
D-80803 München

Tel.: + 49 (0) 89 / 311 43 68
Fax: + 49 (0) 89 / 311 59 02
E-Mail: info@montmontaza.de
Internet: www.montmontaza.de
Aufzugsbau, Rohrleitungsbau, Stahlbau

SELIDBE za HR i BiH BRZO I POVOLJNO M.I.A. transporti

Klarici 27 HR-10410 V. Gorica

tel/fax: 00385 1 6262585

mobitel: HR 00385 91 392 52 11

D 0049 160 401 70 62

Prvi zakonski dokument koji se tiče Hrvata izvan domovine

Prije raspuštanja Hrvatski će sabor usvojiti Zakon o odnosima Hrvatske s Hrvatima izvan Hrvatske što će biti prvi zakonski dokument koji se tiče Hrvata izvan domovine, no njegova provedba bit će obveza buduće vlade. Prijedlog Zakona u prvom čitanju Sabor je prihvatio u srpnju, a definitivni bi prijedlog Vlada uskoro trebala usvojiti i poslati u saborsku proceduru. Budući da će Sabor zasjedati do kraja listopada i zatim se raspustiti, Vlada će time postati tehnička i neće moći primijeniti novi zakon. Prema Zakonu o postupku primopredaje vlasti, vlada od dana raspisivanja izbora ne smije donositi odluke o imenovanjima na dužnosti. Jedino u iznimnim slučajevima, kad je to nužno radi osiguranja nesmetanog rada državnih tijela, vlada može imenovati vršitelja dužnosti.

Upravo su kadrovska imenovanja ključna da bi novi zakon zaživio, jer kao najvažniju novost predviđa formiranje Središnjeg državnog ureda za odnose s Hrvatima izvan Hrvatske. Na njegovom bi čelu bio držav-

ni tajnik kojeg, prema prijedlogu Zakona iz prvog čitanja, imenuje vlada u roku od 15 dana od stupanja Zakona na snagu. Nakon toga, u roku od 30 dana, vlada bi morala donijeti uredbu o unutarnjem ustrojstvu Ureda. Sve te radnje morale bi se obaviti dok Hrvatska zbog provedbe izbora ima tehničku vladu pa će završni prijedlog Zakona rokovati iz prvog čitanja vjerojatno trebati promijeniti.

Unutar Središnjeg državnog ureda, koji će naslijediti nekadašnje Ministarstvo iseljeništa, formirao bi se Ured dobrodošlice koji bi informirao povratnike i useljenike iz inozemstva

Središnji državni ured preuzeo bi poslove koje sada obavlja Samostalna služba za Hrvate izvan Hrvatske u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija, ali njeno gašenje provedlo bi se postupno. Također, unutar Ureda, koji će na neki način naslijediti nekadašnje Ministarstvo iseljeništa, formirao bi se Ured dobrodošlice koji bi davao sve potrebne informacije za povratnike i useljenike iz inozemstva. Promijenit će se i status

Hrvatske matice iseljenika, koja se trenutačno jedina sustavno bavi povezivanjem Hrvata izvan Hrvatske s domovinom i očuvanjem njihova identiteta.

Sve to postat će zadaća vlade koja će se formirati nakon izbora 4. prosinca, tako da je zasad preuranjeno nagađati tko bi mogao biti novi državni tajnik zadužen za Hrvate izvan Hrvatske, s čim se slaže i Ivan Bagarić, predsjednik saborskog odbora za Hrvate izvan Hrvatske, koji je inicirao Strategiju o odnosima Hrvatske s Hrvatima izvan Hrvatske iz koje će Zakon i proizaći. »Prema svemu sudeći, bit će teško u skladu sa Zakonom ustrojiti Središnji državni ured prije izbora i stoga mislim da nema mjesta bilo kakvim procjenama vezano za kandidate koji će biti uključeni u provedbena tijela«, kazao nam je Bagarić.

Zakon uz ostalo predviđa i osnivanje Vladina savjeta za Hrvate izvan Hrvatske koji bi uz predstavnike pojedinih ministarstava, Sabora i institucija činili i predstavnici Hrvata iz drugih zemalja. Prema prijedlogu iz prvog čitanja, Hrvati iz BiH

imali bi 10 predstavnika, Hrvati iz iseljeništa 29, a hrvatske manjine iz 12 europskih država 17. Savjet će se sastajati najmanje jednom na godinu i raspravljat će o svim pitanjima važnima za Hrvate izvan Hrvatske. Zakonom bi se uveo status Hrvata bez hrvatskog državljanstva za supružnike koji nemaju hrvatsko podrijetlo i za stranice koji kao prijatelji Hrvata njeguju hrvatski identitet. Te osobe u Hrvatskoj se ne bi smatrale strancima i imale bi određene pogodnosti pri zapošljavanju i upisu u škole.

Uvela bi se i Hrvatska kartica (Croatia Card) koja bi Hrvatima izvan Hrvatske omogućila povoljniji pristup određenim uslugama, primjerice u turizmu i kulturi. Zakon predviđa poticanje gospodarske suradnje hrvatskih gospodarstvenika iz inozemstva s domovinom, kao i suradnje u znanosti.

Prema Bagarićevim riječima, donošenje Zakona bit će velik iskorak za sve skupine Hrvata koji žive izvan Hrvatske. »Žao mi je kako se, što zbog politikanstva, što iz neznanja, uma-

njuje važnost ovog zakona, osobito od onih koji su sudjelovali u vlasti u godinama kad je bila još veća potreba za sustavnim uređivanjem odnosa Hrvatske i Hrvata izvan Hrvatske«, ističe Bagarić aludirajući na kritike koje je, prema Zakonu, uputio bivši ravnatelj Hrvatske matice iseljenika Ante Beljo. Bagarić se ne slaže s tezom da se Zakon donosi zbog predizbornih razloga. »Za kvalitetnu komunikaciju, koja je preduvjet ostvarivanja zajedničkih interesa od nacionalne važnosti, jednako je štetno hrvatsko zapostavljanje odnosa s Hrvatima u svijetu, kao i kreiranje nepovjerenja i tamo gdje za to nema nikakva smisla. Osobno sam pokrenuo rješavanje ovih pitanja na ovaj način i Vlada je prihvatila taj koncept, i znam da nema ni govora o nekakvim predizbornim potezima, kako neki, po svaku cijenu, žele prikazati sve ovo.

Ovaj zakon najbolji je odgovor svima onima koji zbuñuju, dezinformiraju i gase volju onih koji iskreno hoće kvalitetne promjene«, zaključuje Bagarić. (Vjesnik - Marijan Lipovac)

PROSLAVA

20 godina Hrvatske dopunske nastave u Baden-Württembergu

Ivana Barišić

U prostorijama Centra hrvatske nastave u Baden-Württembergu, u Stuttgartu je održana svečana proslava, 20. obljetnica Hrvatske dopunske nastave. Događaj je okupio veliki broj gostiju među kojima su bili predstavnici hrvatskih kulturnih udruga i društava, roditelji, učenici, svećenici i učitelji.

Program su pozdravnim govorima otvorile koordinatorica koordinacije Stuttgart, Jasna Aničić te u ime Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu, vice konzulica Ana Zovkić. Nakon govora uslijedio je sveča-

ni program koji je svojim sadržajem obuhvatio hrvatsku povijest i kulturnu baštinu, a u kojem su glavnu riječ imali učenici koji su oduševili svojim recitatorskim, glumačkim i plesnim nastupima. Program su otvorile mažoretkinje koje su svojom izvedbom za-

vrijedile same pohvale. Učenici iz Stuttgarta odigrali su igrokaz Hrvatski sabor u kojem su oživjeli velike hrvatske povijesti i književnosti od Ljudevita Gaja, Ivana Mažuranića, Josipa Jelačića pa sve do Ante Starčevića i Stjepana Radića. Djevojke u igrokazu pred-

stavljale su hrvatske žene i majke koje su oduvijek imale najvažniju ulogu odgajajući djecu u hrvatskom duhu. Kraj igrokaza završio je pjevanjem poznatih stihova "Nek' se ori i hrvatski govori!" iz Gajeve budnice Još Hrvatska ni propala.

U scenskoj igri Zagrebule za grobne učenici iz Echingena i Ulma uprizarili su razgovor između tri znamenita hrvatska i zagrebačka književnika: Augusta Senoa, Antuna Gustava Matoša i Marije Jurić Zagorke. Tamburašički sastav Matija Gubec iz Sindelfingena odsvirao je tradicionalne i poznate hrvatske pjesme uz stihove kojih su prisutni i zapjevali.

Na samom kraju, folklorno društvo Hrvatske katoličke misije iz Filderstadta Ružice izvelo je tradicionalni dubrovački ples Lindo.

Jubilarna, 20. godišnjica Hrvatske nastave u Baden-Württembergu pokazatelj je uspješnog rada i kvalitetne suradnje učitelja, roditelja i katoličkih misija. Ova proslava otkrila je puninu, svrhu i cilj Hrvatske dopunske nastave, a to je očuvanje hrvatskog identiteta naše djece i mladeži. Djeca kod kojih se njeguje i razvija osjećaj ljubavi prema hrvatskome narodu, jezičnim, povijesnim i kulturnim dobrima, zalag su čvrste povezanosti s hrvatskim jezikom, kulturom i domovinom.

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten: **Hammerbrookstr. 84**
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr **20097 Hamburg**
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr **fon/fax: 040 - 236 88 391**
Inh.: Matić **mobil: 0173 - 214 53 70**
www.weinimport-croatia.de

Daniel Konta
Rechtsanwalt

VILBELER STR. 31
60313 FRANKFURT AM MAIN
TEL.: 069/ 25752720
FAX: 069/ 25753975

EMAIL:
KANZLEI@RECHTSANWALT-KONTA.DE
WWW.RECHTSANWALT-KONTA.DE

PIROVAC, ATRAKTIVNA KUĆA
sa lijepim apartmanima. Još jedan apartman slobodan, na katu desno. Uz apartman na katu pripada i potkrovlje, ukupno 5 soba, dvije kupaonice, balkon. Apartmani su potpuno dovršeni, useljivi u listopadu ove godine, upravo se dovršava okoliš. Kuća se nalazi 300 m od plaže, cijena povoljna.

Tel.: 00385-(0)91 383 - 5237
0049-(0) 7433 - 23711
www.pirovac.at

Ihr Spezialist für Kroatische Weine

domoVino

Wir bieten Ihnen auserwählte Weine aus:
Deutschland, Österreich, Spanien, Portugal,
Italien, Frankreich, Kroatien, Herzegowina

Präsenstservice inkl. Versand in alle Welt
kulinarische Weinproben, Weinseminare

domoVino AG
Groß- und Einzelhandel
Wilmstr. 13a • D-82168 Grafing
Mail: bbilazevic@domovino.de
Tel.: (089) 54 32 82 20
Mob.: 0176 75 82 10 19
www.domovino.de

HOTEL NIKOLA
i odmor vaših snova

★★★★

Sve informacije kod:
Lenox commerce d.o.o.
HR - 22211 Vodice
Lasan Ante Kabalera 51
tel (agencija, hotel)
+385 (0)22 311 050
telefax (agencija, hotel)
+385 (0)22 311 055
e-mail: info@lenox-vodice.hr
www.lenox-vodice.hr

Novo naselje u samom srcu Vodica!

PRODAJA STANOVA:
Tel. +385 (0)22 440 170
Mob. +385 (0)98 266 140
+385 (0)91 440 1750
minigradnja@si-t-com.hr
abakovic1@gmail.com

INVESTITOR:
MINIGRADNJA d.o.o.
- Naselje Sunčani vrtovi
Put Gačelega 7, 22211 Vodice
Tel. +385 (0)22 440 170
Fax. +385 (0)22 440 175

Gasthof in der Au

Fam. Ledic
Josef-Jägerhuberstr. 15
82319 Starnberg
Tel.: 08151 12550
www.gasthofinderau.de

ZLOČIN ŽRTVE SILOVANJA U RATU PROGOVORILE NAKON DVADESET GODINA

Naši silovatelji slobodno šetaju Vukovarom, a mi smo zaboravljene

Maja Sajler Garmaz/
VJESNIK

Žene žrtve silovanja u ratu u Hrvatskoj danas nemaju nikakav status niti ikakva prava. Nepoznat je još uvijek i njihov točan broj, kao i broj zločinaca. Sada najavljuju da će se organizirati te pokrenuti zajedničke tužbe kako bi se zločinci napokon procesuirali i kako bi dobile pripadajuća prava od zemlje agresora

Na nama nema vidljivog fizičkog ožiljka i zbog toga nemamo nikakav status žrtava nad kojima je počinjen ratni zločin. Potpuno smo zaboravljene. No, iako nismo vidljivo ranjene, mi smo teško emocionalno ranjene. To su ožiljci koji nikada neće zacijeliti. Rane koje će uvijek boljeti. Psihički udarci zbog kojih smo često poželjele da smo mrtve, riječi su Hrvatica koje su u vrijeme agresije na Vukovar zarobljene nakon čega su prošle višemjesečni pakao stravičnih zlostavljanja i silovanja.

Na razgovor o toj mučnoj i teškoj temi Vjesniku su se odazvale četiri Vukovarke. Iako kažu da svako prisjećanje na to razdoblje za njih znači i ponovno proživljavanje svega što se dogodilo, ove četiri hra-

bre majke odlučile su više ne šutjeti. Jer i one su žrtve ratnog zločina, no njihovi zlostavljači i silovatelji, svi određeni, i danas su na slobodi. Iako je silovanje u Domovinskom ratu okarakterizirano kao ratni zločin, za taj su ratni zločin do sada izrečene tek dvije presude.

»Vrijeme je da učinimo nešto, koliko god nam teško bilo govoriti o tome. Udružiti ćemo se i pokušati ukazati na naš problem, jer 20 godina čekamo pravdu i živimo s osjećajem da ne postoji interes države da procesuiraju zločince i izbori za nas pripadajuća nam prava od zemlje agresora«, kazala nam je S. M.

Ona je u vrijeme Domovinskog rata imala tek 22 godine. Bila je hrvatski branitelj kao dio hrvatskog medicinskog saniteta. Nakon što je uhićena i zarobljena, sredinom rujna 1991. godine, odvedena je u jednu kuću u kojoj su je držali zatočenu.

»Ljudi moraju znati da nije cijeli Vukovar pao 18. studenoga. Neki su njegovi dijelovi okupirani puno ranije. Tako je dio gdje sam ja bila odsječen još u rujnu, kada sam i zarobljena. Jedna žena, koja je bila zatočena u drugoj kući, kazala mi je da su se moji kričali u cijeloj ulici, a to se ponavljalo iz dana u dan. U tim sam trenucima željela da sam mrtva. Molila sam da me ubiju, a onda bih pomislila na mog tada trogodišnjeg sinčića koji je bio s mojim roditeljima i za koje tada nisam znala kamo ih je, nakon što sam zarobljena, odnio vjeh rata«, govori S. M. dok joj suze teku niz lice.

Uzima kratku pauzu, po-

kušava izreći rečenicu, ali prisjećanja na te dane od inače vedre i razgovorljive žene mijenjaju je u potpuno drugu osobu koja zamuckuje i nepovezano priča.

»Znate što je najgore od svega?! To što mi sve i danas doživljavamo osude okoline. Neki se ne libe nazivati nas četničkim i srpskim kurvama. Čude se kako smo mi to mogle ostati u okupiranom Vukovaru. Pa, kao da smo imale izbora - i mi smo bile zarobljene, samo što nismo bile u organiziranim logorima nego smještene po kojekakvim kućama. Nas Crveni križ nije mogao popisati. Nitko nije ni znao da smo zarobljene. Zato danas i ne možemo dokazati da smo žrtve i zato više neću

Žene žrtve silovanja u ratu u Hrvatskoj danas nemaju nikakav status niti ikakva prava. Nepoznat je još uvijek i njihov točan broj, kao i broj zločinaca. Sada najavljuju da će se organizirati te pokrenuti zajedničke tužbe kako bi se zločinci napokon procesuirali i kako bi dobile pripadajuća prava od zemlje agresora

šutjeti. To je bila moja žrtva i ako ne progovorim, dopustit ću svim tim zločincima da i dalje slobodno šecu«, odjednom se u njoj pojavio gnjev i inat te odlučnost da nešto pokrene s mrtve točke.

Jedan od njezinih silovatelja tada je bio policajac, a danas slobodno šeće Vukovarom čekajući ishod obnove postupka. Jednom joj je čak i prišao na ulici i rekao: »Moramo razgovarati«, nakon čega je pobjegla glavom bez obzira. Drugi je bio osuđen na samo tri godine zatvora uz obrazloženje da ju je »samo jednom silovao«, ali je u međuvremenu pobjegao, pa je za njim raspisana međunarodna tjeralica. A ostali su tko zna gdje...

Nakon što je u prosincu 1991. godine uspjela pobjeći iz Vukovara, u Zagrebu je našla svoje roditelje, ranjenu sestru i sina. Kada je završena mirna reintegracija, sa suprugom, koji je također prošao pakao logora, vratila se u Vukovar. Danas imaju četvero djece.

»Prije nekoliko godina pokušala sam se ubiti, jer teško je živjeti s ovakvim ranama. No, danas me vjera u Boga i ljubav prema obitelji drže na životu«, zaključuje naša hrabra sugovornica.

Zena koja je čula njezine krikove u drugoj kući bila je njezina vršnjakinja S. C. I ona je prolazila iste strahote. Zarobljena je i višestruko silovana, a njezin suprug i danas se

vodi kao nestao. Još uvijek ne zna gdje je i kako ubijen. Ona i danas ne može izgovoriti riječ silovanje. U svojoj potresnoj ispovijesti rekla nam je kako je uspjela preživjeti sva zlostavljanja.

»Odvojila sam svoju dušu od tijela, a to su mi rekli i sve druge žene koje su isto prošle. Jednostavno, rascijepite se na dva dijela. Kao da to tijelo, na kojem su se izvijavali na sve moguće načine, nije vaše. Dugo, dugo godina trebalo mi je da ponovo spojim dušu i tijelo«, govori S. C., koja se također vratila u Vukovar i ima svoju obitelj.

Treća među našim sugovornicama, R. E., u vrijeme rata imala je 40 godina i prošla je mjesec i pol dana zarobljenštva te brutalnog silovanja. Nakon okupacije Vukovara i ona se našla s drugim zarobljenicima hrvatske nacionalnosti na Veleprometu. No, tamo ju je vidio njezin prvi susjed Pero Krtinić, koji ju je izdvojio od ostalih zarobljenika i poslao na torturu.

»Neki Topola odveo me u jednu kuću u Vukova-

ru. Tamo me odveo u jednu sobu, bacio me na krevet i silovao. Cijelu noć me maltretirao i silovao. Ujutro me odveo u neku drugu kuću koja je bila štab Vojislava Šešelja. Tamo me neki drugi zgrabio, odveo na kat kuće i na posebno se preverzan način izvijljao na meni. Potom je pozvao još pet ili šest četnika i svi su se izvijavali na meni. Ne znam koliko je to dugo trajalo, vjerojatno cijelu noć. Kada su napokon završili, ujutro su me odveli u treću kuću gdje su bili arkanovci. Tamo su me silovali redom, sigurno ih je bilo dvadesetak«, plačući se prisjeća R. E. ističući da je doživjela torturu koju ne bi poželjela nikome.

Po povratku u Vukovar dugo je hodala s nožem u torbici. Bila je nepovjerljiva, preplašena. Molitva i vjera puno su joj pomogle. Odratile su je od želje za osvetom. Danas jedino želi pravdu za sve silovane žrtve i zato je odlučila bez susprezanja govoriti o svemu. Nada se da će to potaknuti i druge žrtve da ispričaju svoje priče kako bi

se napokon i njihovi zločinci procesuirali.

Torture silovanja prošla je i Đ. P. koja je te 1991. godine imala 34 godine. U Vukovaru su joj ubijeni otac i suprug, dok se brat još uvijek vodi kao nestao. Iz okupiranog Vukovara uspjela je pobjeći tek u travnju 1992. godine. »Znali su ući u kuću, više njih, stani da će ih aktivirati. Potom bi me silovali. Bila sam u velikom strahu, jer su sa mnom bila djeca, sin od 11 i kći od 12 godina. Najviše sam se bojala da će mi i silovati kćer - to ne bih mogla podnijeti. Njih sam uvijek zatvarala u drugu sobu i govorila im da šute i ne reagiraju ni na što što čuju«, govori Đ. P., kojoj je danas kći najveća podrška u borbi za pravdu: »Bori se, nemoj šutjeti o tome, jer ako prešutite, oni nikada neće biti kažnjeni, rekla mi je kći i dala mi snagu za borbu.«

Iako sve ove godine nisu ni znale jedna za drugu, tijekom ove godine spojila ih je Marija Slišćević, predsjednica udruge Žene u Domovinskom

ratu, koja je upravo izdala knjigu »Sunčica« s istinitim svjedočanstvima 13 silovanih žena i jednog muškarca. Knjiga će biti predstavljena u četvrtak u Novinarskom domu u Zagrebu.

»Ona nam je prva, eto dva deset godina poslije, pružila ruku. Njoj smo prvoj ispričale svoje teške priče. Pomogla nam je da se otvorimo. Mnoge su tek sada prvi puta i izrekle što im se dogodilo i to nas je spojilo. Sada se redovno nalažimo, međusobno se tješimo, razgovaramo, dogovaramo. Samo se mi međusobno možemo razumjeti«, kaže S. M.

Najavljuje da će se organizirati te pokrenuti zajedničke tužbe kako bi se zločinci napokon procesuirali i kako bi dobile pripadajuća prava od zemlje agresora.

Naime, žene žrtve silovanja nemaju nikakav status niti ikakva prava. Nepoznat je još uvijek točan broj žena žrtava silovanja, kao ni broj zločinaca.

»Mi ne pozivamo na osvetu i mržnju, nego tražimo da se ne prešućuje zločin koji je

nad nama počinjen, jer je prešućivanje zločina potpora zločincima«, zaključuje S. M. te dodaje da trenutno ima 27 silovanih žena iz Vukovara koje se redovito nalaze. A silovanih žena u tom je gradu, nažalost, još puno, puno više. Danas je u Hrvatskoj taj ratni zločin sveden na nevjerojatnu razinu nevažnosti. Ratna silovanja žena i muškaraca godinama su tabu-tema - štete žrtve, štete stručnjaci, štiti pravosuđe. Zastrahujuće zvučni podatak da je najmlađa silovana djevojčica imala tek šest godina. Nju i njezinu tada 18-godišnju sestru silovalo je šest muškaraca u vrijeme okupacije Vukovara.

Taj grad, iako se vizualno iz godine u godinu sve više gradi i oporavlja, i dalje je grad boli, žrtve i patnje. Iza zidova stanova i kuća kriju se još uvijek žrtve stravičnih zločina na koje kao da se zaboravilo. Dvadeset godina poslije i dalje su prepuštene same sebi, baš kao i te 1991. godine kada su im zločinci oduzeli sve - dostojanstvo, samopouzdanje, zdravlje, nade, snove...

DON IVAN BARIŠIĆ S KOLEGAMA PROSLAVIO 35. OBLJETNICU SVEĆENIŠTVA U KRUGU SVOJIH VJERNIKA U KASSELU

Proslava 35. godina misništva u misiji Kassel

Renata Dugandžić

Svećenici iz Hrvatske i BiH, generacija misnika iz 1976. godine, proslavili su svoju 35. obljetnicu svećeništva u crkvi sv. Elisabethe u Kasselu na dan svetkovi- ne sv. Mateja s kolegom don Ivanom Barišićem, vodite- ljem tamošnje Hrvatske ka- toličke misije. Svečanu svetu misu predvodio je don Mar-

ko Cvitkušić iz Sisačke bisku- pije iz župe Uznesenja Blaže- ne Djevice Marije u Peščenici. „Gospodin nas je prije 35 go- dina po svećeničkom ređe- nju poslao u svijet da liječimo rane nastale u ljudskim duša- ma odbacivanjem Božje mi- losti. Činili smo to. Posebno je bilo teško za vrijeme Do- movinskog rata“, rekao je don Marko tijekom mise u svom obraćanju vjernicima. Don

Ivan Ravlić, župnik iz Posav- ske Mahale u općini Odžak, idejni je pokretač okupljanja ove generacije svećenika. On je osoba koja voli pisati te je uz mnoge druge knjige izdao i djelo pod nazivom „Sakral- ni i religiozni eksponati vje- ra na teritoriju BiH“ (2008). Za vrijeme boravka u Kasselu svećenici iz domovine susreli su se sa biskupom iz Norveš- ke iz Tromsua, mons. Beri-

slavom Grgićem i sa još četiri druga biskupa iz skandinav- skih zemalja. Svoju 25. obljet- nicu misništva proslavili su sa blaženim papom Ivanom Pavlom II. u Vatikanu.

Osim don Marka Cvitku- šića i don Ivana Ravlića pro- slavi obljetnice su se odazva- li i don Mato Janjić iz župe Travnik, don Franjo Topić, predsjednik KUD „Napre- dak“ u Sarajevu, vel. Ivica

Komadina, delegat za inoze- mno dušobrižništvo u Fran- kfurtu i njemački svećenik don Bulowski. Svećenici koji nisu mogli biti nazočni slav- lju su: don Dominiko Bilić, župnik u Bistrici kod Žepča, Ivo Dovoda iz Sarajeva, Mar- rinko Grubišić, iz župe Ula- rice u Usori, Vlado Markić, župnik u Trpnju na otoku Pe- lješcu i Marko Tomić, župnik na Kupresu.

Otkrivanje spomen-ploče Mariji Kotromanić u Geislingenu

Kukati nad zlom sudbinom hrvat- skog naroda kroz povijest i sadašnjost, što je čest običaj kod našeg čovjeka, ludost je i besmisao. Kudikamo je svr- sishodnije obilježiti prošlost da osta- ne objektivno zapisana i nasljedni- ma prenesena. Ta ideja vodila je i nas, kada smo se po inicijativi dr. Ive Jolića, odlučili podići spomen-ploču plemen- itoj grofici Mariji Kotromanić, Ma- rijji od Bosne, kako je ovdje zovu, na ruševinama dvorca od Helfenstein-a u Geislingenu, u subotu, 01. listopada.

Učinili smo to u okviru hrvat- skog obiteljskog hodočašća biskupije Rottenburg Stuttgart, koje je predvo- dio delegat za hrvatsku pastvu u Nje- mačkoj, vlč. Ivica Komadina.

Princeza Marija Kotromanić, bo- sanska vojvotkinja iz 14. st., udala se za švapskog grofa Urlicha V. od Helfen- steina, s kojim je imala devetero dje- ce. Sin joj je Ludovik bio nadbiskup. Živjela je 40 godina na dvorcu iznad Geislingena i doživjela duboku starost od 90 godina. Za grob joj se povjesni-

čari spore, ne zna se točno gdje je po- kopana. Ali se zato dobro pamte i pre- nose njezine odlike; „ugledna žena i kršćanska dobrotvorka, hrvatskih ko- rijena“ – kako se ističe na spomen- ploči. Ploči koju smo, nakon prigodnog programa, blagoslovlili i otkrili, pred okupljenim hodočasnici- ma i pred- stavnici- ma općine Geislingen.

Naš stari patrijarhat je nestao, ali i danas živi njegov duh, duh zajedniš- tva i uzajamnosti. Nastavio je živjeti u vremenima u kojima se silom nameće ideja kako staro treba odbaciti, a u prvom redu se cilja na obitelj, vjeru i nar- odnost. Te vrednote se mogu mije- njati, ali se ne mogu zadržati. Živjela ih je plemenita Marija Kotromanić, neka žive i u nama, njezinim sunarodnjaci- ma iseljenim izvan Domovine.

Dok Hrvati iz BiH još i danas boj vojuju, kako opstati na stoljetnim ognjištima, i dok nam prijete nepod- nošljiva smrtna opasnost izгона i izu- miranja, ne učiniti ništa za svoj spas bilo bi neoprostivo. Neka i ovaj doga- đaj bude tomu maleni doprinos. (Fra Ivan Gavran, voditelj Misije)

Posavsko sijelo u Hamburgu

U subotu, 22. listopada u Dan- zingerstr. 64., pokraj crkve sv. Marije održat će se susret Posavaca pod nazivom Posavsko sijelo. Susret orga- nizira Bosansko-hrvatska folklorna zajednica „Jure Sušić“ iz Hamburga koja iduće godine slavi 25. godina postojanja. Goste će uz zvuke violine i šargije zabaviti izvorna grupa Ilija i Marko Begić. Program će početi u 19 sati. Organizatori pripremaju bogatu tombolu, a jednu od vrijednih nagra- da dodijelit će Autohaus Max Ham- burg GmbH i sretnom dobitniku pokloniti probnu vikend-vožnju ka- brioletom. Cijena ulaznice iznosi 15 eura, u preprodaji 13. Sve daljnje in- formacije na tel. 040-7892798. (ms)

VRŠIMO SELIDBE I PRIJEVOZ

Stvari, zapremine do 17 m³ iz Njemačke, Austrije i Švicarske u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Prijevoz se obavlja vozilom marke Mercedes ML 270cdi s velikom prikolicom, moguć kombinirani prijevoz putnika i stvari.

Cijena prijevoza iznosi 0,50 eura po kilometru.

Sve ostale informacije na broj 00387 - 63332482.

Maraska Zadar

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

WEIN-IMPORT DALMACIJA

Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVO - IMPORT
Einkaufs- Großhandel

Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivo-import.de

PROZOR-RAMA TETOVIRANJE HRVATA RAMSKOG KRAJA, UMJETNOST KOJA UMIRE ZAJEDNO S NAŠIM BAKAMA I MAJKAMA

Svaki križ na ruci kao sigurna "ulaznica" u raj

Mirela Tučić, DL

Tetoviranje Hrvata katolika u BiH datira još iz vremena kada je to područje palo pod osmanlijsku vlast. Narodne predaje i danas govore o tetoviranju koje je služilo da se djevojke sačuvaju od begova, koji su tražili pravo prve bračne noći. Navodno su zaobilazili djevojke koje bi po tijelu nosile znak križa. Tradicija tetoviranja Hrvata i danas se čuva u nekim hrvatskim krajevima, a jedan od njih je zasigurno i Ramski kraj gdje i danas po selima, gdje živi starija "čeljad", žive i priče o razlo-

zima i načinima tetoviranja. Marija i Luca iz sela Jaklići, udaljenom nekoliko kilometara od grada Prozora ispričale su nam svoju priču o tetoviranju, odnosno kako one to kažu "sicanju" hrvatskih žena.

Bolna iskustva

Luca je, kaže, bila 'sicana' još dok je bila djevojčica. Sicalo se uglavnom na Ivan-dan, Blagovijest, Cvjetnicu ili koji drugi dan u Velikom tjednu kada se iskupi "mladarija" neke obitelji. I dok su se jedni s velikom radošću podvrgavali toj bolnoj operaciji koja se produžuje dok ruke ne oblije krv te se bol više ne može sno-

siti, Luca je prilikom svog prvog sicanja pobjegla.

"Kata Pavlović izvana me sicala kada mi je bilo samo 14 godina. Sjećam se da me jako boljelo, pa sam pobjegla. Moja mater koja je i sama bila tetovirana na mene je galamila da moram to do kraja završiti, u protivnom neću u raj", prisjeća se Luca tog bolnog iskustva iz svog djetinjstva. Tada se, osim što se na ovaj način čuvalo od turskih begova, vjerovalo da tko nema križa na ruci, neće otići u raj. Što više križeva, to ćeš sebi prije osigurati mjesto u raj. Luca se zbog toga opet vratila,

pretrpjela sve to i danas joj je, kako kaže, drago zbog toga.

"Ja imam samo jedan križ i svoje ime i prezime koje sam sama isicala kasnije kada sam se "zacurila". Ali bilo je dosta žena koje su imale križ i na čelu, znam jednu ženu koju su zbog toga zvali Križulja", kaže Luca.

Umjetnost na rukama

Tetoviranje u ramskom kraju se uglavnom radilo s čađi i medom, ali i na način da se pljuvačka pomiješa sa ugljenom.

"Uzmeš olovku i napišeš križ pa namažeš tintom, umačeš u nju i bocaš iglom, dok ne krene krv. Bilo je ratno stanje, tetoviralo se kad god je tko htio", objasnila nam je nam je Marija postupak tetoviranja tih davnih godina kada ju je, kao i Lucu sicala Džeanka.

Sicana je bila i Anđe Selak

iz sela Ripci na čijim se rukama može vidjeti prava umjetnost iz ondašnjih vremena. Ova starica koja je rođena davne 1924. godine sjeća se da ju je, još kao dijete sicala Ruža Jurić.

Tetoviranje poslije 1945. godine bilo je iznimka. Tetoviranje je tada, kada je bilo zabranjeno ići u crkvu, bilo zabranjeno. Tetovaže su na ovim prostorima bile i ostale znaci vjere i pripadnosti hrvatskom narodu, što za vrijeme komunizma, nije bilo poželjno isticati. Danas su u modi neke druge tetovaže, na nekim drugim dijelovima tijela. Križ, simbol kršćanstva, sve je manje vidljiv i na zidovima, a sve ga manje ima i u srcima. Tetoviranje križeva na rukama, taj pradačni običaj naših predaka, umire zajedno s našim bakama i majkama.

Osim što su se tetoviranjem djevojke čuvala od turskih begova koji su tražili pravo prve bračne noći, vjerovalo se da tko nema križa na ruci, neće otići u raj.

Mlade riječke studentice na praktičnom radu u Karlsruheu

Tekst i foto: Vlado Bulić

Potpisivanje sporazuma o uspostavi suradnje na projektima između grada Rijeke i Karlsruhea u Njemačkoj je otvorena mogućnost razvijanja novih projekata na mnogim područjima. U sklopu projekta razmjene studenata sa gradovima prijateljima koji grad Karlsruhe organizira već 38. godina omogućen je dolazak studenata iz Rijeke. Ove godine tu su prigodu iskoristile tri studentice njemačkog jezika sa riječkog sveučilišta: Jana Bratović, Larisa Ivošević i Martina Kramer. Zajedno sa još dvadeset i tri studenta iz Engleske, Francuske, Rusije, Njemačke, Rumunjske i Poljske sudjelovale su u raznovrsnom programu koji je trajao puna četiri tjedna. Pored usavršavanja njemačkog jezika imali su prigodu upoznati rad gradske up-

rave, gradskih tvrtki i službi, znamenitosti grada i okolice i posjetiti različite priredbe koje su se održavale u gradu. Svi su bili oduševljeni izletom u Strasbourg, glavnim gradom pokrajine Elsass u Francuskoj i ujedno sjedište Europskog parlamenta. Najzanimljiviji i najuzbudljiviji događaj za sve studente svakako je bio let sportskim zrakoplovom iznad samoga grada i posjet gradskom poduzeću koje grad opskrbljuje vodom i električnom energijom. Gradsko poduzeće električnu energiju proizvodi pomoću gradske termoelektrane, vjetroelektrana, solarnih čelija, a plinove dobivene na deponijama otpada pretvara u energiju. Na završnoj večeri studente je pozdravila prva dogradonačelnica Margret Mergen i svima se zahvalila na izuzetnoj suradnji i interesu koji su pokazali za vrijeme svoga boravka u Karlsruheu.

Zajednička slika studentica sa prvom dogradonačelnicom Karlsruhea, Margret Mergen i predsjednicom Njemačko-hrvatske zajednice, Mirjanom Diminić (Martina Kramer, Margret Mergen, Jana Bratović, Mirjana Diminić, Larisa Ivošević).

Djevojački zbor sv. Tarzicija iz St.Gallena posjetio Augsburg

Stjepan Starčević

Gosti na svečanoj misi u crkvi sv. Sebastiana u Augsburgu povodom početka nove školske godine bili su članovi pjevačkog zbora Sv. Tarzicije iz St. Gallena iz Švicarske. Tom je prigodom fra Ivan Čilić podijelio poseban blagoslov i pozdravio čake

prvake. Zbor je svojim pjesmama uljepšao misno slavlje, a nakon mise održan je i kraći koncert.

Druženje vjernika s članovima zbora nastavljeno je nakon koncerta u prostorijama HKM-e. Kratko smo razgovarali s voditeljicom Dragicom Bošnjak, profesoricom glazbe. Za početak kažite nam

nešto o zboru sv. Tarzicije?

Sveta Tarzicija je zaštitnica ministranata pa smo zbog toga odabrali ovo ime. U zboru imamo oko 70 djece različitih uzrasta, dječji i djevojački zbor.

Zbor radi pet godina u sklopu HKM-e St. Gallen. Neke naše djevojke idu u glazbenu školu, a imamo i par stu-

dentica glazbe.

Kako se često okupljate i što sve obuhvata vaš repertoar? Vježbamo jedanput tjedno i uvježbavamo duhovnu i domoljubnu glazbu, a u skorije vrijeme i gospel.

Gdje nastupate? Održimo najmanje dva do tri koncerta godišnje. Najčešće nastupamo po Švicarskoj. Pjevamo

na pet jezika: hrvatski, engleski, njemački, italijanski i francuski.

Koji su daljni planovi zbora?

Pripremamo naš prvi CD. To će biti domoljubne pjesme koje će se vjerujem dopasti našoj publici. Hvala vam na razgovoru i posjeti našoj misijskoj zajednici.

Održan treći simpozij o ubijenim franjevcima u Širokom Brijegu

U samostanu Hercegovačke franjevačke provincije na Širokom Brijegu u nedjelju, 2. listopada je održan 3. simpozij pod nazivom Stopama pobijenih na čelu s vicepostulatorom fra Miljenkom Stojićem. Osvjetljavanje je to komunističkog ubojstva 66 hercegovačkih franjevaca te povijesnih okolnosti u kojima se sve dogodilo. Svrha održanog simpozija je istraživati ubojstvo 66 hercegovačkih franjevaca tijekom i u poraću Drugog svjetskog rata da bi jednoga dana mogli biti proglašeni blaženima i svetima. Istražujući njihovu smrt nezaobilazno je istraživanje i smrti ostaloga vjernog puka koje je u to vrijeme snašla slična sudbina.

Svetu misu je predvodio dr. fra Robert Jolić, glavni urednik Naših ognji-

šta. Nakon sv. mise održana su sljedeća predavanja: dr. Branimir Lukšić, pravnik i sveučilišni profesor te negdašnji župan, govorio je o Hrvatskom križnom putu i britanskoj ulozi u njemu, dr. Ivo Lučić, docent na Filozofskom institutu u Mostaru te znanstveni suradnik Hrvatskog instituta za povijest, govorio je o Pronalaženju posmrtnih ostataka ubijenih u Drugom svjetskom ratu i poraću te doprinosu Vicepostulature postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subrača«. Vice Nižić, pročelnik Povjerenstva za uređivanje i obilježavanje grobišta iz Drugog svjetskog rata i poraća na području općine Ljubuški govorio je o radu do sada ustrojenih povjerenstava u BiH: Široki Brijeg, Ljubuški, Neum, Posušje i Busovača. (kta)

das Holz
www.dasholz.com

Dostavljamo parkete i masivne stolove izrađene iz izvornog slavenskog hrasta i drugih vrsta drva hrvatskih šuma direktno na vašu kućnu adresu.

STOL HRAST

KONTAKT:
B. Banovic
Email: bbanovic@web.de
Mobil: 0049 (0) 177-58 68 530
www.dasholz.com

PARKET

www.kro-traube.de

KRO-TRAUBE WEINIMPORT

JOSEPH-MARIA-LUTZSTR.6
D-85276 PFAFFENHOFEN
a.d.ILM

Fon: 49 8441 8591088
Fax: 49 8441 8591080
e-mail: info@kro-traube.de

Entdecken Sie Top Weine und Aromen aus Kroatien

INFOHILFE PLUS

Obratite nam se s povjerenjem:
PRIJEVODI - SAVJETOVANJE

Ružica Tadić Tomaz
Königstr. 71/3, 90402 Nürnberg

Tel.: +49 (0) 911-932 58 23
Fax: +49 (0) 911-932 58 24
Mob.: +49 (0) 176-704 58 493
kontakt@infohilfe-plus.de
www.infohilfe-plus.de

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT
Ante Lerota
Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

**POGREBNO PODUZEĆE „PATAČIĆ“
Zagreb, Patačići 34**

U najtežim trenucima opraštanja od vaših najmilijih pružamo kompletnu organizaciju pogreba, pogrebnu opremu, prijevoz u zemlji i inozemstvu. vršimo usluge sanitetskog prijevoza (prijevoz bolesnika) u zemlji i inozemstvu po povoljnijim cijenama. obratite nam se s povjerenjem od 0 - 24 h.

Tel.: 003851/2983-023
091/5123-979
098/1637-490
www.patacic.com
e-mail: dragutin.patacic@zg.t-com.hr

POGREBNO PAVIĆ
BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN,
ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT
069 428 922 48
MÜNCHEN
089 12 03 44 66
STUTTGART
0711 740 99 215
FRANCUSKA
0033 671 848449

MOBIL: 0175 976 71 56

BESTATTUNGEN KRIZANČIĆ
Od 1899. u Wuppertalu -24 sata na usluzi

Više od 50. godina iskustva kod prijevoza pokojnika autom ili avionom za države bivše Jugoslavije, i za sve ostale države. Nudimo sljedeće usluge: sređujemo kompletne papire za prijevoz pokojnika, pomažemo kod sređivanja mirovine, socijalnih i drugih osiguranja...
Kod smrtnog slučaja u kući, staračkom domu, vršimo prijevoz u vlastitu klimatiziranu mrtvačnicu. Obavljamo pogrebe usluge diljem Njemačke.

KONTAKT:
Lettow-Vorbeck-Straße 43
42329 Wuppertal
e-mail: info@bestattungen-krizancic.de
www.bestattungen-krizancic.de

**Mobil: 0162 - 70 288 14
Tel.: 0202 - 73 05 40**

Bestattungen Šarić
Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM DEUTSCHEN BESTATTERVERBAND
Team mit fachgeprüften Bestatter und Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠČENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen) Stolzstrasse 15, D-72762 Reutlingen Tel.: 07121-32 02 62 Fax: 07121-33 78 89 Mobil: 0172-73 73 412	Švicarska (Zürich): Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21
Stuttgart Tel.: 0711-48 90 73 01	Austrija (Wien): Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436
Frankfurt Tel.: 069-40 56 26 62	Hrvatska Concordia Zagreb Tel.: +385 (0) 1 286 45 78 Mobil: +385(0) 98 23 37 32
München Tel.: 089-62 14 69 40	Trogir Tel.: +385 (0) 21 88 71 77 Mobil: +385 (0) 98 23 37 32
Berlin Tel.: 030-45 02 00 88	Kontakt 24 h 0172-73 73 412

ILIJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

**POGREBNO (0-24h)
ASANOVIĆ**
BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN.
Posjedujemo kompletnu opremu.
Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
www.asanovic.de

Najbolje mjesto za oglašavanje

KONTAKT:
ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

NA AUDICIJI HRVATSKOG SUPERTALENTA NASTUPILA JE I 12-GODIŠNJA DJEVOJČICA IZ USKOPLJA

Eva Pilić

djevojčica andeoskog glasa

Mirela Tučić, DL

Eva Pilić iz Uskoplja ima samo 12 godina, a već je prava mala glazbena zvijezda. Na audiciji hrvatskog showa Supertalent svojim pjevanjem i bojom glasa, držanjem na pozornici i samopouzdanjem doslovno je 'bacila' na koljena žiri u sastavu: Nina Badrić, Enis Bešlić i Dubravko Merlić. Kad je stala na pozornicu, žiri je mislio da je Eva samo još jedna u nizu krhkih malih djevojčica koje sanjaju o tome da će jednog dana postati pjevačice. No, onda je Eva otvorila usta, a žiriju su umalo 'ispale oči'. Glas slavuja zarobljen u krhkom tijelu, jednostavno ih je oduševio.

Cijela mala zvijezda

Eva je prošla dalje te ima priliku osvojiti glavnu nagradu od 200 tisuća kuna koju dobiva pobjednik ovog sve popularnijeg showa. "Ti si meni jedna cijela mala zvijezda", oduševljeno je kazala Nina Badrić nakon Evine izvedbe pjesme 'Chain of fools' od Arethe Franklin, a Dubravko Merlić, inače poznat kao najstroži član žirija, jednostavno je ostao bez riječi.

Svojom izvedbom zadovoljna je i Eva, koja nam je otkrila da iza sebe ima dosta pobjeda na raznim dječjim festivalima diljem Bosne i Hercegovine. "Pjevam otkad znam za sebe. Posebno od prvog razreda osnovne škole kada sam se učlanila u crkveni zbor Marije Petković", kaže nam ova 12-godišnjakinja, čiji su roditelji mama Kristina i otac Ivica, kako ističu, svaki put dirnuti kada njihova kćer nešto otpjeva. A ona baš pjeva sve. Ipak, najviše, kako kaže, voli rock, pop i jazz. A otpjevati onako zahtjevnu pjesmu Arethe Franklin, prema Evinim riječima, nije bilo nimalo teško. Na njezinu izvedbu se, kako ističe, odlučila čim ju je čula i shvatila da joj leži. Unatoč mišljenjima mnogih da je jedan od favorita za pobjednika ovogodišnjeg Supertalent, ova skromna učenica 6. razreda OŠ Uskoplje kaže da se ne opterećuje razmišljanjem o pobjedi, iako bi, kao i svatko tko je došao na ovaj show, voljela pobijediti. "Prijavila sam se da čujem komentare od žirija, posebno od Nine Badrić koju najviše cijenim na hrvatskoj glazbenoj sceni. Htjela sam pokazati kako pjevam

i ništa više", kaže nam Eva i otkriva kako je bila jako dirnuta kada je čula sve komplimente od žirija. Osim Nine, Eva voli slušati i Vannine pjesme te pjesme Zorice Kondža, a od stranih Beyonce i Jennifer Hudson.

Uspoređuju je sa Celine Dion

Ovu mladu glazbenicu, unatoč svim predispozicijama da jednog dana postane popularna, očekuje velika konkurencija, no unatoč tomu, ona je se ne boji, budući da zna što sve može izvesti sa svojim glasom. Zaljubljena u glazbu i pjevanje kaže kako se u budućnosti samo u tome i vidi, a u tome ima svesrdnu podršku osim svojih roditelja i cijele svoje škole, razrednice i prijatelja koji su bili ponosni na nju kada su je vidjeli na Novoj TV. Bez obzira hoće li Eva pobijediti ili ne, dokazala je da svojim glasom bez problema može konkurirati mnogim velikim pjevačkim divama, poput Whitney Houston ili Celine Dion, s kojom je sve češće i uspoređuju. Evi želimo puno uspjeha te da što više ljudi prepozna i pozdravi njezin izniman talent i trud.

Održan koncert klasične glazbe „Pianoforte rapsodije“ klavirskog dua Diana Grubić & Ratko Delorko

Koncert hrvatske i međunarodne klasične glazbe za dva klavira pod nazivom „Pianoforte Rhapsodien“ održan je u maloj koncertnoj dvorani u glazbeno-kulturnom centru Gasteig u Münchenu. Među brojnim hrvatskim i njemačkim posjetiteljima, u dvorani je bio i generalni konzul RH u Münchenu, Vladimir Duvnjak. Publiku je kroz raznolik program i živahnu osobnu moderaciju vodio pijanista i kompozitor Ratko Delorko koji inače živi u Essenu, a predaje na Hochschule für Musik u Frankfurtu. Praznizvedba njegove „Croatian Suite“ izazvala je veliko oduševljenje u publici. Ta kompozicija sadrži teme folklornih

plesova iz raznih područja Hrvatske, počev od teme „Lindo“ pa nadalje. Kao gost večeri nastupila je i mlada pijanistica i skladateljica iz Splita, Kristina Cvitančić, sa svojom skladbom „Livada“ – koncert za četiri ruke, zajedno s pijanisticom Dianom Grubić, koja je s društvom „Dvori e. V.“ organizirala ovu večer. Diana Grubić i Ratko Delorko izveli su još djela J. S. Bacha, J. C. Bacha, M. Clementia, C. Debussyja, N. Economua i na kraju poznatu „Rhapsodie in Blue“ G. Gershwinu. Većinu skladbi koncerta za dva klavira je aranžirao Ratko Delorko. Publika je burnim pljeskom i ovacijama popratila ovu lijepu koncertnu večer. (dg)

NOVA VELIKA HRVATSKA GLAZBENA ZVIJEZDA U NJEMAČKOJ SILVIO D'ANZA

Imoćanin oduševio 50.000 Nijemaca

Zoran Paškov

Imoćanin Ante Tolić alias Silvio d'Anza svojim glazbenim umijećem oduševio je više od 50.000 Nijemaca koji su se okupili u vebnoj frankfurtskoj Commerzbank Areni na jubilarnom nogometnom susretu bundesligaša Eintrachta i domaćeg FSV. Pedeset tisuća grla iz sveg glasa pjevalo je skupa sa mladim Hrvatima, sve poznatijom glazbenom zvijezdom u Njemačkoj, kojega su mediji već proglasili nasljednikom Ive Robića, a on ih neprestano časti sa svojim novim glazbenim imagoem.

Tako Silvia d'Anzu akademski obrazovnu novu glazbenu zvijezdu, koji je svojevrmeno bio i tenor Frankfurtske opere, mnogi predstavljaju kao novog pop stara. U to je uvjerio i dobro zagrijanu publiku na kratkom Eintrachtovom stadionu počastivši je sa poznatim hitom "Victory", što je izazvalo veliku euforiju kod publike, a d'Anza dobio čestitke brojnih njemačkih prominentnih osoba koji su došli uveličati veliki frankfurtski nogometni i glazbeni spektakl.

Ovako nešto još nije pošlo za rukom niti jednom hrvatskom pjevaču, izuzev Ive Robića.

D'Anza je zvijezda fantastičnog glasa i prekrasnog izgleda koja se vrlo lako može prilagoditi na sve uvjete vrlo zahtjevne njemačke glazbene scene - prokomentirali su mnogi novinari i fotografi njegov nastup u paklenoj atmosferi poznatog frankfurtskog stadiona Commerzbank Arena na kojemu su odigrani mnogi nogometni spektakli, a koja je dobila svoj novi izgled uoči proteklog Svjetskog nogometnog prvenstva.

Mladom Imoćaninu na velikom frankfurtskom uspjehu

čestitao je i poznati nogometni trener Dragoslav Stepanović - Stepi, velika Eintrachtova zvijezda, doslovce kazavši:

- Bilo mi je posebno zadovoljstvo da sam upoznao jednu veliku glazbenu zvijezdu. Veseli me da ćemo ostati u kontaktu i surađivati.

Zanimljivo je da Silvia d'Anzu veže i ekskluzivni ugovor sa poznatom glazbenom kućom Sony Music, gdje je već izdao svoja dva albuma pod naslovom: "Tanze mir in den Morgen" i "Heute, morgen für immer", koji su jako lijepo primljeni na njemačkom glazbenom tržištu i čije je pjesme predstavio u brojnim televizijskim glazbenim emisijama, posebno oduševivši poznatog njemačkog voditelja Lutza Ackeremanna, koji ga redovito poziva u svoje tv glazbene emisije. Mnogi d'Anzu sve više proglašavaju nasljednikom Ive Robića.

- Uskoro planiram izdati i svoj novi album pod naslovom Timeless hits (pop/classic) na kojemu će se naći i pjesma Victory, koju sam upravo izveo u Commerzarenu u Frankfurtu. Ovakvi nastupi pred toliko tisuća ljudi motiviraju me i jednostavno tjeraju naprijed.

Vice Vukov, Ivo Robić su mi veliki glazbeni uzori. Ne krijem da bih Robića želio zamijeniti na njemačkoj sceni, jer on je uistinu jedini od naših pjevača koji je imao zapaženu međunarodnu karijeru; bio vrstan glazbenik i u Njemačkoj je stvorio veliko ime - kaže Silvio, najavivši kako ne odustaje od hrvatske glazbene scene te planira nastupiti u Hrvatskoj na sljedećem izboru za pjesmu Eurovizije. S

zapažen nastup imao je 2003. godine na Splitском festivalu sa pjesmom "Dalmacija". No tada nezadovoljan svojim plasmanom odmaknuo se od domaće scene i počeo osvajati švicarsko tržište, gdje je snimio album i dobio Zlatnu ploču, a onda zasjao i na njemačkom glazbenom nebu. Pjevaču koji tečno pjeva na nekoliko jezika, mnogi će reći kako je to pjevač koji može osvojiti Europu.

Silvio se rado prisjeća pokojnog Zdenka Runjića, koji ga je jako lijepo primio u Hrvatskoj, Siniše Škarice, Đorđa Novkovića, Adonisa Ču-librka Boytronica s kojim je ostvario dobru suradnju i snimio jednu zajedničku pjesmu, te Tončija i Vjekoslave Huljić koje izuzetno cijeni i vjeruje kako Hrvatska ima zaista vrsne kompozitore i glazbenike.

Na hrvatskoj glazbenoj sceni Silvio d'Anza se predstavio u više navrata, a posebno

zapažen nastup imao je 2003. godine na Splitском festivalu sa pjesmom "Dalmacija". No tada nezadovoljan svojim plasmanom odmaknuo se od domaće scene i počeo osvajati švicarsko tržište, gdje je snimio album i dobio Zlatnu ploču, a onda zasjao i na njemačkom glazbenom nebu. Pjevaču koji tečno pjeva na nekoliko jezika, mnogi će reći kako je to pjevač koji može osvojiti Europu.

Svoje umjetničko ime je dobio po tenoru Mariju Lanzi.

- Kada sam imao četiri godine, gledao sam film s poznatim tenorom Marijem Lanzom u kojem je glumio Caruzza i već tada sam poželio pjevati operu. Zbog nje sam i odabrao umjetničko ime Silvio d'Anza kao aluziju na njegovu. No, jednako sam tako volio i zabavnu glazbu. Otac me je upisao na privatne satove pjevanja. Kasnije sam primljen i na glazbenu akademiju a imao sam tek 16 godina.

Primili su me kao iznimnog talenta i to između 500 kandidata iz cijele Njemačke. Oda-brali su nas svega četvoricu, teško pronaći sebe u mješavini klasike i popa. Mnogi će se prisjetiti kako je baš Silvio d'Anza trebao izvesti himnu na otvorenju Svjetskog nogometnog prvenstva 2006. godine u Njemačkoj što mu je bio obećao i sam Franz Beckenbauer, ali nažalost u završnici su se uključili i viši intezesi glazbene industrije, pa je d'Anza u posljednji trenutak ispao iz igre. Nedavno je nastupao sa Michaelom Hirte u glazbenom showu koji se vratio po cijeloj Njemačkoj.

JOSIPA AKALOVIĆ-ANTIĆ

jedanaest puta prvakinja Hrvatske u četiri discipline

Stjepan Starčević

Josipa Akalović-Antić rođena je 1982. godine u Brčkom. Jedanaest puta je prvakinja Hrvatske u 4 različite discipline, nedavno je završila vrlo uspješnu sportsku karijeru. Na svjetskom prvenstvu u Szegeđu (Mađarska) 2005. godine medalja joj je izmakla za 0,05 bodova, osvojila je najnesretnije 4. mjesto. Na Svjetskim kupovima u Debrecenu (Mađarska 2001. godine) i Trieru (Njemačka 2002. godine) osvojila je drugo mjesto. Bila je pobjednica na 23 turnira. Pobjednica je na pet međunarodnih prvenstava drugih država (pet puta Hrvatska i jedanput BiH). Vrhunska je sportašica Hrvatske razvrstana u IV. kategoriju po kategorizaciji Hrvatskog olimpijskog odbora.

Po struci je dipl.ing., matematike, studirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Zaposlena je kao profesor na veleučilištu VERN, predaje matematičke i statističke predmete. Trenutno je na posljediplomskom studiju na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, smjer Statističke metode za ekonomske analize i prognoziranje.

Sa trinaest godina ste se počeli baviti borilačkim

sportovima. Kako je moguće da se jedna djevojčica odluči baviti „tipično muškim“ sportovima?

Najprije sam krenula na karate sa 9 godina. Brat je već trenirao i postizao dobre rezultate, često sam odlazila na njegove treninge i polako se i sama uključila. To je bilo u Ivanić-Gradu, no kad smo se preselili u Kutinu nije bilo karatea pa sam krenula na kickboxing.

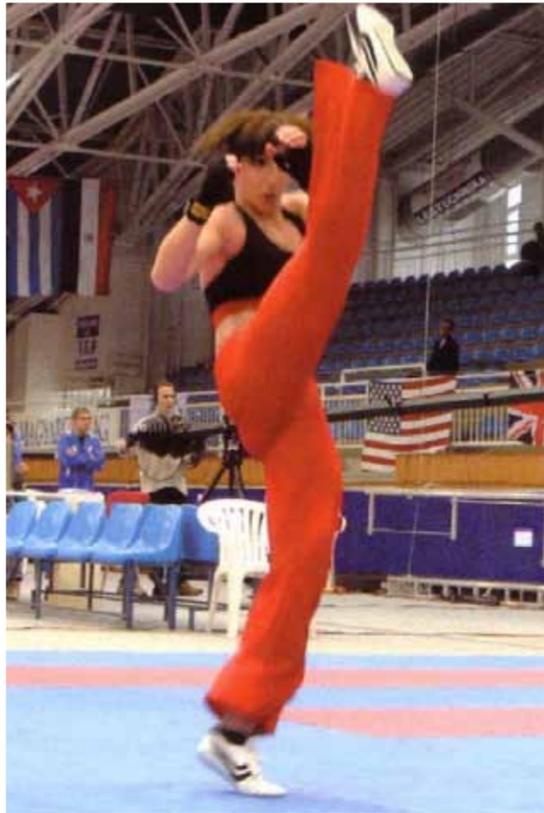
Bili ste jedanaest puta prvakinja Hrvatske u četiri različite discipline. Kakve su to discipline i koja je razlika među njima?

Najviše sam se natjecala u disciplinama semi i light contact. U semi contactu (polu kontaktu) je cilj protivnika nadvladati tehnikom i brzinom. Nisu dozvoljeni udarci punom snagom, čak se i kažnjavaju. Kod svakog postignutog boda, borba se prekida kako bi suci dodijelili bodove. Svaki natjecatelj ima na sebi zaštitnu opremu. Borba se odvija na tatamiju (tanki strunjača). Light contact (lagani kontakt) je vrlo slična disciplina koja se za razliku od semi contacta odvija u kontinuitetu. Sudac ne prekida borbu već tri suca sa strane zapisuju bodove na bodovne listiće i na kraju borbe se proglašava pobjednik. Natjecatelji i u ovoj disciplini imaju zaštitnu opremu te se udarci punom snagom također kažnjavaju.

Low Kick je „tvrda“ disciplina i osim uobičajenih udaraca rukama i nogama u prednji dio glave i tijela, dozvoljeni su i udarci nogama po gornjem dijelu nogu protivnika. Dozvoljeni su udarci punom snagom. Borba se odvija u ringu.

Aero kickboxing je najnovija disciplina kickboxinga. Ova disciplina je kombinacija aerobika i kickboxinga. Izvodi se uz glazbu pojedinačno i grupno.

Dva puta ste bili druga na Svjetskom kupu, što je izuzetan uspjeh. Kako ste se tada

osjećali? Je li bili sretni radi osvojenog drugog mjesta ili tužni zbog izgubljenog prvog mjesta?

U prvom momentu, naravno, tuga i nezadovoljstvo. No, dok se slegnu emocije i postaneš svjestan uspjeha ipak je prevladao osjećaj sreće.

I pored vrhunskih rezultata koje ste postizali, školu niste zanemarili. Kako ste uspjeli to dvoje uskladiti?

Uz dobru organizaciju, podršku roditelja i prije svega ogromnu volju sve se stigne.

Jesu li roditelji gledali vaše borbe?

Tata nije propuštao priliku da dođe na natjecanje i prati borbe, a mama je radije gledala snimke kod kuće, bilo joj je teško uživo gledati.

Prošle godine ste uplovili u bračne vode. Obzirom na sport kojim se bavite, da li je vaša riječ u obitelji „uvijek posljednja“?

Na žalost ili na svu sreću mog muža više se aktivno ne bavim kickboxom. Sada samo povremeno sudim na natjeca-

nijama u semi i light kontaktu. Da li biste svojoj djeci savjetovala bavljenje borilačkim sportovima?

Svakako. Vježbajući tehničke kickboxinga ravnomjerno se razvijaju gotovo svi mišići, a ujedno se djeca uče disciplini i samokontroli. S obzirom da u disciplinama u kojima se djeca natječu nisu dozvoljeni udarci punom snagom te je obvezna sva zaštitna oprema, ozljeda gotovo da i nema.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Posjedujem sudačku licencu i povremeno sudim na natjecanjima u semi i light kontaktu. U Hrvatskoj nije lako živjeti od sporta pa uz posao radim još i neke honorarne poslove tako da više nemam vremena za aktivno treniranje i natjecanja. Više ne živim u Kutini, gdje sam trenirala, što je još jedan od razloga zašto više nisam aktivna.

Hvala vam u ime čitatelja CroExpressa na iskrenim odgovorima i želim vam mnogo uspjeha u daljnjem radu.

Iseljeni Hrvati na nogometnom turniru

Stjepan Starčević

Veliki broj naših iseljenika svoje godišnje odmore provodi u svom rodnom kraju. Iseljeni Hrvati brčanskog kraja okupili su se i ove godine na nogometnom turniru u Donjem Rahiću. Donji Rahić je inače jedno od najstarijih naselja u općini Brčko. Prvi put se pominje još daleke 1385. godine. Vrijedni stanovnici sela su izgradili novu crkvu, novu zgradu Mjesne zajednice, obnovili školu i nogometno igralište, asfaltirali sve puteve u selu čime su se poboljšali uslovi za veći povratak stanovništva na svoja vjekovna ognjišta. U Donjem Ra-

hiću održan je četvrti po redu memorijalni nogometni turnir „Ivan Akalović -Ićo“. Turnir je po prvi put imao i međunarodni karakter, jer je na turniru nastupala i jedna ekipa iz Austrije. Pored domaćina turnira NK „Mladog Zadrugara“ nastupili su FK „Sloboda“ iz Mujkića, zatim OFK „Brčko“ i NK „Ravne-Brčko“ iz Beča.

FK „Sloboda“ - Mujkići osnovana je 1973. godine i takmiči se u 1. ligi Brčko Distrikta. Ekipa je vrlo mlada i u posljednjem prvenstvu zauzeli su 2. mjesto. OFK „Brčko“ iz Brčkog takmiči se u 2. ligi Tuzlanskog kantona - sjever. U prošloj sezoni osvojili

su 2.mjesto u kupu.

NK „Ravne-Brčko“ iz Beča takmiči se u Bečkoj Hrvatskoj ligi, a u posljednjoj sezoni osvojili su četvrto mjesto.

NK „Mladi Zadrugar“ iz Donjeg Rahića osnovan je 1965. godine. Najveći uspjesi kluba su plasman u finale KUPA ŽADRUGARA (1968) i tri plasmana u polufinale Kupa Jugoslavije na području Brčkog (1970., 1991. i 1992). 26. veljače 2005. godine održana je Osnivačka skupština koja predstavlja nastavak postojanja i rada kluba. Mladi zadrugar nastupa u 2. Posavskoj ligi. Glavni sudija na turniru je bio Lacić Niko sudac premijer lige Bo-

sne i Hercegovine inače sudac sa FIFA-ine liste. Njegovi pomoćnici su bili Mato Stjepić bivši uspješni igrač Ml.Zadrugara i Marković Mirko, profesor tjelesnog odgoja i sudac u Švicarskoj.

Pobjednik turnira je ekipa domaćina NK „Mladi Zadrugar“, drugi su bili FK „Sloboda“, treća je bila ekipa NK „Ravne - Brčko“ a četvrti su bili OFK Brčko. Pored nogometna održano je takmičenje u trčanju na 100 metara. Pobjednik je Martin Starčević iz D. Rahića. Odžano je navlačenje konopca koje je bilo revijalnog karaktera u kome su nastupile dvije dječje ekipe i dvije ekipe odraslih. Pri-

je finalne utakmice održana je utakmica podmlatka Ml. Zadrugara. Ekipe su bile sastavljene od djece iz Donjeg Rahića i okoline i djece naših radnika na privremenom radu u inozemstvu. Ovu utakmicu je sudila Gordana Marković (Josić) dugogodišnja nogometašica koja je igrala u Austrijskoj prvoj ligi.

Nagrade pobjednicima uručio je Josip Akalović sin pokojnog Ivana Akalović -Iće. Nagrade za posebne zasluge za funkcioniranje kluba dobili su: Mišo Jakšić, Jozo Markić i Marko Šimić - Šole. Nakon dodjela nagrada nastavljen je druženje pod šatorom uz grupu RioBand.

Proslava 10. obljetnice Main-Taunus/Hochtaunus u Kelkheimu

